

028
ข 2460 .
: 3

การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการอ่านของคนงาน
ในโรงงานอุตสาหกรรม โดยการให้และไม่ได้การแนะนำการอ่าน

ปริญญาโท

ของ

บุทา แสงทอง

ค.ศ. พ.ศ. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2527

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

**การศึกษา เปรียบเทียบ เจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการอ่านของคนงาน
ในโรงงานอุตสาหกรรมโดยการให้และไม่ให้การแนะแนวการอ่าน**

บทคัดย่อ

ของ

ยุททา แสงทอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2527

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการอ่าน
ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม โดยการให้และไม่ให้การแนะนำการอ่าน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่พนักงานในโรงงานบริษัทผู้เขียนอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด จังหวัด
สมุทรปราการ ในปี พ.ศ. 2525 จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม
30 คน กลุ่มทดลองได้รับการแนะนำการอ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นเวลานาน 7 สัปดาห์
เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการอ่าน กิจกรรมแนะนำ
การอ่านแบบบันทึกสถิติการยืมหนังสือประเภทสารคดีและประเภทบันเทิงคดีออกจากห้องสมุด
แบบบันทึกการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ $t - test$

ผลการทดลองปรากฏว่า

1. พนักงานที่ได้รับการแนะนำการอ่านมีเจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการอ่าน
สูงกว่าพนักงานที่ไม่ได้รับการแนะนำการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 2. เจตคติต่อการอ่านของพนักงานภายหลังได้รับการแนะนำการอ่านสูงกว่าก่อน
ได้รับการแนะนำการอ่านอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 3. พฤติกรรมการอ่านของพนักงานภายหลังได้รับการแนะนำการอ่านสูงกว่าก่อน
ได้รับการแนะนำการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- สรุปได้ว่าการแนะนำการอ่าน ทำให้เจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการอ่านของ
พนักงาน เป็นไป ในทางดีขึ้น

A COMPARATIVE STUDY OF READING ATTITUDE AND READING BEHAVIOR AMONG
INDUSTRIAL WORKERS' WITH AND WITHOUT READING GUIDANCE

AN ABSTRACT

BY

YUPA SAENGTHONG

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Education degree

at Srinakharinwirot University

January 1984

The purpose of this study was to compare industrial workers' reading attitudes and reading behavior with and without reading guidance treatment.

The sample group was comprised of 60 workers from the Union Textile Company Limited located in Samutprakarn Province in B.E. 2525. The group was divided into a control group and an experimental group of 30 workers each. The experimental group received reading guidance treatment once a week for seven consecutive weeks. Following tools were used in collecting data: questionnaire on reading attitude and reading behavior, a log book suggesting the reading guidance activities, a form for recording lending statistics, and a form for recording newspapers and periodicals' reading. The t-test statistics was employed in the analysis of data.

The results of the study are as follows.

1. The workers receiving reading guidance treatment earned higher scores than those without the treatment in both reading attitudes and reading behavior. The difference was statistically significant at .05 level.

2. The workers after receiving reading guidance treatment had more positive reading attitude. However, the difference was not statistically significant.

3. The workers after receiving reading guidance treatment had more positive reading behavior. The difference was statistically significant at .05 level.

It was concluded that reading guidance treatment brought about positive reading attitude and reading behavior.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร. ประธาน
ดร. ธีระ ธีระกุล

ประธาน

กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

ศาสตราจารย์ ดร. ประธาน
ดร. ธีระ ธีระกุล
ดร. ธีระ ธีระกุล

ประธาน

กรรมการ

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับความช่วยเหลือมาโดยตลอดจาก อาจารย์บัณฑิต พงษ์ไพฑูรย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาตวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ คุณพัลลภ ชัยกุล ที่กรุณาให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกในการติดต่อ โรงงานต่าง ๆ ขอขอบพระคุณผู้จัดการโรงงาน , หัวหน้าฝ่ายและคนงานทุกคนในโรงงานบริษัท ยูเนี่ยนอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง มาตั้งแต่ต้นจนเสร็จสิ้นการทดลอง

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ และหลานทุกคน ที่คอยให้กำลังใจและช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา คุณความดีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบ เป็น เครื่องบูชาพระคุณผู้ให้กำเนิดอันเป็นที่รักที่สุด

การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งได้รับจาก ทุนอุดหนุนการวิจัยด้วยเงิน งบประมาณแผ่นดิน '

ยุพา แสงทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
ข้อตกลงเบื้องต้น	5
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	8
2 เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวการอ่าน	27
ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
ผลการวิจัยต่างประเทศ	35
ผลการวิจัยในประเทศไทย	38
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	42
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	42
การสร้างเครื่องมือ	44
การรวบรวมข้อมูล	46
การดำเนินการทดลอง	46
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	51
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	67
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	67
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	67
กลุ่มตัวอย่าง	67
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	67
การรวบรวมข้อมูล	68
การดำเนินการทดลอง	68
การวิเคราะห์ข้อมูล	68
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	68
อภิปรายผล	69
ข้อเสนอแนะ	73
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	80

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า	43
2	การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนได้รับการแนะนำการอ่าน	52
3	การเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนได้รับการแนะนำการอ่าน	53
4	การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ภายหลังได้รับการแนะนำการอ่าน	54
5	การเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ภายหลังได้รับการแนะนำการอ่าน	55
6	การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนและหลังได้รับ การแนะนำการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	56
7	การเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านระหว่างก่อนและหลังได้รับ การแนะนำการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	57
8	การเปรียบเทียบการยืมหนังสือประเภทสารคดีและประเภทบันเทิงคดี ออกจากห้องสมุดของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่าน	58
9	การเปรียบเทียบการอ่านหนังสือพิมพ์ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่าน	59
10	การเปรียบเทียบการอ่านวารสารของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่าน	61
11	พฤติกรรมการอ่านหนังสือของกลุ่มทดลอง	63
12	พฤติกรรมการอ่านหนังสือของกลุ่มควบคุม	65

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปี พ.ศ. 2524 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ประมาณการไว้ว่า ประเทศไทยจะมีประชากรอยู่ในวัยทำงาน อายุ 11 ปีขึ้นไปประมาณ 33.3 ล้านคน เป็นผู้อยู่ในวัยกำลังแรงงานประมาณ 23.8 ล้านคน เป็นผู้มีงานทำ 23.5 ล้านคน ซึ่งในกลุ่มผู้มีงานทำนี้ จำแนกออกเป็นผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรม 16.9 ล้านคน และทำงานนอกภาคเกษตรกรรม 6.6 ล้านคน ในจำนวนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม เป็นผู้ประกอบอาชีพสาขาอุตสาหกรรมประมาณ 1.6 ล้านคน ซึ่งผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีคุณสมบัติที่น่าว่าด้อยมาก (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2524 : 53) จำนวนประชากรในสาขาอุตสาหกรรมนับว่าเป็นจำนวนที่มากอยู่ และเป็นกลุ่มแรงงานที่มีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศด้วย

การอุตสาหกรรมนับเป็นสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญสาขาหนึ่ง เพราะเป็นสาขาที่ก่อให้เกิดความเจริญในทางเศรษฐกิจ และยังจุนเจือสาขาเศรษฐกิจอื่น ๆ ให้เจริญเติบโตตามไปด้วย โดยเฉพาะสาขาการเกษตร ด้วยเหตุนี้ประเทศที่กำลังพัฒนาส่วนใหญ่จึงพยายามส่งเสริมการพัฒนาทางด้านการเกษตรควบคู่ไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรม (จรินทร์ เทควาณิช 2523 : 83) ทั้งนี้ก็ เพราะผลผลิตการเกษตรจะเป็นแหล่งวัตถุดิบที่ป้อนให้กับอุตสาหกรรมต่อไป ในปัจจุบันนี้เราจึงพบว่า ประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศเกษตรกรรมหันมาให้ความสนใจการอุตสาหกรรมและเริ่มมีการขยายการลงทุนไปสู่การอุตสาหกรรมมากขึ้น โดยจัดในรูปของอุตสาหกรรมการเกษตร (รายงานประจำปี พ.ศ. 2523 บริษัทสหยูเนี่ยน จำกัด 2524 : 17)

เมื่อสภาพสังคมมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมไปสู่สังคมอุตสาหกรรม จึงควรให้ความสนใจกับบุคคลกลุ่มหนึ่งที่อยู่เบื้องหลังการอุตสาหกรรมต่าง ๆ และเป็นบุคคลกลุ่มใหญ่ที่ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศด้วย คนกลุ่มนี้ได้แก่คนงานในโรงงานอุตสาหกรรม

คนงานซึ่งมีส่วนสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศนั้น ยังเป็นกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา และเป็นผู้อยู่นอกระบบโรงเรียน (กองบรรณาธิการ 2523 : 10) เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า ระดับการศึกษาของคนงานในประเทศไทยยังต่ำอยู่ โดยเฉพาะแล้ว คงจะจบไม่เกินชั้นการศึกษาภาคบังคับ (สี่ปีหรือเจ็ดปี) และเพื่อให้เข้ามาสู่ตลาดแรงงานโอกาสที่จะได้รับการศึกษาเพิ่มเติมจะมีน้อยมาก เป็นเหตุให้คนงานโดยทั่วไปไม่สามารถเขยิบฐานะ ตำแหน่งหน้าที่ของตนให้สูงขึ้น และมีผลสืบต่อทำให้ได้รับรายได้ต่ำ ไม่เพียงพอที่จะปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นเท่าที่ควร (บทบรรณาธิการ 2523 : 2) ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2516 กรมแรงงานกระทรวงมหาดไทย, กรมการศึกษานอกโรงเรียน (กองการศึกษาผู้ใหญ่ ขณะนั้น) และเจ้าของโรงงานจึงร่วมกันจัด โครงการให้การศึกษาแก่คนงานในโรงงาน ขึ้น โดยจัดโรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ ๑-4 ซึ่งเทียบเท่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นในโรงงานบางแห่ง แม้การดำเนินงานจะพบปัญหาและอุปสรรคหลายประการ จนต้องหยุดชะงักไปเมื่อปี พ.ศ. 2520 แต่ผลต่อเนื่องจากโครงการนี้ ก็ทำให้มีการเปิดห้องสมุดขึ้นในโรงงานหลายแห่ง (กองบรรณาธิการ 2523 : 10-17) การเปิดห้องสมุดเพื่อให้บริการด้านการอ่านแก่คนงาน เป็นการให้การศึกษารูปแบบหนึ่ง และยังเป็นโอกาสให้คนงานผู้อยู่นอกระบบโรงเรียนได้แสวงหาความรู้ให้เท่าทันเหตุการณ์ที่เป็นปัจจุบัน (ไกรวิทย์ วรวิวัฒน์ 2518 : 10-16) เพราะต้องสมุดช่วยประกอบไปด้วยหนังสือหลาย ๆ ประเภท ซึ่งสามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถ และช่วยให้ผู้อ่าน เป็นคนทันโลกทันเหตุการณ์ได้

การศึกษาเป็นกระบวนการสืบเนื่องตลอดชีวิต ทั้งนี้เพราะสังคม สิ่งแวดล้อมมิได้อยู่คงที่ แต่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ยิ่งสังคมเปลี่ยนแปลงรวดเร็วเพียงใด ความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเล่าเรียน เพื่อปรับปรุงตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมก็จะยิ่งมากขึ้น เท่านั้น (บุญผสม ขวาร์สิน 2521 : 3) การส่งเสริมการอ่านหนังสือให้แก่คนงาน จึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาความด้อยทางการศึกษาได้ และเป็นการให้คนงานได้แสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง เพื่อการศึกษาค้นคว้าตลอดชีวิต เพราะหนังสือเป็นเสมือนคลังที่รวบรวมเรื่องราว ความรู้ วิทยาการทุกด้านทุกอย่างซึ่งมนุษย์ได้เรียนรู้ได้คิดอ่าน และเพียรพยายามบันทึกศึกษาไว้ด้วยลายลักษณ์อักษร หนังสือแพร่ไปถึงที่ใด ความรู้ ความคิด เห็นก็แพร่ไปถึงที่นั่น หนังสือจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญประโยชน์ประมาตมิได้ (พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช 2515 : 58)

ไกรวิธ วรวิวัฒน์ (ไกรวิธ วรวิวัฒน์ 2518 : 10-16) กล่าวว่า หนังสือมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้คนเราเรียนรู้วิชาการต่าง ๆ และทำให้ผู้อ่านเกิดสติปัญญา ความคิด และทัศนคติที่ถูกต้อง ช่วยให้เราได้ศึกษาเล่าเรียนอยู่ตลอดชีวิต แม้ว่าปัจจุบันความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้นำเอาสื่อมวลชนหลายประเภทเข้ามามีบทบาทในการให้ความรู้ แต่สื่อมวลชนเหล่านั้นบางครั้งก็กลับส่งเสริมการอ่านหนังสือให้มากขึ้น ซึ่งจนเรายิ่งอ่านหนังสือมากก็จะมีรอบรู้มากขึ้น

แม้ว่าหนังสือจะมีคุณค่าอย่างมหาศาล แต่ถ้าผู้อ่าน เป็นผู้ค่อยๆ ทางด้านการศึกษา และขาดผู้แนะแนวทางในการอ่านด้วย โอกาสที่จะขยายขอบเขตการอ่าน และใช้ประโยชน์จากการอ่านเพื่อการศึกษาต่อเนื่องยิ่งเป็น เรื่องลำบาก เช่นเดียวกับคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม ถ้าได้รับการแนะแนวการอ่านก็จะช่วยให้เขาได้เรียนรู้จากการอ่านมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะยังประโยชน์ไปสู่ความเจริญแห่งชนและประเทศชาติโดยรวม

เนื่องจากหนังสือมีอยู่มาหลายชนิด หลายประเภท แต่ละประเภทก็ให้สาระประโยชน์แตกต่างกันออกไป ดังนั้นการอ่านเพื่อให้ได้ประโยชน์อย่างกว้างขวางจึงควรอ่านหนังสือหลาย ๆ ประเภทประกอบกัน ต้องสมุดในโรงงานอุตสาหกรรมมีทั้งหนังสือประเภทสารคดี, บันเทิงคดี วารสารและหนังสือพิมพ์ แต่คนงานในโรงงานส่วนใหญ่มี暇อ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดีที่เป็นนวนิยายกันเป็นส่วนมาก ทำให้ผู้มีหน้าที่ในการจัดหาหนังสือพบปัญหาเรื่องจัดหาหนังสือนวนิยายไม่ทันกับความต้องการ และจัดหาหนังสือประเภทสารคดีเข้ามาในท้องสมุดแล้วไม่มีใครอ่านทั้ง ๆ ที่หนังสือสารคดีมีคุณภาพประโยชน์ต่อการอ่านและการศึกษามาก ดังนั้นเพื่อเป็นการขยายขอบเขตการอ่านให้กว้างขวางออกไป และคนงานได้อ่านหนังสือหลายประเภท รู้จักการเลือกอ่าน มีวิธีการอ่านที่ถูกต้อง ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และมีพฤติกรรมการอ่านที่ดี ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการให้การแนะแนวการอ่านแก่คนงานในโรงงานอุตสาหกรรม

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบ เจตคติต่อการอ่านของคนงานที่ได้รับและไม่ได้รับการแนะแนวการอ่าน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านของคนงานที่ได้รับและไม่ได้รับการแนะแนวการอ่าน
3. เพื่อเปรียบเทียบ เจตคติต่อการอ่านของคนงาน ก่อนและหลังการทดลองให้การแนะแนวการอ่าน

4. เพื่อ เปรียบ เทียบพฤติกรรมการอ่านของคนงาน ก่อนและหลังการทดลองให้การแนะแนว การอ่าน

5. เพื่อติดตามผลที่ได้รับจากการให้การแนะแนวการอ่าน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. จะทำให้ทราบความแตกต่างด้าน เจตคติต่อการอ่านของคนงานที่ได้รับและไม่ได้รับการแนะแนวการอ่าน

2. จะทำให้ทราบความแตกต่างด้านพฤติกรรมการอ่านของคนงานที่ได้รับและไม่ได้รับการแนะแนวการอ่าน

3. จะทำให้ทราบความแตกต่างด้าน เจตคติต่อการอ่านของคนงานก่อนและหลังการทดลอง ให้การแนะแนวการอ่าน

4. จะทำให้ทราบความแตกต่างด้านพฤติกรรมการอ่านของคนงานก่อนและหลังการทดลอง ให้การแนะแนวการอ่าน

5. จะทำให้ทราบว่า การแนะแนวการอ่านทำให้ เจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการอ่าน ของคนงาน เปลี่ยนแปลงหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

6. การศึกษาค้นคว้านี้ เป็นการส่งเสริมการอ่านให้แก่คนงานในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งอยู่นอกกระบวนโรงเรียนให้เห็นความสำคัญของการอ่าน การเลือกหนังสืออ่าน และมีวิธีอ่านที่ถูกต้อง

7. ผลการศึกษาจะเป็นแนวทางแก่เจ้าหน้าที่ต้องสมุด และผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรม ในการพิจารณาจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านให้แก่คนงาน เพื่อ เป็นสวัสดิการด้านวิชาการในโรงงานต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง เป็นคนงานในโรงงานบริษัทยูนิเวนอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด ตำบล บางปูใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ในปี พ.ศ. 2525 จำนวน 60 คน แยกเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน การคัดเลือกคนงานเข้ากลุ่มตัวอย่าง ได้กำหนดคุณสมบัติพื้นฐานดังนี้

คุณสมบัติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

1. เป็นสมาชิกห้องสมุดของโรงงาน
2. มีเวลาการทำงานหมุนเวียนกันไปทุกสัปดาห์
3. มีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
4. มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป
5. ยินดีให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมของห้องสมุด

2. เวลาที่ใช้ในการศึกษา ก่อนการทดลองใช้เวลา 4 สัปดาห์ เพื่อเก็บบันทึกการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร และจดสถิติการยืมหนังสือออกจากห้องสมุด หลังจากนั้นจึงทดลองให้การแนะแนวการอ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เป็นเวลานาน 7 สัปดาห์ หลังการทดลองใช้เวลา 4 สัปดาห์ เพื่อเก็บบันทึกการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร และจดสถิติการยืมหนังสือออกจากห้องสมุด รวมเป็นเวลาที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น 15 สัปดาห์ หรือประมาณ 4 เดือน

3. ตัวแปร ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การแนะแนวการอ่าน คือ

- 3.1.1 ได้รับการแนะแนวการอ่าน
- 3.1.2 ไม่ได้รับการแนะแนวการอ่าน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 3.2.1 เจกคลิถือการอ่าน
- 3.2.2 พฤติกรรมการอ่าน

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาครั้งนี้ขอให้องค์งานในกลุ่มทดลอง ขาดการแนะแนวการอ่านได้ไม่เกิน

2 ครั้ง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เจตคติต่อการอ่าน หมายถึง ท่าที ความรู้สึก ความคิด เห็น เอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อการอ่านหนังสือ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ 3 ลักษณะ คือ

เจตคติต่อการอ่านเชิงนิมาน เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจในการอ่าน เช่น ความสนใจอ่าน, เห็นด้วยกับการอ่าน, ชอบอ่าน หรือการสนับสนุนการอ่าน เป็นต้น

เจตคติต่อการอ่านเชิงนิเสธ เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงข้ามกับเจตคติต่อการอ่านเชิงนิมาน เช่น ไม่มีความพึงพอใจในการอ่าน ไม่สนใจอ่าน ไม่เห็นด้วยกับการอ่าน หรือไม่ชอบอ่าน เป็นต้น

เจตคติต่อการอ่านที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะที่ไม่เป็นทั้งเจตคติต่อการอ่านเชิงนิมาน และเจตคติต่อการอ่านเชิงนิเสธ คืออยู่ระหว่างกลางไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เช่น มีความรู้สึกเฉย ๆ ต่อการอ่าน เป็นต้น

2. พฤติกรรมการอ่าน หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกมาเกี่ยวกับการอ่านหนังสือของบุคคลที่ได้ปฏิบัติอยู่ในขณะนั้น รวมถึงปริมาณการอ่านและเวลาที่ใช้อ่านด้วย เช่น อ่านหนังสือทุกวัน อ่านหนังสืออย่างละเอียด อ่านแล้วจดบันทึก อ่านหนังสือครั้งละ 30 นาที เป็นต้น พฤติกรรมการอ่านสามารถวัดออกมาได้ด้วยแบบสอบถามพฤติกรรมการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 3 ลักษณะ คือ

พฤติกรรมการอ่านเชิงนิมาน เป็นการกระทำเกี่ยวกับการอ่านหนังสือในลักษณะที่มากขึ้นเพิ่มขึ้น บ่อยครั้งขึ้นกว่าที่เคยเป็นอยู่ เช่น เคยเดิมเคยอ่านบางวันเพิ่มขึ้นเป็นอ่านทุกวัน เป็นต้น

พฤติกรรมการอ่านเชิงนิเสธ เป็นการกระทำที่ตรงข้ามกับพฤติกรรมการอ่านเชิงนิมาน คือ มีการกระทำเกี่ยวกับการอ่านหนังสือในลักษณะที่ลดลง, น้อยลง, ต่ำลงกว่าที่เคยเป็นอยู่ เช่น เคยเคยอ่านหนังสือทุกวันลดลงเป็นอ่านหนังสือเพียงบางวัน เป็นต้น

พฤติกรรมการอ่านที่เป็นกลาง เป็นการกระทำที่ไม่อยู่ทั้งในลักษณะพฤติกรรมการอ่านเชิงนิมานและนิเสธ นั่นคือ เคยมีการกระทำอย่างไร ยังคงกระทำเช่นนั้นอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง เช่น เคยเคยอ่านหนังสือทุกวันปัจจุบันก็ยังอ่านหนังสือทุกวัน ไม่เปลี่ยนแปลง เป็นต้น

3. การแนะนำการอ่าน หมายถึง การช่วยให้บุคคล เข้าใจใน เรื่องของหนังสือและการอ่าน หนังสืออย่างถูกต้อง เพื่อให้หนังสือให้เกิดประโยชน์ไม่ว่าบุคคลนั้นจะอ่านหนังสือ เพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อการศึกษาหาความรู้ การศึกษาค้นคว้านี้ให้การแนะนำการอ่านด้วยกิจกรรมดังนี้

3.1 การสนทนาเรื่องประโยชน์ของการอ่าน

3.2 การสนทนาเรื่อง การเลือกอ่านหนังสือ และวิธีการอ่านที่ถูกต้อง

3.3 แนะนำหนังสือที่น่าสนใจของห้องสมุด

3.4 ผัดกันเล่าเรื่องหนังสือ

3.5 การแนะนำหนังสือใหม่

3.6 การทนายปัญหาหนังสือ

3.7 แสดงความนึกเห็นเกี่ยวกับหนังสือ

3.8 จัดนิทรรศการ

4. การอ่าน หมายถึง การอ่านหนังสือซึ่งแบ่งหนังสือออกเป็นประเภทได้ 3 ประเภท คือ

หนังสือพิมพ์และวารสาร ได้แก่ สิ่งพิมพ์ที่พิมพ์ออกเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ

หนังสือสารคดี ได้แก่ หนังสือที่มุ่งให้สาระ ความรู้ มากกว่าความเพลิดเพลิน

หนังสือบันเทิงคดี ได้แก่ หนังสือที่มุ่งให้ความเพลิดเพลินมากกว่าให้สาระ ความรู้

5. การติดตามผล หมายถึง การเก็บบันทึกการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร รวมถึงการ เก็บสถิติการยืมหนังสือประเภทสารคดีและบันเทิงคดี ของกลุ่มทดลองที่ยืมออกไปจากห้องสมุด โดยบันทึกลงในแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และติดตามผลหลังจากสิ้นสุดการให้การแนะนำการอ่าน แล้วใช้เวลาติดตามผลนาน 4 สัปดาห์

6. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนบรียัญเยียนอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด ตำบลบางคูใหม่ อำเภอบึง จังหวัดสมุทรปราการ

7. คนงาน หมายถึง ผู้ทำงานในโรงเรียนบรียัญเยียนอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด ตำบลบางคูใหม่ อำเภอบึง จังหวัดสมุทรปราการ และมิใช่สมาชิกในฐานตามที่กำหนดไว้

8. ห้องสมุด หมายถึง ห้องสมุดของโรงเรียนบรียัญเยียนอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. คนงานที่ได้รับการแนะแนวการอ่าน มีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่าคนงานที่ไม่ได้รับการแนะแนวการอ่าน
2. คนงานที่ได้รับการแนะแนวการอ่าน มีพฤติกรรมการอ่านสูงกว่าคนงานที่ไม่ได้รับการแนะแนวการอ่าน
3. การแนะแนวการอ่าน ทำให้เจตคติต่อการอ่านของคนงานสูงขึ้น
4. การแนะแนวการอ่าน ทำให้พฤติกรรมการอ่านของคนงานสูงขึ้น

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

✓ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

การอ่านคืออะไร

ชีวิตในปัจจุบัน มนุษย์น้อยคนนักที่จะอ่านหนังสือใบออก วัยเด็กก่อนเข้าเรียนก็มักจะได้รับการสอนอ่านจากพ่อแม่และญาติ จนสามารถอ่านตัวอักษรต่าง ๆ ได้ เมื่อถึงวัยเข้าเรียนก็จะได้รับการสอนจากครูให้รู้จักผสมคำ อ่านเป็นประโยคและเรื่องราว ต่อมาก็รู้จักที่จะอ่านคำราอ่านหนังสือพิมพ์ อ่านวารสารและอื่น ๆ ตามความสนใจ (วาทิ ฐาปนวงศ์สานติ 2520 : 1) มนุษย์ยอมรับเอาการอ่านเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตประจำวัน เราจึงปฏิเสธไม่ได้ว่าการอ่านเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นมาก เพราะการอ่านสามารถเป็นเครื่องมือที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ และเมื่อพ้นวัยเรียนการอ่านก็ได้เข้ามามีส่วนในการประกอบอาชีพ ซึ่งมากบ้างน้อยบ้างก็แล้วแต่ลักษณะของงานที่ทำ (มานิต บุญประเสริฐ 2526 : 9) ด้วยเหตุที่การอ่านมีส่วนสำคัญในชีวิตของมนุษย์ ในยุคปัจจุบันนี้ นักวิชาการและนักการศึกษาต่าง ๆ จึงได้ทำการค้นคว้าเรื่องการอ่านในแง่มุมต่าง ๆ กันอย่างกว้างขวาง และให้คำอธิบายความหมายของการอ่านคล้ายคลึงและแตกต่างกันออกไปดังต่อไปนี้

ดร.ก่อ สวัสดิพานิชย์ (ก่อ สวัสดิทิพย์ 2511 : 3) ได้ให้ความหมายของการอ่านเอาไว้ว่า การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นไปใช้ประโยชน์ ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายแทนคำพูด และคำพูดเป็นเพียงเสียงที่ไ้แทนของจริงอีกทีหนึ่ง หัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ การอ่านต้องจับใจความสำคัญของข้อความได้ และสามารถผูกเป็นเรื่องราวได้ถูกต้อง ขณะอ่านผู้อ่านจะต้องสร้างมโนภาพขึ้นมาพร้อมกับการอ่านไปด้วย (รัญจวน อินทรกำแหง 2519 : 17) และการสร้างความเข้าใจของผู้อ่านต้องอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมาของผู้อ่าน ประกอบด้วย (จุฑามาศ สุวรรณโครธ 2519 : 27-30)

ดร. จรีศักดิ์ บุญะกาญจน (จรีศักดิ์ บุญะกาญจน 2524 : 3) ได้รวบรวมคำนิยามของการอ่านซึ่งนักการศึกษาชาวต่างประเทศให้ไว้ดังต่อไปนี้

ฮิลเดเรท (Hildreth) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการทางสมองที่จะแปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มองเห็นได้ เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้

ทิงเกอร์ (Tinker) กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นจุดหมายปลายทางของการอ่าน ทุกชนิด เพียงมีความเข้าใจที่แจ่มแจ้งแต่อย่างเดียวก็น่าพอใจเพียงพอกับการรวบรวมความคิดในสิ่งที่เราอ่านได้

ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon) กล่าวว่า การอ่านหนังสือไม่ใช่เพื่อแย่งจับผิด เชื่อถามหรือปล่อยวางเรื่อง แต่เพื่อตั้งน้ำหนักและพิจารณา

ธอร์นดิค (Thorndike) กล่าวว่า การอ่าน คือ การคิดที่สามารถเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดี นำไปสู่การคิดที่ดี เพราะผู้อ่านจะได้ทราบแนวความคิดต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่าน เกิดความรู้และนำมาแยกแยะ คือความหมายก่อนที่จะเกิดเป็นความคิดของตนเอง

ซิงค์ (Zintz) กล่าวว่า การอ่าน คือ การเก็บรวบรวมความคิดจากสิ่งพิมพ์

เกรย์ (Gray) กล่าวว่า การอ่าน คือ การเข้าใจภาษาของผู้เขียนและของสิ่งพิมพ์นั้น โดยมีประสบการณ์ของผู้อ่านช่วยทำให้เกิดทักษะ และการอ่านมีกระบวนการ 4 ระดับ คือ การรับรู้ ความเข้าใจความคิดรวบยอด, การตัดสินใจคิดหาเหตุผล และการนำแนวความคิดใหม่ที่ได้รับมาผสมผสานกับความรู้ที่มีอยู่

สตาฟเฟอร์ (Stauffer 1969 : 5) ให้ความหมายของการอ่านเอาไว้ว่า

การอ่าน คือ ขบวนการอันซับซ้อน

การอ่าน คือ การได้รับข่าวสารจากสิ่งพิมพ์

การอ่าน คือ ความสามารถในการออกเสียงและทำความเข้าใจเรื่องราว

การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่าง ๆ

การอ่าน คือ การถ่ายทอดความคิด และความรู้จากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่านโดยผ่านสิ่งพิมพ์

ในทางจิตวิทยา การอ่านเป็นขบวนการอันซับซ้อนและมีความหมายหลายด้าน แล้วแต่เราใครจะมองทางด้านไหน สมิท และเดชานท์ (Smith and Dechant 1961 : 10-11) อธิบายว่าการอ่านเป็นการตอบสนองอย่างหนึ่ง ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากการสนใจ หนังสือเป็นสิ่งเร้าที่ได้รับ การตอบสนอง โดยผ่านประสาทสัมผัสส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วน เช่น การมองเห็น การได้ยิน

หรือการสัมผัส เป็นต้น ผลจากการอ่านทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งนับเป็นความเจริญงอกงามที่ได้พัฒนาขึ้น นักอ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านถือว่าได้รับความงอกงาม ดังนั้นการอ่านจึงเป็นวิถีทางของการเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งการเรียนรู้จากการอ่านบางครั้งก็ก่อให้เกิดประสบการณ์ที่ผ่านขาล้วช่วยแปลความและรวบรวมความคิดเข้าด้วยกัน จึงจะเกิดเป็นความแจ่มชัดที่เรียกว่า ขโนภาพ หรือความคิดรวบยอด (ฉวีลักษณ์ บุญะกาญจน 2524 : 5)

ทางด้านพฤติกรรมการอ่าน การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ทักษะและกลไกหลายอย่าง ในร่างกายมาเกี่ยวโยง-สัมพันธ์กันจึงจะทำให้อ่านได้ กลไกทั้งภายในและภายนอกต้องมีความพร้อม และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างฉับพลัน มีความต่อเนื่องกันอยู่ตลอดเวลา เมื่อระบบประสาทสมองสั่งงาน กล้ามเนื้อตาที่เริ่มกวาดสายตาดูอักษร แล้วสมองก็ต้องสั่งงานให้แปลสื่อความหมายออกมาเป็นความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ นักอ่านหนังสือที่ดีจะมีการนำความสัมพันธ์การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่ามาใช้แปลความซึ่งเป็นความสามารถที่สูงขึ้นไปอีกขั้นหนึ่ง (นุศเสริม ฤทธาภิรมย์ 2518 : 32-34) ขณะที่อ่านผู้อ่านจะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอยู่ตลอดเวลา แต่เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ พฤติกรรมบางอย่างทำให้เป็นอุปสรรคในการอ่าน เช่น ทำให้อ่านได้ช้าลงหรือก่อความรำคาญแก่บุคคลอื่น ๆ เช่น การอ่านออกเสียง, การขีดวักขรขณะอ่าน เป็นต้น บัณฑิตทางด้านพฤติกรรมการอ่านสามารถแก้ไข และป้องกันได้ถ้าได้รับการฝึกหัด โดยได้รับการแนะแนวการอ่าน

การอ่านหนังสือควรได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่อยู่ในวัยเด็ก และต่อเนื่องสืบไปจนถึงโรงเรียนระดับสูง การอ่านเป็นศิลปะที่ต้องใช้ทักษะหลายอย่างมาประกอบกันทั้งการสังเกต การจดจำ ความคิด และจินตนาการ (Adler. 1940 43) ในโลกปัจจุบันที่ถูกรุกเร้าด้วยสื่อต่าง ๆ การอ่านหนังสือจะเป็นการนำเอาโลกแห่งความคิดและจิตใจที่ตราตรึงไปสู่เด็ก เพื่อให้เขาทั้งหลายมีวุฒิภาวะที่ประกอบด้วยศีลธรรมอันดี มีพัฒนาการชีวิตที่เหมาะสม เพราะการอ่านหนังสือสร้างความประทับใจมากกว่าสื่อชนิดอื่น ๆ (Arbuthnot 1966 : 10-16)

โดยสรุป การอ่าน ก็คือ กระบวนการถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรเป็นแนวคิด ผู้อ่านที่ดีสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนแนวความคิดของผู้เขียนได้ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาผสมผสานกับความรู้ใหม่ที่เพิ่งได้รับ จนเกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างแจ่มแจ้ง และสรุปลงความเห็นได้

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นบ่อเกิดแห่งความรู้ ความคิดและสติปัญญา โลกทุกวันนี้เจริญก้าวหน้ามาก มีความเปลี่ยนแปลงและมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ผลของความเจริญก้าวหน้าด้านวิชาการและเทคโนโลยีทำให้เกิดวัสดุการอ่านหลายประเภท ข้อมูลรายละเอียดที่ดีพิมพ์เผยแพร่ก็มีมากมายจนอ่านได้อย่างไม่จบสิ้น ในบรรดาสิ่งพิมพ์และวัสดุการอ่านต่าง ๆ นั้น นอกจากจะนำมาใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้แล้ว ยังก่อให้เกิดความเพลิดเพลินต่อนุชนด้วย ซึ่งใครจะได้รับคุณประโยชน์มากน้อยเพียงใดนั้น ก็ขึ้นอยู่กับว่า ผู้นั้นอ่านมากแค่ไหนและตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้อย่างไร

ลีดลีย์ (Leedy, 1956 161-162) ได้แยกแยะรายละเอียดเรื่องจุดมุ่งหมายการอ่านไว้มากมายดังต่อไปนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
2. อ่านเพื่อทำความเข้าใจความคิดของผู้เขียน
3. อ่านเพื่อปูพื้นฐานในการทำความเข้าใจให้กว้างขึ้น
4. อ่านเพื่อค้นหาข้อเท็จจริง หรือรายละเอียด
5. อ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้
6. อ่านเพื่อเป็นแนวทาง
7. อ่านเพื่อตรวจสอบข้อคิดเห็นของผู้เขียนว่าตรงกับคนอื่น ๆ หรือไม่
8. อ่านเพื่อค้นหาคำตอบของปัญหา
9. อ่านเพื่อติดตามเหตุการณ์ของโลก
10. อ่านเพื่อสรุปลงความเห็น
11. อ่านเพื่อทดสอบความจริง
12. อ่านเพื่อเรียนรู้ชีวิตความเป็นอยู่ของคนอื่น ๆ
13. อ่านเพื่อประเมินคุณค่าบางสิ่งบางอย่าง
14. อ่านเพื่อค้นหาวิธีทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
15. อ่านเพื่อหาจุดมุ่งหมายของผู้แต่งว่ามีแรงจูงใจในการเขียนอย่างไรบ้าง

16. อ่านเพื่อช่วยในการตัดสินใจ
17. อ่านเพื่อหยั่งรู้ความคิดเห็นของคนอื่น ๆ
18. อ่านเพื่อการเตรียมตัวรับตำแหน่งใหม่ สถานการณ์ใหม่
19. อ่านเพื่อความบันเทิง
20. อ่านเพื่องานอดิเรก
21. อ่านเพื่อเพิ่มทักษะและความสามารถ
22. อ่านเพื่อให้เข้าใจตนเอง
23. อ่านเพื่อปรับปรุงบุคคลิกภาพ
24. อ่านเพื่อทำความเข้าใจสัญลักษณ์ เช่น แผนที่ ตาราง กราฟ
25. อ่านเพื่อค้นหาแหล่งจัดซื้อ สถานที่
26. อ่านเพื่อใช้เวลาว่าง
27. อ่านเพื่อขยายขอบเขตและความสนใจให้กว้างยิ่งขึ้น
28. อ่านเพื่อให้ได้แหล่งข้อมูล ข่าวสาร
29. อ่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการทำงานของคนอื่น
30. อ่านเพื่อศึกษาสิ่งที่ไกลตัวออกไป
31. อ่านเพื่อให้เกิดความพอใจแก่บุคคลอื่น
32. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
33. อ่านเพื่อให้เกิดอารมณ์พึงพอใจ และสร้างสรรค์
34. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินกับภาษา เสน่ห์ของถ้อยคำ
35. อ่านเพื่อหาความหมายของคำ หรือนิยามศัพท์เฉพาะ
36. อ่านเพื่อตรวจสอบการออกเสียง
37. อ่านเพื่อเขียนรายงานการวิจัย
38. อ่านเพื่อวิพากษ์วิจารณ์
39. อ่านเพื่อทำนายผล สรุปผล
40. อ่านเพื่อสรุปความคิดของผู้แต่ง

คนเราแต่ละคนมีจุดมุ่งหมายในการอ่านไม่เหมือนกัน สำหรับบุคคลที่ประกอบอาชีพ การอ่าน เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และติดตามความเคลื่อนไหวด้านความก้าวหน้า ในสาขาวิชาชีพของตน สำหรับบุคคลทั่วไปอาจจะอ่านเพื่อติดตามความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ บ้านเมืองทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ บางคนอาจจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน อ่านเพื่อ ค้นหาข้อมูลบางประการหรืออ่านเพื่อการศึกษา (ยานิต บุญประเสริฐ 2526 : 9-10)

จุดมุ่งหมายในการอ่านแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภท ดังนี้ (รสา วงศ์ยังอยู่ 2509 : 289-290)

1. อ่านเพื่อทราบข่าวสารข้อเท็จจริง การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านที่รวดเร็ว สิ่งที่เราต้องการจากการอ่านคือคำตอบสั้น ๆ หัวข้อสำคัญ หรือความคิดเด่นของข้อความทั้งหมด เช่น การอ่านประกาศ การอ่านป้ายโฆษณา การอ่านหาตัวข่าวหนังสือพิมพ์ เป็นต้น
2. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน การอ่านแบบนี้มักเป็นการอ่านเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ หรืออ่านเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความซาบซึ้ง เช่น การอ่านนวนิยาย อ่านสารคดีท่องเที่ยว เป็นต้น
3. อ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้า การอ่านแบบนี้ใช้เพื่อให้จำได้ หรือเพื่อให้รู้เท่านั้น หากแต่อ่านเพื่อให้เข้าใจ สามารถประเมินค่า ดีความ วิพากษ์วิจารณ์ให้กว้างขวางออกไปได้ เช่น อ่านตำราวิชาการ อ่านบทความจากวารสารหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เป็นการอ่านที่ง่ายที่สุด เพราะไม่ต้องใช้สมาธิในการอ่าน ยากและอ่านตามความพอใจ แต่การอ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ การอ่านตำราถือว่าเป็นการอ่านที่ยากที่สุด เพราะต้องใช้ความเข้าใจ เวลาและวิธีการที่แตกต่างกันออกไป การที่จะเป็นนักอ่านที่ดี จึงควรมีการฝึกฝนและฝึกหัดถึงจุดมุ่งหมายการอ่านอย่างง่าย ๆ และยากขึ้นตามลำดับ ซึ่งบุคคลสามารถพัฒนาตนให้เป็นผู้มีความสามารถทางการอ่านได้ องค์ประกอบของผู้มีความสามารถในการอ่าน คือ มีความเข้าใจ เรื่องที่อ่าน มีกระบวนการอ่านที่ถูกต้องและมีการอ่านที่เป็นไปตามธรรมชาติ (Gray. 1936 : 23)

จุดมุ่งหมายของการอ่านแบ่งเป็น 5 ลำดับชั้น ดังนี้ (คุชกู สิทล์ละ เมียร 2521 : 67-68)

ขั้นแรก อ่านเพื่อความรู้และความเพลิดเพลิน

ขั้นที่สอง อ่านเพื่อศึกษาและทำความเข้าใจ

ขั้นที่สาม อ่านเพื่อท่องจำ เปรียบเทียบ

ขั้นที่สี่ อ่านเพื่อให้เข้าถึงรสของหนังสือที่ประกอบด้วยภาพ เสียง จินตนาการ อารมณ์

ทัศนคติ จุดมุ่งหมายและศิลปะการประพันธ์

ขั้นที่ห้า อ่านเพื่อแสดงความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือนั้น ๆ ซึ่งอาจแสดงออกมาในรูปของการวิจารณ์ด้วย

ความสำคัญของการอ่าน

สังคมทุกระดับชั้น พากันไม่สนใจการอ่านได้น้อยมาก แม้แต่อาชีพค้าขายหรือกรรมกร ผู้ใช้แรงงานทุกวันนี้จะพบว่าบุคคลทุกอาชีพนิยมอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน นอกจากนี้มีนิตยสารบันเทิง ก็ได้รับความสนใจเป็นอันดับรอง ในสถาบันต่าง ๆ ทั้งทางราชการและเอกชน ทั้งทางด้านการศึกษา และอาชีพ จึงพบว่า การอ่านเข้าไปมีส่วนสำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะสถาบัน ทางการศึกษา เริ่มตั้งแต่เข้าจด เวลาเย็น ถูกพันอยู่กับการอ่านตลอด เวลาตั้งแต่การอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ในเวลาเช้า การอ่านตำราในเวลาเรียน การทบทวนบทเรียนในเวลาเย็น เป็นต้น การอ่านมีความสำคัญต่อนักเรียนและครูทุก ๆ คน เพราะวิชาการต่าง ๆ ภายในโรงเรียน เช่น วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ตลอดจนวิชาการอื่น ๆ ที่ต้องกันคว้าและทำรายงาน ล้วนต้องใช้การอ่านทั้งสิ้น (Gates 1947 1-2) ในปัจจุบันนี้ แม้ว่าสื่อต่าง ๆ จะเข้ามามีบทบาทสำคัญยิ่งขึ้น แต่ครูผู้สอนไม่ได้ลดความสำคัญลงไป แม้โลกจะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อย ๆ แต่จะเห็นได้ว่า การอ่านยังคงอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง สื่อและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ที่สร้างไว้เมื่อ 100 ปีที่แล้ว มนุษย์ก็ยังศึกษาค้นคว้าได้จาก การอ่านหนังสือที่บันทึกเรื่องราวไว้ การอ่านจึงทำให้คนเรายู่ร่วมกัน ทำให้เป็นคนกว้างขวาง รู้จักใช้เวลาว่าง เข้าใจตนเองและย้อนกลับไปสู่ประวัติศาสตร์ได้ มนุษย์จึงยังคงเป็นมนุษย์ผู้มีความรัก เป็นกวี เป็นผู้สร้างสรรค์ เพราะผลของการอ่านนั่นเอง (Dallman and others. 1964 4)

✕ การอ่านเป็นสิ่งที่มีคุณค่า และอ่านวยประโยชน์ทั้งแก่ตัวผู้อ่านเอง และแก่สังคมโดยส่วนรวม
ในค่านตัวผู้อ่านเองย่อมได้รับความรู้ ความบันเทิงใจและการพักผ่อน ในค่านสังคมนั้น ประชาชน
ที่อ่านมากย่อมมีความฉลาด รอบรู้มาก เป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพในการทำงานและมีความรับผิดชอบ
ซึ่งจะส่งผลถึงการพัฒนาประเทศต่อไป (ฐติมา สัจจามันท์ 2523 : 58) ประเทศชาติจะพัฒนาได้
ย่อมต้องอาศัยความร่วมมือของคนในชาติ ถ้าคนในชาติขาดความรู้ย่อมก่อให้เกิดความล่าช้าในการ
พัฒนาและปฏิบัติกิจการต่าง ๆ ดังนั้นการอ่านหนังสือจึงเป็นวิธีการพัฒนาตนเองที่ดีที่สุดวิธีหนึ่ง และ
จัดได้ว่าดีกว่าวิธีอื่น ๆ หลายวิธี ทั้งนี้เพราะเป็นวิธีการพัฒนาที่สามารถทำได้อย่างอิสระ เสรีที่สุด
โดยไม่เลือกกาล เวลา สถานที่ และไม่ต้องคอยรอรับความกรุณาอนุเคราะห์ผู้ใด การอ่านเป็นการ
พัฒนาตนเองที่มีศักดิ์ศรีที่สุด แม้จะขาดทรัพย์ที่จะไปหาซื้อหนังสือก็ยังมีห้องสมุดทั้งที่โรงเรียน
มหาวิทยาลัย ห้องสมุดประชาชน และหอสมุดแห่งชาติ ที่จะไปแสวงหาหนังสืออ่านได้ นอกแะเพียงให้
มีใจรักการอ่านเสียก่อน แล้วความอยากสละเวลาเพื่อหนังสือก็จะเกิดขึ้นเอง จนรู้สึกว่าเป็นความ
จำเป็นอย่างหนึ่งของชีวิตที่จะละเลยเสียมิได้ การอ่านหนังสือจะมีความสำคัญต่อบุคคล
เพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับความเข้าถึงหนังสือของผู้นั้น ความเข้าถึงหนังสือเป็นการเข้าไปถึง "หัวใจ"
ของหนังสือ เรื่องที่อ่านนั้นเอง (รัฐจวน อินทรกำแหง 2520 ข . 58)

การอ่านในปัจจุบันนี้ มีความจำเป็นยิ่งกว่าในยุคที่ผ่านมา ความสนใจอ่านและติดตามการอ่าน
 ทำให้ทราบความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าของเหตุการณ์ต่าง ๆ และเกิดประโยชน์ทั้งในด้าน
 ความรอบรู้ การประกอบอาชีพและการพักผ่อนหย่อนใจ สังคมใดมีบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการ
 อ่านสูง สังคมนั้นก็จะเจริญพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงน่าที่จะได้มีการสนับสนุนส่งเสริม
 การอ่านที่มีประสิทธิภาพให้มากยิ่งขึ้น (ฉวีลักษณ์ มุณเฑาะภาณุจน 2523 : 1-3) โดยปลูกฝังความ
 มีนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นในบ้านเมือง โดยฝ่ายต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนร่วมมือกัน
 ให้ความสำคัญแก่โครงการต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด ที่อ่านหนังสือพิมพ์ ตลอดจนผลิตหนังสืออุทิศตนบท
 ให้มากขึ้น เพราะหนังสือจะช่วยป้องกันและแก้ไขการลืมนหนังสือได้ (บุญสม นาวานุเคราะห์
 2523 : 50-53)

การอ่านมีความสำคัญดังต่อไปนี้

- ✓ 1. ทำให้ได้รับความรู้เรื่องทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน การอ่านวารสารต่าง ๆ
- ✓ 2. ทำให้เป็นคนทันสมัยเสมอ จากการสนใจข่าวสารทำให้เป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์ เมื่อมีใครสนทนาเรื่องราวต่าง ๆ ก็เข้าใจและร่วมสังกมได้ไม่ชักเชิน
- ✓ 3. ยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น ถ้ารู้จักเลือกอ่านและอ่านอย่างถูกวิธี ก็จะช่วยให้เป็นผู้อ่านที่ปราศเปรื่องและสามารถวินิจฉัยความถูกต้องของเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ✓ 4. ช่วยแก้ปัญหาได้ฉับไว เพราะประสบการณ์จากการอ่านทำให้เป็นผู้ที่คล่องแคล่วเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ได้รวดเร็ว สามารถแก้ไข ดัดแปลงประสบการณ์เดิมมาช่วยคลี่คลายปัญหาได้อย่างรวดเร็ว
- ✓ 5. ได้รับความจรจโลงใจ สิ่งพิมพ์บางประเภทสร้างความประทับใจ ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ อยากปฏิบัติตามที่หรือเลียนแบบ เช่น การอ่านชีวประวัติ หรือการอ่านร้อยกรองที่ไพเราะ ทำให้ผู้อ่านอยากแสดงฝีมือบ้าง
- ✓ 6. ทำให้ได้รับความเพลิดเพลิน ช่วยให้จิตใจได้พักผ่อน หนังสือบันเทิงคดีทั้งหลาย เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องเบาสมอง ทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียด ช่วยให้สดชื่นขึ้น
- ✓ 7. การอ่านเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่เป็นพิษภัยแก่บุคคลอื่น (วาทิน วารวณศานติ 2520 : 5) ✓

๒. พื้นฐานของการอ่านที่ดี

นักอ่านที่ดีมีปัจจัยในการสร้างพื้นฐานการอ่านที่ดี 3 ประการต่อไปนี้ (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน 2524 : 17-18)

1. ภูมิหลัง ผู้อ่านที่ดีควรมีความรู้รอบตัวโดยกว้างขวาง เพื่อเป็นพื้นฐานของการอ่าน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากที่สุด การอ่านเรื่องอะไรแล้วไม่เข้าใจนั้น บางทีเกิดจากผู้อ่านขาดภูมิหลังในเรื่องที่อ่านนั่นเอง เช่น การอ่านเรื่องกวางจักรพรรดิระหว่างพบกับสุนัข ถ้าผู้อ่านไม่เคยเลี้ยงสุนัขอย่างใกล้ชิด ไม่รู้จักความน่ารัก ความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์ดื้อนายของมันแล้ว ก็จะไม่มีความเข้าใจเรื่องราวของความรักระหว่างคนกับสุนัขได้เลย

2. ประสพการณ์ คือ การได้พบ ได้เห็น ได้สัมผัสเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือเรื่องราวนั้น ๆ นักอ่านที่ดีควรมีประสพการณ์ต่าง ๆ หลาก ๆ แบบอย่างกว้างขวาง จึงจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างแจ่มแจ้งซาบซึ้ง

หนังสือเล่มหนึ่งอ่านเมื่อเป็นเด็กขณะที่มีประสพการณ์น้อย ก็จะได้รับคามนึกคิดอย่างหนึ่งและหนังสือเล่มเดียวกันนี้ ถ้าอ่านเมื่อเป็นผู้ใหญ่มีประสพการณ์มากแล้วจะให้ความรู้สึกอีกอย่างหนึ่ง ที่ดีขึ้น ชัดขึ้น และลึกซึ้งขึ้น

3. ความรู้เชิงภาษา การอ่านหนังสือบางประเภท ถ้าผู้อ่านมีความรู้เชิงภาษาไม่ดีพอ จะทำให้อ่านไม่เข้าใจ เช่น หนังสือที่มีศิลปะในการใช้ถ้อยคำสูง คำพิงเหย โวหาร เปรียบเทียบ แคลมคม ถ้าผู้อ่านตีความหมายไม่ได้ก็จะเสียรสชาติการอ่านไปอย่างน่าเสียดาย ความรู้เชิงภาษา จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องรีบสร้างให้มีขึ้น

นอกจากการมีพื้นฐานการอ่านดังกล่าวแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ เข้ามาเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการอ่านที่จะทำให้คนเรามีความสามารถในการอ่านไม่เท่ากัน องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่านประกอบด้วย วุฒิภาวะ อายุ เพศ ประสพการณ์เดิม สมรรถวิสัย ความบกพร่องทางร่างกาย การสนใจ บุคลิกภาพ และวัสดุการอ่าน (ฉวีลักษณ์ บุญประกาศดวง 2524 : 39-41)

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน

1. วุฒิภาวะ หมายถึง กระบวนการเจริญเติบโตตามลำดับขั้น โดยทั่วไปคนเรามีวุฒิภาวะอยู่หลายอย่าง เช่น วุฒิภาวะทางอารมณ์ วุฒิภาวะทางสังคม วุฒิภาวะทางเพศ วุฒิภาวะทางร่างกาย เป็นต้น ผู้ที่มีวุฒิภาวะสูงย่อมอ่านได้ดีกว่าผู้ที่มีวุฒิภาวะต่ำ

2. อายุ คนเราเมื่อมีอายุมากขึ้น ความสามารถในการเรียน การอ่าน การจดจำจะกระทำไม่ได้ดีเหมือนเมื่อขณะที่มีอายุน้อย เด็กวัยรุ่นจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้เร็วกว่าเด็กที่มีอายุน้อยและ
ความรู้ความสามารถจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงอายุราว ๆ 20-25 ปี ต่อจากนั้นก็คงตัวและลดลงบ้างเล็กน้อย และเมื่ออายุมากขึ้นความสามารถในการเรียนรู้ก็จะลดลงเรื่อย ๆ แต่จะไม่ส่น้ำเสมอไปทุกคน

3. เพศ ความแตกต่างทางเพศทำให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องการอ่าน จากการค้นคว้าพบว่า เพศชายและเพศหญิงก็สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้เท่าเทียมกัน แต่ขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมทำให้ทัศนคติและความสนใจไม่เหมือนกัน

4. ประสบการณ์เดิม ประสบการณ์ในอดีตหรือผลของการอ่านในเรื่องของการถ่ายโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ ถ้าผู้อ่านมีประสบการณ์เดิมจะทำให้เรียนรู้สิ่งใหม่เร็วขึ้น สั้น

5. สมรรถวิสัย (capacity) หมายถึงขีดจำกัดสูงสุดของความสามารถ ซึ่งวัดได้ด้วยแบบทดสอบเรวาร์นด์-เบทท์และแบบทดสอบความถนัด ที่รู้จักกันแพร่หลายทั่วไปว่า แบบทดสอบ I.Q. ความแตกต่างด้านสมรรถวิสัย มีผลต่อระดับการอ่านสิ่งต่าง ๆ ด้วย ผู้ที่มีสติปัญญาปกติ I.Q. จะอยู่ระหว่าง 90-109 แต่ถ้าเด็กมี I.Q. 75-90 จะเป็นพวกที่อ่านช้า เรียนช้า

6. ความบกพร่องทางร่างกาย อวัยวะมีส่วนช่วยในการแสดงพฤติกรรมกรรมการอ่าน หากอวัยวะบกพร่องไปย่อมส่งผลถึงการอ่าน ความบกพร่องทางร่างกายที่สำคัญ เช่น สายตาสั้น สายตาเอียง กล้ามเนื้อควบคุมกล้ามเนื้อตาพิการ ประสาทหูพิการ เป็นต้น

7. การสนใจ เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมและทำให้การแสดงพฤติกรรมมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน การสนใจอาจใช้เครื่องล่อใจต่าง ๆ มาประกอบ

8. ลักษณะทางบุคลิกภาพ เช่น ความเชื่อมั่นตนเอง ความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็น ระดับความมุ่งหวัง สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งในการทำให้เกิดการอ่าน

9. วัสดุที่อ่าน วัสดุที่ใช้อ่านย่อมมีผลต่อความเร็วในการอ่าน และความเข้าใจเรื่องที่อ่าน วัสดุการอ่านที่ความยาวต้องใช้เวลาอ่านเพิ่มขึ้น วัสดุเนื้อหายากก็ต้องใช้เวลาทำความเข้าใจนาน แต่วัสดุที่เป็นเรื่องสั้นหรืออ่านง่าย ก็ใช้เวลาอ่านเร็วกว่า

10. การรบกวน ในระหว่างการอ่าน ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้สมาธิ ถ้าหากมีการรบกวนจะทำให้เกิดความสับสน อ่านไม่เข้าใจ

การอ่านหนังสือที่ดูเหมือนเป็นเรื่องง่าย ๆ นั้น แท้จริงแล้วมีรายละเอียดและวิธีการซับซ้อนยุ่งยาก การอ่านทั่ว ๆ ไปใคร ๆ ก็สามารถอ่านได้ แต่การอ่านให้ถูกวิธีการอ่าน อาจทำได้ความรู้เพิ่ม มีความจำเป็นที่ต้องปลูกฝังและฝึกหัดให้นักอ่านทั้งหลายรู้วิธีการอ่านหนังสือ รู้จักประเภทของหนังสือที่อ่าน เพื่อความรู้และเพื่อพัฒนาตนเอง

วิธีการอ่าน

การอ่านจะได้ผลดี หรือไม่อย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับวิธีอ่าน วิธีการอ่านมีอยู่หลายวิธี ซึ่งมีผู้วิจัยแล้วว่าได้ผลดีมีดังนี้ (อริสกันต์ บุญยะภาณุชน 2524 : 5-6)

วิธีที่ 1 OK4R

ก่อนการอ่าน ควรอ่านอย่างคร่าว ๆ (Overview) ในบทที่ว่าด้วยคำนำและสรุป เพื่อพิจารณาว่าอะไรคือหัวใจสำคัญของเนื้อหาที่จะอ่าน

เก็บความคิดที่สำคัญ (Key ideas) หรือ เนื้อหาสำคัญของเรื่อง และเนื้อหาที่สำคัญรองลงมา พยายามตั้งคำถามว่าหัวใจของเรื่องคืออะไร และเนื้อหาสำคัญประกอบคืออะไร

การอ่าน (Reading) พยายามอ่านเพื่อตอบคำถามให้ได้ โดยตั้งคำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า ใคร อะไร อย่างไร ที่ไหน เมื่อไร และทำไม

การระลึก (Recall) ระลึกว่าที่อ่านไปแล้วจำได้ หรือ เข้าใจมากน้อยเพียงใด พยายามตอบคำถามโดยใช้ภาษาของตัวเอง

การนึกคิด (Reflect) ว่าเท่าที่อ่านไปแล้วจะขยายความคิดออกไปยังความรู้เดิมได้อย่างไร ซึ่งจะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

การทบทวน (Review) เป็นการช่วยทำให้ความรู้อยู่ในสมอง ควรมีการทบทวนเป็นครั้งคราว

วิธีที่ 2 SQ3R วิธีนี้เป็นวิธีการอ่านที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล วิธีการอ่านแบบนี้ประกอบด้วย

การสำรวจ (Survey) หมายถึง การสำรวจชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ดูสารบัญ และความคิดที่ผู้เขียนตั้งจุดมุ่งหมายในการเขียนนั้น หรือศึกษาจากหน้าคำนำก็ได้

การตั้งคำถาม (Question) ตั้งคำถามตนเองว่า สิ่งที่ต้องการจะรู้คืออะไร

การอ่าน (Read) อ่านเพื่อตอบคำถามที่ต้องการรู้ พยายามหารายละเอียดและจุดสำคัญจากการอ่านนั้น นำมาตอบคำถามให้ได้

การจดจำ (Recite) ถ้าได้คำตอบจากหนังสือและเข้าใจอย่างกระจ่างแล้ว ควรจดจำข้อความสำคัญเอาไว้ จดไม่ต เพื่อเตือนความจำและพยายามถามตนเองว่าจากการอ่านนั้น ได้รับความคิดใหม่อะไรขึ้นบ้าง

การทบทวน (Review or reconstruct) ทบทวนจุดสำคัญใหญ่ ๆ และจุดสำคัญรองลงมา (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ 2524 : 6-7)

วิธีที่ 3 ได้แก่ 3SR มีวิธีการดังนี้

1. นอกตนเอง (Self-recitation) คือ การอ่านแบบให้วิธีตั้งคำถามตนเอง จากข้อความหรือแนวความคิดที่อ่านนั้น แล้วพยายามหาคำตอบจากแนวความคิดในหนังสือให้ได้ด้วยตนเอง
 2. ทบทวน (Spaced review) ทบทวนจากแนวความคิดที่ได้รับนั้น เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น เป็นการป้องกันการลืมและการเข้าใจไขว้เขว ควรจะมีการทบทวนทุกครั้งที่อ่าน เพื่อจะได้เป็นพื้นฐานความรู้เดิมในการอ่านคราวต่อไป
 3. การสำรวจ (Survey) คือ การสำรวจราบชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง ผู้สารบัญ และความคิดที่ผู้เขียนตั้งจุดมุ่งหมายในการเขียนนั้น หรือศึกษาจากคำนำก็ได้
 4. การอ่าน (Read) เพื่อตอบคำถามที่ตนเองสงสัย พยายามนำคำตอบมาให้ได้
 5. การจดจำ (Recite) คือ การจดข้อความสำคัญเก็บไว้
 6. การทบทวน (Review) คือ การทบทวนสิ่งที่อ่านว่ามีความถูกต้องหรือไม่
- (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ 2524 : 7)

วิธีการอ่านทั้ง 3 วิธีดังกล่าวข้างต้น ถ้าทำวิธีใดวิธีหนึ่งจนปฏิบัติก็ย่อมได้ผลทั้งสั้นและแม้ว่าจะปฏิบัติไม่ได้ครบถ้วนทุกข้อ แต่ถ้าได้มีการนำบางข้อไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติก็นับว่าเป็นการเริ่มต้นการอ่านอย่างถูกวิธีแล้ว

✓ ประเภทของหนังสือ

การแบ่งประเภทของหนังสือ อาจแบ่งออกได้เป็นหลายแบบอย่างด้วยกัน เช่น แบ่งเป็นประเภทย่อยแก้วร้อยกรอง แบ่งตามลักษณะเนื้อหาหนังสือ หรือแบ่งตามประเภทใช้ความรู้ให้ความเพลิดเพลิน และให้ความจริงใจ ทั้งนี้แล้วว่าผู้แบ่งจะมีวัตถุประสงค์ในการแบ่งอย่างไร (รัฐจวน อินทรกำแหง 2520 ก.32) แต่โดยความนิยมทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่หนังสือมักจะถูกแบ่งออกเป็นประเภทดังต่อไปนี้

หนังสือสารคดี

หนังสือสารคดี เป็นหนังสือที่ผู้เขียนมุ่งให้สาระความรู้แก่ผู้อ่าน เป็นสำคัญ หนังสือสารคดีนั้น มีทั้งที่อ่านกันเบา ๆ และที่อ่านกันหนัก ๆ เนื่องจากหนังสือประเภทนี้มุ่งสาระความรู้ ดังนั้นผู้เขียนมักจะจัดให้มีส่วนประกอบอื่น ๆ ในหนังสือ เพื่อช่วยผู้อ่านให้สามารถเข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็ว และชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น คำนำ สารบัญ แผนภูมิ เป็นต้น สารคดีบางเล่มก็มีส่วนประกอบต่าง ๆ เพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่สารคดีบางเล่ม เช่นตำราต่าง ๆ ย่อมต้องมีส่วนประกอบให้สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อความสะดวกในการใช้หนังสือ นอกจากลักษณะดังกล่าวแล้ว คุณสมบัติที่สำคัญที่จะขาดเสียมิได้ ก็คือ ความถูกต้องของเนื้อหาสาระนั้น ๆ ถ้าหากมีความผิดพลาดในด้านความถูกต้องเสียแล้ว แม้จะมีรูปเล่มสวยงาม พิมพ์ด้วยระบบดีเพียงใดก็ตาม หนังสือสารคดี เล่มนั้นก็สิ้นคุณค่าลงทันที (รัฐจวน อินทรกำแหง 2520 ก. 32-35)

หนังสือสารคดี อาจจำแนกแยกย่อยออกไปได้หลายอย่าง เช่น สารคดีท่องเที่ยวชีวประวัติ วัฒนธรรม ปรัชญา จิตวิทยา เป็นต้น

หนังสือบันเทิงคดี

หนังสือบันเทิงคดี เป็นหนังสือที่มุ่งให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านมากกว่าให้ความรู้ แต่ก็ได้หมายความว่าหนังสือบันเทิงคดีจะไม่มีแก่นสาร สาระเสียเลย หนังสือบันเทิงคดีที่ดีมีคุณค่านี้สามารถให้ผู้อ่านได้ทั้งความเพลิดเพลิน สาระ ประสพการณ์และยังมีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึกของผู้อ่านอย่างมากอีกด้วย ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดระหว่างหนังสือ สารคดี และหนังสือบันเทิงคดี ได้แก่ หนังสือบันเทิงคดีจะไม่มีส่วนประกอบต่าง ๆ ของหนังสือ ตัวอย่างที่เห็นได้อย่างเด่นชัดของหนังสือประเภทบันเทิงคดี ได้แก่ หนังสือนวนิยายและเรื่องสั้น (รัฐจวน อินทรกำแหง 2520 ก. 36-39)

หนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์ คือ สิ่งพิมพ์ที่ออกตามระยะเวลาที่กำหนดติดต่อกันไปเป็นรายวัน รายสัปดาห์ หรือรายเดือนก็ได้ มีลักษณะเป็นกระดาษขนาดใหญ่จำนวนหลายแผ่นพับได้ จะเสนอข่าวทุกชนิดที่เป็นข่าวสารและข่าวน่าสนใจ หนังสือพิมพ์มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของคนเรา เพราะทำให้ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมได้ นอกจากนั้น หนังสือพิมพ์ยังเป็นองค์ประกอบ

ที่แสดงถึงความเป็นประชาธิปไตย เพราะจะช่วยทำหน้าที่เป็นปากเสียงให้ประชาชนในบางเผด็จรื้อน และขณะเดียวกันก็จะ เป็นปากเสียงให้กับรัฐบาลด้วย (รัฐจวน อินทรกำแหง 2524 ก. 54-61)

วารสารและนิตยสาร

วารสารและนิตยสาร มีความหมายในแนวทางเดียวกัน แต่แบ่งแยกกันออกไปตาม ความหมายของคำในภาษาอังกฤษ โดยกำหนดว่า Magazine ให้หมายถึงนิตยสาร และ Journal หมายถึงวารสารวิชาการ (รัฐจวน อินทรกำแหง 2524 ก. 116)

วารสารเป็นสิ่งพิมพ์ที่พิมพ์เผยแพร่ โดยมีชื่อเรียกแน่นอน และแจ้งกหนดเวลาพิมพ์ ไว้ชัดเจน เช่น รายสัปดาห์ รายักษ์ รายเดือน ฯลฯ วารสารเป็นสิ่งพิมพ์ที่จะเสนอเรื่องราว ต่าง ๆ รวมไว้ในฉบับเดียวกัน อาจจบในฉบับหรือต่อเนื่องกันจบหลายฉบับก็ได้ วารสารอาจจะ ออกมาในรูปของ วารสารทางวิชาการแขนงเดียวกันตลอดเล่ม หรือหลายสาขาวิชา จากนักเขียน นักวิชาการหลายคนก็ได้ วารสารบางฉบับมุ่งเพื่อสาระความรู้ แต่วารสารบางฉบับก็มุ่งเพื่อความ บันเทิง

การอ่านวารสารและสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ

การอ่านสารคดี

หนังสือสารคดีเป็นหนังสือที่ควรอ่านมาก ๆ หลาย ๆ สาขา และเหมาะที่จะนำมาใช้ ฝึกฝนเพื่อพัฒนาการอ่านของตนเอง การอ่านหนังสือสารคดีควรใช้เวลาในการอ่านประมาณ 1,000 คำต่อ 11 วินาที ผู้อ่านสามารถฝึกฝนโดยใช้วิธีการอ่านดังนี้ (อวิลักษณ์ บุญประกายจวน 2524 :10)

1. อ่านให้เร็วทุกครั้ง โดยตั้งสมาธิการอ่านได้แน่นแน่ว วางหนังสือห่างจากดวงตา 1 ฟุต จัดแสงสว่าง นั่งตัวตรง และทวีความเร็วในการกวาดสายตาไปตามตัวอักษร
2. อย่าอ่านย้อนไปย้อนมา จงอ่านรูกหน้าไปเรื่อย ๆ ที่ละบรรทัด ทีละประโยค และทีละย่อหน้า อย่าอ่านข้ามไปข้ามมา จะทำให้สับสนและไม่รู้เรื่อง ถ้าอ่านจบแล้วไม่เข้าใจจง ทวนค้นอ่านใหม่
3. อย่าอ่านอย่างจับผิด ควรอ่านโดยปราศจากอคติ ผู้อ่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ เห็นด้วย เชื่อหรือไม่ เชื่อสามารถเพิ่มเติมได้หลังจากอ่านจบแล้ว

วาทิ ฎาปนวงศ์สาณติ (วาทิ ฎาปนวงศ์สาณติ 2520 : 20-23) ได้อธิบายการอ่านหนังสือสารคดี ดังนี้

1. อ่านผ่านไปอย่างรวดเร็วและมีสมาธิ การอ่านแบบนี้ใช้วิธีฝึกแบบการอ่านในใจ คือ อ่านทีละหน้า อย่าอ่านทีละคำ ทีละบรรทัด เพราะสารคดีไม่จำเป็นต้องจำข้อความตอนใดตอนหนึ่งเป็นการอ่านทิ้งเล่ม เพื่อให้ได้เนื้อความเท่านั้น
2. อ่านหน้าคำนำ เพราะคำนำจะแสดงจุดมุ่งหมายของผู้เขียน และถ้าเป็นคำนำที่ผู้อื่นเขียนก็จะชี้แนะความสำคัญบางตอนในหนังสือ ทำให้อ่านเร็วขึ้น และประหยัดเวลา การอ่านสารคดีไม่ควรละเลยหน้าคำนำ
3. อ่านแต่ใจความ อย่าพิจารณาคำศัพท์ว่าผิดถูกอย่างไร จะทำให้อ่านช้าและไม่รู้เรื่องให้อ่านผ่านไปเรื่อย ๆ อย่าย้อนกลับไปอ่านใหม่ถ้าไม่เข้าใจ แต่ถ้าจบตอนก็สามารถย้อนกลับมาอ่านใหม่ได้เพื่อให้ได้ความและสรุปได้
4. ถ้าอ่านสารคดีประเภทชีวประวัติ ต้องจับจุดสำคัญให้ได้ถึง ซาติกว่าเกิด สภาพครอบครัว การประสบความสำเร็จ อาชีพ ชีวิตครอบครัว ความสามารถพิเศษ หรือจุดเด่นในชีวิตของเขาที่ได้ทำประโยชน์ให้กับมนุษยชาติและสังคม

การอ่านนวนิยาย

นวนิยาย คือ 'การเล่าเรื่องแบบใหม่' ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลิน นวนิยายแบ่งออกได้เป็น 6 ประเภท (สิทธา ศิริจิตกุล 2520 : 48-49)

1. นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ เป็นการนำบางตอนของประวัติศาสตร์มาเป็นฉาก หรือนำชีวิตบุคคลสำคัญมาแต่งเป็นนิยาย เช่น เรื่องผู้ชนะสิบทิศ
2. นวนิยายอิงวรรณคดี โดยนำเรื่องจากวรรณคดี หรือนิทานเก่ามาเขียนใหม่ เช่น เรื่องรักที่ต้องมนตรา
3. นวนิยายวิทยาศาสตร์ เป็นการนำเรื่องราวทางวิทยาศาสตร์มาผูกเป็น เรื่องสั้น เช่น 90 วันรอบโลก
4. นวนิยายตำรวจ ได้แก่ ประเภทนักสืบ ฆาตกรรม เช่น เรื่อง เล็บครุฑ เซอร์ลีโอคโฮม เป็นต้น

5. นวนิยายเกี่ยวกับภูมิปัญญา เป็นการนำเรื่องวิญญูญาณมาเขียนเป็นเรื่องสั้น दें
เราใจให้อยากรู้ อยากเห็น เช่น เรื่อง แมนาคพระโขง

6. นวนิยายการเมืองและสังคมศาสตร์ เป็นการนำเรื่องการปกครองมาเขียนแต่ง
ในรูปนิยาย เช่น เรื่องไฟแดง นายอำเภอปฏิวัติ นวนิยายทางด้านสังคมศาสตร์ เช่น เรื่อง
ข้าวนอกนา จดหมายจากเมืองไทย เป็นต้น

การอ่านนวนิยาย เป็นการอ่านที่ง่ายแต่ผู้อ่านควรจะได้พิจารณาส่วนประกอบต่าง ๆ
ของนวนิยายแต่ละเรื่องด้วย เพื่อจะได้ประโยชน์จากการอ่านครบถ้วน และเพื่อใช้ประเมินคุณค่า
ของหนังสือเรื่องนั้น ส่วนประกอบที่ผู้อ่านควรใช้เป็นหลักในการพิจารณา เช่น ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง แนวคิด
ในการแต่ง การลำดับเหตุการณ์ ฉาก ตัวละคร เป็นต้น เมื่อมีหลักในการใช้พิจารณาแล้ว การจะเก็บ
ความเพลิดเพลินและประโยชน์จากการอ่านก็ทำได้โดยง่าย

การอ่านนวนิยาย ควรปฏิบัติดังนี้ (วาทิ ฐาปวงศ์ ศานติ 2520 : 25-26)

1. พยายามทำความเข้าใจชื่อเรื่อง และจับเนื้อหาของเรื่องที่คุณแต่งตั้งใจให้ผู้อ่าน
ได้รู้ ผู้แต่งที่สามารถให้ผู้อ่านจับแกนของเรื่องได้มากที่สุด จะเป็นนักประพันธ์ที่ประสบผลสำเร็จ
ในการเขียน ในทำนองเดียวกัน ถ้าผู้อ่านสามารถรับแกนของเรื่องที่อ่านได้ ก็เป็นนักอ่านที่ฉลาด

2. ต้องทำความรู้จักผู้เขียน รู้ประวัติการเขียน แนวในการเขียน ผลงานเก่า ๆ
ซึ่งจะทำให้ท่านนวนิยายสนุกยิ่งขึ้น และเข้าใจจุดมุ่งหมายได้เร็วขึ้น

3. พิจารณาสำนวน ภาษาที่ใช้ในการเขียนเหมาะสมกับบุคลิกตัวละคร ใช้ภาษา
สละสลวยหรือฟุ่มเฟือยเกินไป

4. วิธีการดำเนินเรื่อง มีเหตุผล เหมาะสมเพียงใดในการสร้างเหตุการณ์ และใช้
กลวิธีให้ผู้อ่านคล้อยตามเหตุการณ์นั้นได้แค่ไหน การจบเรื่องควรให้เหมาะสมและเป็นไปได้

การอ่านหนังสือประเภทนี้ บางคนฝึกและปลดปล่อยใจให้เป็นไปตามหนังสือ ผู้อ่านจึงควร
ระมัดระวังในการอ่านอย่างรอบคอบ เมื่ออ่านจบควรตั้งคำถามตนเองได้ และหาคำตอบได้ด้วย
ก็จะทำให้การอ่านนั้น เป็นประโยชน์

การอ่านเรื่องสั้น

ส่วนมากใช้วิธีตีเฝ้ากับการอ่านนวนิยาย เพียงแต่มีรายละเอียดบางอย่างแตกต่างกัน
ดังนี้ (ฉวีลักษณ์ นุชยะภาณุจน 2524 : 10-12)

1. ศึกษาชื่อเรื่องและเนื้อเรื่องว่าสอดคล้องต้องกันหรือไม่เพียงใด
2. แนวคิดและวิธีแต่ง แนวคิดที่ดีต้องมีความชัดเจน และวิธีแต่งต้องสอดคล้องกับแนวคิดนั้น หนังสือประเภทเรื่องสั้นส่วนมากผู้แต่งมักจะสร้างไม่ขึ้นในเรื่อง อาจเป็นปมของฉากปมขัดแย้งหรือปมชนวน แล้วคลายปมในตอนจบ
3. ศึกษาการจบของเรื่อง เรื่องสั้นส่วนใหญ่จะจบอย่างประทับใจ ผู้เขียนเรื่องสั้นจะประดาตย์มือกันในตอนจบ เช่น จบแบบเศร้า จบแบบหวานชื่น จบแบบความเป็นจริงในชีวิต หรือจบแบบปมทิ้งท้าย เป็นต้น

การอ่านหนังสือพิมพ์

การอ่านหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งพิมพ์ที่ผู้อ่านควรอ่านด้วยความระมัดระวังมากที่สุด ผู้อ่านต้องอ่านด้วยความตั้งใจ เพราะหัวข้อข่ารมีหลักการและเหตุผล เพราะการลงข่าวในหนังสือพิมพ์มีการแข่งขันและเร่งรีบให้ทันเวลา จึงมีข้อบกพร่องอยู่เสมอ ผู้อ่านจึงควรพิจารณาว่าจะเชื่อได้มากน้อยแค่ไหน การอ่านหนังสือพิมพ์ควรพิจารณาส่วนประกอบต่าง ๆ ของหนังสือพิมพ์ควบคู่กันไปด้วย เช่น หัวข่าว ภาพประกอบข่าว บทบรรณาธิการ และคอลัมน์ประจำ เป็นต้น ข้อสำคัญอีกประการหนึ่งของผู้อ่านก็คือ ต้องทำใจเป็นกลาง (ฉวีลักษณ์ นุชยะภาณุจน 2524 : 13-15)

การอ่านวารสารและนิตยสาร

วารสารและนิตยสารมีลักษณะคล้ายคลึงกัน เป็นสิ่งพิมพ์ที่ออกตามวาระ ให้ความรู้ความบันเทิงจากเรื่องหลายรส เนื้อหาของวารสาร (Journal) เน้นหนักไปทางด้านวิชาการมากกว่านิตยสาร (Magazine) ซึ่งเน้นหนักทางด้านความบันเทิง ดังนั้นวิธีการอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทนี้ จึงมีลักษณะการอ่านคล้ายกับการอ่านสารคดี และการอ่านนวนิยาย ดังได้กล่าวมาแล้ว

การอ่านสิ่งพิมพ์ทุกชนิดทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นหนังสือเล่ม หนังสือพิมพ์ หรือวารสาร ผู้ที่ได้ชื่อว่า 'อ่านเป็น' จะเป็นผู้ที่สามารถเลือกหนังสืออ่านได้ตรงกับความต้องการทุกโอกาส ไม่ตกเป็นทาสของหนังสือ หรือทาสของนักเขียน เพราะฉะนั้นผู้อ่านที่ดีควรจะได้ฝึกการอ่านให้ถูกวิธี และมีวิจรรณญาณในการอ่านด้วย ซึ่งขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติต่อไปนี้ ✕✓

ลักษณะของนักอ่านที่ดี (วาณี ฐานวงศ์ ศานติ 2520 : 32-33)

1. สร้างนิสัยการอ่านให้เกิดสม่ำเสมอ
2. รู้จักประเภทของหนังสืออย่างกว้างขวาง และรู้รายละเอียดของหนังสือแต่ละประเภทชัดเจน ลึกซึ้ง
3. ศึกษาค้นหนังสือทุกประเภทด้วยใจเป็นกลาง ไม่ฝืน
4. ศึกษาค้นหาสิ่งที่อ่านทุกครึ่ง ด้วยความระมัดระวัง
5. ฝึกหัดการอ่านไว และจับใจความได้ถูกต้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวการอ่าน

ความหมายของการแนะแนวการอ่าน

การแนะแนวการอ่าน คือ การช่วยให้ผู้อ่านตีความหมายในหนังสือที่อ่านได้ และนำประโยชน์จากสิ่งที่อ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันของเขาเอง การแนะแนวการอ่านจะช่วยทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องของหนังสือ รู้จักวิธีอ่าน วิธีการเลือกหนังสืออ่าน ช่วยทำให้มีวิจรรณญาณในการอ่าน ทำให้อ่านเป็น และเกิดนิสัยรักการอ่านในที่สุด (กุลธรรพ์ ภูมิมาศ 2521 : 44) การแนะแนวการอ่านในโรงเรียน ครู และบรรณารักษ์มีบทบาทสำคัญในการที่จะปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นกับเด็ก ช่วยให้เด็กมีความเข้าใจในเรื่องของหนังสือ วิธีการอ่านหนังสือ วิธีเลือกหนังสือให้ตรงกับความต้องการใช้ในโอกาสต่าง ๆ เพื่อว่าเมื่อจบการศึกษาจากโรงเรียนไปแล้วจะสามารถใช้หนังสือให้เป็นประโยชน์แก่ชีวิตของตนไปจนตลอดชีวิต ไม่ว่าเพื่อให้เกิดความสำเร็จอารมณ์ เพื่อความรอบรู้ หรือเพื่อปรับปรุงอาชีพ (รัฐจวน อินทรกำแหง 2524 ข. 153) เด็กในวัยเรียนมีความใกล้ชิดกับการอ่านมากที่สุด ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดมาจากการอ่านในช่วงนี้ ครูและบรรณารักษ์จึงควรช่วยชี้แนะและแก้ไขเพื่อขจัดปัญหาต่าง ๆ อันจะเป็นอุปสรรคต่อการอ่านในอนาคตให้หมดไป เพราะถ้านักเรียนเริ่มต้นเป็นนักอ่านที่ดีตั้งแต่ในโรงเรียนแล้ว กว่าที่เขาจะจบการศึกษาออกไป ก็ย่อมมีนิสัยรักการอ่านติดตัวออกไปเมื่อเป็นผู้ใหญ่ด้วย

การ์ดีเนอร์ (Gardiner. 1954 . 17-20) กล่าวว่า การแนะแนวการอ่าน เป็นวิธีหนึ่งในการส่งเสริมการอ่านแก่ผู้ใช้ห้องสมุด บรรณารักษ์ และครู สามารถใช้วิธีการแนะแนวการอ่านเป็นการสร้างทัศนคติ นิยัรักการอ่านและระสนิยมในการอ่านให้เกิดแก่ เด็กนักเรียน หรือผู้ใช้ห้องสมุดของตน การแนะแนวการอ่านจึงหมายถึง การส่งเสริมให้บุคคลได้รู้จักหนังสือดี ๆ ที่ตรงกับความสนใจและได้ทราบวิธีการอ่านหนังสือ การประเมินค่าหนังสือ สามารถเลือกหนังสือด้วยตนเองได้ นอกจากนี้เขายังได้เสนอว่า การที่จะให้บุคคลเกิดความสนใจอ่าน และนิยัรักการอ่านนั้น จำเป็นจะต้องจัดหนังสือให้สามารถหยิบใช้ได้ง่ายและมีจำนวนมาก เพียงพอกับความต้องการ

โดยสรุป การแนะแนวการอ่านก็คือการช่วยเหลือบุคคลที่อ่านหนังสืออยู่ แะ ระสบปัญหาการอ่านด้านต่าง ๆ ให้สามารถอ่านได้มากขึ้น คีขึ้น และช่วยชี้แนวทางแก่บุคคลที่ยังไม่ได้อ่าน หรืออ่านน้อย ให้หันมาสนใจอ่านบ้างและอ่านมากขึ้น ๆ ทั้งนี้ก็เพื่อให้ไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางของการอ่านที่คาดหวังไว้อย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการอ่านอย่างเข้าใจได้มากที่สุด ในเวลาน้อยที่สุดตามจุดประสงค์ของผู้อ่านที่ตั้งไว้ นักอ่านที่มีประสิทธิภาพ เป็นผู้ซึ่งปรับอัตรา การอ่านของเขา ให้เหมาะกับจุดประสงค์และความยากของเรื่อง แต่เท่าที่เป็นอยู่นักอ่านส่วนใหญ่ มักจะอ่านด้วยความเร็วอัตราเดียว เร็วไปโดยไม่คำนึงถึงจุดประสงค์และเนื้อ เรื่อง ซึ่งการอ่านอย่างนั้น เป็นการอ่านที่ไม่มีประสิทธิภาพ การเป็นนักอ่านที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยลักษณะต่อไปนี้

1. มีอัตราเร็วในการอ่านอย่างน้อย 400-500 คำ ต่อนาที
2. เปลี่ยนแปลงอัตราการอ่านตามชนิดของเรื่อง
3. อ่านเพื่อความคิิด ไม่ต้องเพ่งเล็งถึงคำแต่ละคำมากนัก และจะอ่านแบบผ่าน ๆ หรือข้ามข้อความไม่สำคัญทั้งขยหน้า หรือทั้งบทที่ไม่สำคัญ
4. ไม่ย้อนกลับไปอ่านใหม่
5. อ่านได้ 1 บรรทัด ต่อความเคลื่อนไหวของสายตา 3-4 ครั้ง
6. อ่านในใจ และระวังความหมายมากกว่าเสียง
7. อ่านรายละเอียดอย่างรวดเร็ว เพื่อจับใจความสำคัญ
8. อ่านด้วยความเข้าใจและคิดพร้อม ๆ กับผู้แต่ง

9. มีสมาธิในการอ่าน อย่างรวดเร็วและสมบูรณ์ มีความสนใจใน เรื่องที่อ่านและ
 ศึกษาดจากโลกภายนอกในขณะนั้น

10. อ่านได้เป็นเวลานาน โดยไม่เหนื่อย

(ศิริพร สิมธะการ 2526 : 26)

การบริการแนะแนวการอ่าน

การแนะแนวการอ่านเป็นงานบริการด้านหนึ่งของห้องสมุด ที่จัดขึ้น เพื่อให้ความช่วยเหลือ
 ด้านการอ่านแก่ผู้ใช้บริการห้องสมุด โดยทางห้องสมุดอาจจัดบริการแนะแนวการอ่านไว้แผนกหนึ่ง
 เพื่อคอยช่วยเหลือผู้อ่านที่มีความบกพร่องในเรื่อง อ่านช้า อ่านจับใจความไม่ได้ งานให้บริการ
 แผนกนี้ของห้องสมุดจัดทำได้โดย

1. จักรบรรณารักษ์ที่มีความรู้ มาเป็นผู้ให้บริการแนะแนวความรู้เรื่องการอ่านแก่ผู้ใช้
 ห้องสมุด บรรณารักษ์ผู้ให้บริการจะต้องมีความรู้ทางด้านความสนใจและความต้องการอ่านของแต่ละ
 บุคคล มีความเข้าใจเรื่องความสามารถในการอ่าน มีความรู้เกี่ยวกับหนังสือเป็นอย่างดี คือ
 รู้จักหนังสือประเภทต่าง ๆ เพื่อจะได้ให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละวัย แต่ละประเภท

2. จัดหาหนังสือประเภทต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เหมาะกับวัย และความสนใจของผู้ใช้
 บริการให้มีจำนวนมากที่สุดที่จะสนองความต้องการของผู้ใช้ และพยายามจัดให้มีหนังสือต่างชนิดกัน
 ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (กุลธัมม์ ภูมิมาศ 2521 : 44-45)

สำหรับในห้องเรียน ครูสามารถให้การแนะแนวการอ่านแก่เด็กในห้องเรียนของตนเองได้
 ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าปัญหาที่เกิดขึ้นคืออะไร การแนะแนวการอ่านในเด็ก
 ที่มีปัญหาทางการอ่านมาก ๆ ควรให้ทั้งบ้านและผู้ปกครอง ได้เข้ามามีบทบาทในการร่วมกันแก้ไข
 ปัญหาดังนี้

วิธีการให้การแนะแนวการอ่าน โดยทั่วไปมีวิธีการกระทำได้ 2 วิธี ดังนี้ (กุลธัมม์
 ภูมิมาศ 2521 : 44-45)

1. การแนะแนวการอ่านเป็นรายบุคคล จะกระทำกับผู้มีปัญหาค่อย ๆ อ่านไม่เป็น
 ไม่สามารถหาหนังสือที่ตรงกับความต้องการได้ ปัญหาการหาหนังสือนี้มักจะพบในระดับอุดมศึกษา

2. การแนะนำการอ่านเป็นกลุ่ม คือ ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ใช้วิธีการต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความต้องการการช่วยเหลือในการอ่าน หรือในการเลือกหนังสือเล่มที่ต้องการ เช่น ใช้การเล่าเรื่องหนังสือเล่มที่น่าสนใจให้ฟัง เป็นต้น

การแนะนำการอ่านเป็นรายบุคคล ครู และบรรณารักษ์ต้องอาศัยการจัดระบบและกระบวนการเป็นขั้น ๆ ด้วยความระมัดระวัง การแนะนำการอ่านรายบุคคลจะประสบผลสำเร็จเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น สุขภาพและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก ความสามารถส่วนตน และการได้รับความช่วยเหลือ เมื่อให้การแนะนำการอ่านรายบุคคล ผู้ให้การแนะนำควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ (ฉวีลักษณ์ บุญพะกายจน 2524 : 95-96)

ข้อควรคำนึงในการให้การแนะนำการอ่านรายบุคคล

1. การแนะนำการอ่านรายบุคคล จะสำเร็จลงได้ก็ต้องอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่เหมาะสม
2. การแนะนำการอ่านเป็นรายบุคคล ต้องการครูที่มีความเหมาะสมเป็นพิเศษ
3. เด็กที่อ่อนอยู่แล้ว การอ่านรายบุคคลก็ย่อมอ่อนด้วย
4. การแนะนำการอ่านเป็นรายบุคคล เปิดโอกาสให้เด็กเลือกอ่านหนังสือได้จำนวน

มากขึ้น

5. การสนทนาระหว่าง บรรณารักษ์กับเด็กย่อม เป็นสิ่งมีค่ายิ่ง
6. การให้อ่านเป็นรายบุคคลย่อมมีเวลาจำกัด ผู้อ่านไม่ค่อยมีเวลาคิด เมื่อพบค่าใหม่ ๆ

ครูหรือบรรณารักษ์ควรให้การแนะนำ

7. การแนะนำการอ่านเป็นรายบุคคล ถ้าหากขาดการวางแผนแล้ว ครูหรือบรรณารักษ์ต้องทำงานหนัก

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการแนะนำประสบปัญหาด้านการอ่านอันสืบเนื่องมาจากความบกพร่องของร่างกาย เช่น สายตาสั้น ก็เป็นหน้าที่ของแพทย์ที่จะทำการรักษา ไม่ใช่บรรณารักษ์ แต่ถ้าเป็นนิสัยด้านการอ่าน เช่น การอ่านข้ามบรรทัดสามารถฝึกได้ด้วยกันหลายวิธี เช่น ฝึกให้อ่านทีละบรรทัด ห้ามใช้นิ้วชี้ตัวอักษร ไม่ทำปากขมขมบีบเวลาอ่าน เป็นต้น เมื่อได้รับการแนะนำเบื้องต้นแล้ว จึงให้เริ่มต้นอ่านทีละหน้า และคอยจับเวลาว่าอ่านได้เร็วขึ้นหรือไม่ เมื่ออ่านได้เร็วขึ้นจึงแนะนำหนังสือที่ดีให้อ่าน โดยเลือกหนังสือเสริมสร้างปัญญาและเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวางขึ้น

(วณิช. ฐานนวงศ์ศานติ 2521 : 40-41)

การแนะแนวการอ่านผู้ไม่สนใจอ่านหนังสือเลย บรรณารักษ์หรือครู ต้องทำหน้าที่กระตุ้นให้รู้จักเลือกหนังสือและหันมาสนใจการอ่าน โดยสำรวจว่า สนใจสิ่งใดก็จัดหาหนังสือที่มีสิ่งที่สนใจมาให้อ่าน เมื่อเขาารู้ได้ว่าสิ่งที่สนใจสามารถหาอ่านได้จากหนังสือ เขาก็จะสนใจหาอ่านได้ด้วยตนเองในภายหลัง ถ้าเป็นเด็กการให้การแนะแนวการอ่านจำเป็นต้องใช้กิจกรรมมาประกอบ เช่น การเล่านิทาน การเลาเรื่องหนังสือ เพราะจุดมุ่งหมายการแนะแนวในวัยนี้ ส่วนใหญ่เพื่อชักชวนให้สนใจหนังสือและปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน แต่ถ้าเป็นการแนะแนวการอ่านในระดับอุดมศึกษาที่มีปัญหาการอ่านทางด้านหาหนังสืออ่านประกอบวิชาไม่ถูกต้อง บรรณารักษ์ผู้ให้การแนะแนว จะช่วยได้ก็เพียงให้คำแนะนำเท่านั้น

การให้การแนะแนวการอ่านเป็นกลุ่ม ผู้ให้การแนะแนวจำเป็นต้องเตรียมตัวล่วงหน้า และใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เข้ามาประกอบ กลุ่มเข้ารับการแนะแนวควรมีจำนวนไม่มากนัก เพราะถ้าให้การแนะแนวการอ่านกลุ่มใหญ่เกินไป จะทำให้ดูแลไม่ทั่วถึง และจำนวนหนังสือที่จะใช้ประกอบการแนะแนวจะไม่เพียงพอกับความต้องการ เพราะถ้าหากให้คำแนะนำและให้ข้อมูลทางด้านการอ่านต่าง ๆ แล้ว ปรากฏว่าไม่มีหนังสือสนองความต้องการอ่าน การแนะแนวครั้งนี้ก็จะไม่ได้ผล

เมื่อแนะนำหนังสือให้กลุ่มแนะแนวอ่าน บรรณารักษ์ผู้ให้การแนะแนว หรือครูสามารถเข้าร่วมการอ่านด้วย เพื่อจะได้มีโอกาสศึกษาปัญหาได้อย่างใกล้ชิด โดยอาจจะเข้าร่วมการอ่านหนังสือกับผู้แนะแนวโดยตรงตามลำพัง หรือให้กลุ่มแนะแนวได้รู้จักอ่านหนังสือด้วยกัน (วาทิ ฐาปนวงศ์สานติ 2521 : 40-41) เมื่อกลุ่มแนะแนวอ่านหนังสือด้วยกัน ครูหรือบรรณารักษ์ ควรทำหน้าที่สังเกตการณ์ และคอยให้การช่วยเหลือ

กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เพื่อการแนะแนว

มีกิจกรรมส่งเสริมการอ่านมากมายที่บรรณารักษ์หรือครูสามารถนำมาใช้ประกอบการให้การแนะแนวการอ่านได้ ดังต่อไปนี้ (Wilson and Tauber. 1956 432)

1. จัดวิชาเกี่ยวกับการอ่านอื่นเป็นพิเศษ
2. จัดหนังสือไว้ในชั้นเปิด
3. จัดห้องอ่านหนังสือ
4. บริการหนังสือให้เช่า

5. จัดห้องสมุดพิเศษในหอพัก
6. จัดมุมหนังสือ
7. จัดร้านขายหนังสือ
8. จัดนิทรรศการหนังสือ
9. ตั้งรางวัลการอ่าน
10. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งห้องสมุดของตนเองขึ้นมา

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่สามารถนำมาจัดดำเนินการให้เป็นประโยชน์ต่อการแนะแนวการอ่านในห้องเรียน มีดังนี้

1. ควรจัดให้มีการสนทนาและอภิปราย เรื่องหนังสือในชั้นเรียนอย่างเป็นกันเอง
2. แนะนำหนังสือ อาจเป็นหนังสือเรียนหรือหนังสือที่เพื่อนในกลุ่มนำมา
3. ผู้แนะแนว ครูหรือบรรณารักษ์ นำหนังสือ 2-3 เล่ม ของผู้เขียนคนใดคนหนึ่ง

มาให้ผู้รับบริการแนะแนว หรือนักเรียนเปิดดูเป็นครั้งคราว

4. จัดแสดงนิทรรศการหนังสือไทย
5. จัดแสดงนิทรรศการปกหนังสือในห้องสมุด
6. ให้อ่านบทวิจารณ์
7. ให้มีการเล่านิทาน

(Berner, 1958 : 73)

ชุมชนยูนิสโก ได้เสนอกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการอ่าน เช่น นักเรียน นักเขียน สำนักพิมพ์ ครู ครอบครัว และประชาชนทั่วไปใช้เป็นแนวทางส่งเสริมการอ่านแก่ตนเองและส่วนรวม (สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ 2525 : 10-12) ซึ่งเพื่อพิจารณาโดยละเอียดแล้ว กิจกรรมต่าง ๆ นำมาใช้ประกอบการแนะแนวการอ่านได้ กิจกรรมดังกล่าวมีดังนี้

กิจกรรมที่อาจจัดทำเพื่อส่งเสริมการอ่าน

สำหรับผู้พิมพ์ ร้านหนังสือ ผู้จำหน่ายและห้องสมุด

1. จัดงานหนังสือ ส่งเสริมการจำหน่ายหนังสือ
2. จัดการศึกษาเกี่ยวกับการอ่าน ในชุมชน
3. ตั้งศูนย์การอ่านหนังสือในหมู่บ้าน
4. ใช้สื่อมวลชนแนะนำหนังสือที่มีอยู่ในห้องสมุด

สำหรับครอบครัวและชุมชน

1. อธิบายบทบาทของครอบครัวในการพัฒนานิสัยการอ่าน
2. ส่งเสริม "ชั่วโมงอ่านหนังสือ" ประจำวัน โดยให้ทำเป็นกิจวัตรที่บ้าน
3. การหาอาสาสมัครเพื่ออ่านหนังสือให้เด็กฟัง
4. ส่งเสริมการเล่านิทาน

สำหรับครูและนักเรียน

1. ส่งเสริมการใช้ห้องสมุดโรงเรียน
2. จัดเวลาว่างสำหรับการอ่านหนังสือในโรงเรียน
3. จัดหลักสูตรให้ครูสอนเรื่องการอ่าน

สำหรับประชาชนทั่วไป

1. จัดประชุมเกี่ยวกับหนังสือ เป็นประจำหรือชั่วคราว
2. ส่งเสริมการจัดสัปดาห์หนังสือ
3. จัดการแข่งขันการอ่าน
4. จัดประกวดเรียงความ เรื่องการอ่าน
5. ตั้งชุมนุมผู้อ่าน
6. ส่งเสริมการให้หนังสือ เป็นของขวัญ

การเตรียมตัวให้การแนะนำการอ่าน

ในการให้การแนะนำการอ่านนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ให้การแนะนำ ครู หรือบรรณารักษ์ ควรจะต้องมีการเตรียมตัวให้พร้อมล่วงหน้า สิ่งที่จะต้องเตรียมสำหรับการให้การแนะนำการอ่าน แก่เด็กนักเรียน มีดังต่อไปนี้

การเตรียมตัวให้การแนะนำการอ่าน (รัฐฉวน อินทรกำแหง 2524 ข. 153-159)

1. ทำความรู้จัก เด็กและเด็กวัยรุ่น ในด้านจิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น ความเจริญเติบโตทางร่างกาย การพัฒนาการทางอารมณ์ สังคม สติปัญญา ความต้องการของเด็กและวัยรุ่น ความสามารถด้านการอ่านและความสนใจอ่าน อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนและอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ อันจะมีผลต่อการอ่านของเด็กและวัยรุ่น

2. ทำความรู้จักหนังสือและนักเขียน ในด้านลักษณะวรรณกรรม ประเภทวรรณกรรม รู้จักนักเขียนและผลงานที่น่าสนใจของนักเขียนแต่ละคน วรรณกรรมที่จะนำมาใช้ประกอบในการแนะนำ

3. ศึกษาการจัดกิจกรรมที่จะเป็นประโยชน์ ในการแนะนำการอ่านในฝ่ายผู้ปกครอง อาจพิจารณาจัดทำในสิ่งต่อไปนี้

3.1 ชื่อหาหนังสือที่เป็นประโยชน์แก่เด็ก เอาไว้ที่บ้าน โดยจัดใส่ชั้นหรือใส่ตู้ ที่ลูกหลานสามารถหยิบอ่านได้ง่าย

3.2 อ่านหนังสือให้เด็ก ๆ ลูกหลาน เห็น แล้วนำมาเล่าสู่กันฟัง

3.3 ขอร้องให้ลูกหลานช่วยอ่านหนังสือให้ฟังบางครั้ง เมื่อมีโอกาสเหมาะ

3.4 พูดชักชวนให้เกิดความสนใจ จนอ่านหนังสือ

3.5 เมื่อได้อ่านแล้ว ชวนสนทนาออกความเห็นเกี่ยวกับหนังสือเรื่องนั้น เพื่อให้เห็นข้อดีหรือข้อเสียของหนังสือนั้น เป็นการเสนอแนะให้ใช้ความคิดเชิงวิจารณ์

3.6 ผลัดกันอ่านหนังสือคนละเรื่อง แล้วเล่าสู่กันฟัง

3.7 เมื่อมีการบรรยาย การอภิปราย หรือนิทรรศการเกี่ยวกับหนังสือใด ก็พาลูกหลานไปชม

การแนะแนวการอ่านแก่นักเรียน ผู้ให้การแนะแนวควรปฏิบัติ ดังนี้

1. ผู้แนะแนวการอ่าน พึงตระหนักในความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน ซึ่งได้แก่ ความแตกต่างระหว่างอายุ ความเจริญทางร่างกาย อารมณ์และพื้นฐานทางบ้าน
2. ผู้แนะแนวการอ่านต้องพยายามจริงใจให้ผู้เรียนอยากอ่าน เช่น ทำให้เกิดความอยากรู้ อยากเห็น หรือทำให้เกิดความอยากทำ อยากเข้าใจเหตุการณ์
3. ผู้แนะแนวการอ่านต้องคำนึงถึงทักษะของผู้อ่านหรือนักเรียน ทำนองเดียวกับที่ผู้เขียนหนังสือสำหรับเด็ก จะเขียนให้ประสบความสำเร็จจะต้องมองโลกในสายตาของเด็ก ผู้แนะแนวการอ่านจำเป็นต้องมีอารมณ์ร่วมกับเด็กที่ตนจะให้คำแนะนำด้วย การแนะแนวที่จัดขึ้นจึงจะประสบความสำเร็จ
4. ผู้แนะแนวการอ่านจะต้องมีความคุ้นเคยกับวรรณกรรมต่าง ๆ สำหรับเยาวชน และพร้อมที่จะเสนอแนะวรรณกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของผู้ที่จะมารับการแนะแนว
5. ผู้แนะแนวการอ่านจะต้องเป็นผู้มีความกระตือรือร้น เพราะลักษณะ เช่นนี้ เป็นลักษณะอย่างหนึ่งของเด็ก (Fargo. 1939 . 72-77)

การเตรียมตัวดังกล่าวข้างต้น มีความจำเป็นมากทีเดียว เพราะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การแนะแนวนั้น เป็นไปได้อย่างแนบเนียนและบรรลุผลตามต้องการ

✓ ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยในต่างประเทศ

ในต่างประเทศมีการศึกษาวิจัยด้านการอ่านอย่างกว้างขวาง ทั้งการอ่านของเด็กและผู้ใหญ่ แต่การศึกษาวิจัยทางด้านการแนะแนวการอ่านโดยตรงมีน้อยมาก จากการค้นคว้าสามารถรวบรวมผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านของผู้ใหญ่และการแนะแนวการอ่านได้ดังนี้

อาเหม็ด (Ahmed 1958 . 49-50) ได้รวบรวมผลการศึกษาค้นคว้าในเรื่องเกี่ยวกับการอ่านของผู้ใหญ่ ไว้ดังต่อไปนี้

1. เวเบิส และโทเลอร์ ได้ศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อการอ่านของผู้ใหญ่ ที่อาศัยอยู่ในเมืองและมีระดับการศึกษาพอสมควร เมื่อปี ค.ศ. 1931 เขาพบว่า มีองค์ประกอบ 6 ประการ ที่ส่งผลต่อความสนใจในการอ่านของผู้ใหญ่ ได้แก่ อายุ, อาชีพ, เพศ, สิ่งแวดล้อม,

พื้นฐานการศึกษา และเวลาในการอ่าน ดังนั้นทั้งสองจึงแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ และเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านของแต่ละกลุ่ม ผลของการศึกษาพบว่า ผู้ใหญ่แต่ละกลุ่มต้องการอ่าน เรื่องเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของพวกเขา มากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยก็ได้กล่าวไว้ในตอนท้ายว่า ผู้ใหญ่อาจจะไม่ได้สนใจในสิ่งที่ต้องการอ่าน เพราะยังมีทักษะไม่เพียงพอ และมีปัญหาการอ่านด้านอื่น ๆ อีกมากที่ทำให้ผู้ใหญ่พลาดจากการอ่าน เรื่องที่เขาคิดว่าการ

2. เลสเตอร์ ได้ทำการศึกษาต่อมาผลจากการศึกษาของเลสเตอร์สนับสนุนผลการศึกษานี้ของเวเบิร์ต และไทเลอร์ ว่าถูกต้อง นอกจากนั้น เลสเตอร์ ยังพบว่า เพศหญิงมีความสนใจอ่านนวนิยายมากกว่าเพศชาย, เพศชายชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับธุรกิจและสาธารณชนมากกว่าเพศหญิง เลสเตอร์ยังได้อ้างถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ว่าคล้ายคลึงกันมากเท่าไร ความสนใจในการอ่านก็จะยิ่งคล้ายคลึงกันมากยิ่งขึ้นเท่านั้น

ลิงก์และฮอฟฟ์ (Link and Hopf. 1958 . 6-9) ได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในเมืองต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา 106 เมือง และใช้ผู้สัมภาษณ์ 235 คน เดินทางไปยังเมืองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการสัมภาษณ์ประชาชนในเมืองนั้น ๆ จำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 4,000 คน เป็นชาย 2,295 คน เป็นหญิง 1,705 คน ผลจากการศึกษาพบว่า มีผู้อ่านถึงร้อยละ 50 ที่อ่านหนังสือได้เกือบทุกชนิด และอ่านเกือบทุกประเภท และในจำนวนนี้สามารถแยกตัวข้อการอ่านหนังสือแต่ละชนิดได้ ดังนี้ คือ มีผู้อ่านนวนิยายร้อยละ 20 , อ่านเรื่องผจญภัยร้อยละ 19 , อ่านเรื่องลึกลับร้อยละ 19 , อ่านเรื่องอาชญากรรมร้อยละ 10 , อ่านเรื่องเกี่ยวกับศาสนาร้อยละ 10 , อ่านเรื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวร้อยละ 9 และอ่านเรื่องประเภทรัก ๆ ใคร่ ๆ ร้อยละ 7

หนังสือที่ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบว่าเพิ่งอ่านเมื่อเร็ว ๆ นี้ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องอ่านเล่นร้อยละ 58 และเป็นเรื่องวิชาการร้อยละ 37 เวลาที่ใช้อ่านหนังสือส่วนใหญ่คือ เวลาหยุดพักจากการทำงาน หรืออ่านเมื่อเป็นเวลาพักผ่อน

แหล่งที่ได้หนังสืออ่านมาจากการขอยืมร้อยละ 57 ได้มาจากการซื้อร้อยละ 31 และได้มา เพราะเป็นของบริษัทร้อยละ 11 สิ่งที่ทำให้ผู้อ่านอ่านมากขึ้น ได้แก่ พื้นฐานการศึกษา พบว่า ถ้าผู้อ่านมีการศึกษาสูงขึ้นจะยิ่งอ่านมากขึ้น นอกจากนี้เศรษฐกิจก็มีผลต่อการอ่าน แต่สถานภาพทางเศรษฐกิจมีผลต่อการอ่านน้อยกว่าสถานภาพทางการศึกษา

เคร็ก (Craig 1966 47-48) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของกลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการแนะนำการอ่าน ในวิทยาลัยไฮนส์ จูเนียร์คองเกร ในรัฐมิสซิสซิปปี สหรัฐอเมริกา กลุ่มตัวอย่างได้มาจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพัฒนาการอ่าน ในตอนที่ 2 และสุ่มแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม จุดมุ่งหมายของการศึกษาก็เพื่อค้นหาคำถามสนใจด้านการอ่าน, พัฒนาการด้านความคิดรวบยอด และความเปลี่ยนแปลงด้านการอ่านหลังจากการศึกษาครี้งนี้ผ่านไปบ้าง ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 12 สัปดาห์ และให้แบบทดสอบเป็นเครื่องวัด

ผลจากการศึกษาค้นคว้า พบว่า มีความแตกต่างอย่างไม่น่าสงสัยทางสถิติ ทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในด้านพัฒนาการด้านการอ่าน, ความสนใจอ่าน และความคิดรวบยอด แต่มีความเปลี่ยนแปลงในรายละเอียดส่วนตัวบุคคล ซึ่งสืบเนื่องมาจากสภาพแวดล้อม นอกจากนี้เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มที่ได้รับการแนะนำการอ่านจะมีสัมฤทธิ์ผลมาก ถ้าขยายการอ่านในการทดลองออกไปนานกว่า 12 สัปดาห์ ทั้งนี้เพราะความคงอยู่ด้านการอ่านของกลุ่มแนะนำการอ่านมีมากกว่า และมีแนวโน้มปรากฏว่า ควรจัดดำเนินการต่อไปโดยตั้งเป็นกลุ่ม เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านขึ้นในวิทยาลัย

ชมิทท์ (Schmidt 1969 1406) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดกลุ่มแนะนำการอ่าน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการอ่านและสถานภาพทางสังคม โดยศึกษากับนักเรียนระดับชั้นที่ 5, 6, 7, และ 8 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในมิสซิสซิปปี ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนจำนวน 90 คน และแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับการแนะนำ กลุ่มที่ศึกษาค้นคว้าตนเองตามโปรแกรมการเรียนที่กำหนดไว้ และกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกระทำใด ๆ จุดมุ่งหมายของการศึกษาก็เพื่อให้ทราบว่า แยกต่าง ๆ ประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียนในกลุ่มต่าง ๆ และสถานภาพทางสังคม ตลอดจนเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วย เวลาที่ใช้ในการศึกษา ใช้เวลานาน 4 สัปดาห์

ในการศึกษาครั้งนี้ เขาจัดเวลาให้กลุ่มที่ได้รับการแนะนำการอ่าน และกลุ่มที่เรียนด้วยตนเองตามโปรแกรม มีเวลาเข้าพบอาจารย์ได้ครั้งละประมาณ 10-30 นาที

ผลจากการศึกษา พบว่า ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีสถานภาพทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในกลุ่มทดลองให้การแนะนำการอ่านจะมีความเข้าใจด้านการอ่าน เพราะสถานภาพทางสังคมสูงกว่า และการจัดดำเนินการให้การแนะนำการอ่าน สามารถพัฒนาการช่วยเหลือแก่ผู้อ่านซ้ำได้ด้วย

ผลการวิจัยในประเทศไทย

การวิจัยที่เกี่ยวกับการแนะนำการอ่านโดยตรง ยังไม่มีผู้ใดศึกษามาก่อน แต่ในด้านการส่งเสริมการอ่านให้แก่เด็ก และนักศึกษา เพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน มีผู้ศึกษาไว้บ้างเล็กน้อย นอกจากนี้มีผู้ศึกษาเรื่องสภาพการอ่านของชาวบ้าน และสภาพการอ่านของกรรมกรในโรงงานไว้เป็นแนวทางบ้าง ซึ่งจะกล่าวถึงตามลำดับต่อไปนี้

สุนทร แก้วลาย (สุนทร แก้วลาย 2512 : 151-156) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการอ่าน เพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและการเรียนด้วยตนเอง ซึ่งอาจารย์และบรรณารักษ์จัดให้แก่ นักศึกษาในวิทยาลัยครู ทำการศึกษาในวิทยาลัยครู 10 แห่ง โดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษารูปได้ว่า ในด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่อาจารย์และบรรณารักษ์จัดให้แก่ นักศึกษานั้น เรียงตามลำดับความถี่สูง มีดังต่อไปนี้

อาจารย์ส่งเสริมการอ่านแก่นักศึกษา โดยการแนะนำหนังสืออ้างอิงประกอบวิชาเรียนมากที่สุด รองลงมาได้แก่จัดอภิปรายเกี่ยวกับการอ่าน , แนะนำบทความใหม่ ๆ และให้นักศึกษาแนะนำหนังสือในห้องเรียน เป็นต้น

บรรณารักษ์ส่งเสริมการอ่านแก่นักศึกษา โดยการแนะนำหนังสือโดยการจัดนิทรรศการมากที่สุด รองลงมาได้แก่คัด เลือกหนังสือประกอบรายวิชาเตรียมไว้ให้นักศึกษา

ส่วนด้านความต้องการของนักศึกษาในการส่งเสริมการอ่าน พบว่า นักศึกษาต้องการให้แนะนำหนังสืออ้างอิงประกอบวิชาเรียนเป็นอันดับแรก และต้องการให้แนะนำวิธีอ่านหนังสือเพื่อจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ร้องการให้มีการจัดอภิปรายเกี่ยวกับวิธีใช้ตำรา เป็นต้น

นอกจากนี้ ผลการศึกษาในด้านความต้องการของนักศึกษา เกี่ยวกับการฝึกฝนการเรียน ด้วยตนเองกับความต้องการได้รับการแนะนำการอ่าน ปรากฏว่า นักศึกษาดังกล่าว เรียนด้วยตนเอง ในรายวิชางานในระดับที่มีความถี่สูง ขณะเดียวกัน นักศึกษาก็ต้องการได้รับการแนะนำการอ่าน ในระดับสูงด้วย

สมาน พลวิฑิต (สมาน พลวิฑิต 2518 : 50-55) ได้ทำการศึกษาเรื่องบทบาทของ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนราชสิมาวิทยาลักษณ์ ในการส่งเสริมการอ่าน เพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่นักเรียน โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง 450 คน และให้แบบสอบถาม ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์บ่อย ๆ ร้อยละ 75.35 และใช้ สถานที่บ้าน เป็นที่อ่านร้อยละ 65.49 นอกจากนี้ก็ไปอ่านตามที่ทำงาน ร้านอาหาร หรือท้องตลาด เป็นต้น ผู้ปกครองที่ถือหนังสือรายสัปดาห์อ่าน เป็นกิจกรราวร้อยละ 47.18 และที่บอกรับเป็นประจำ มีเพียงร้อยละ 17.84 ส่วนที่ไม่ซื้อและไม่บอกรับเลยมีถึงร้อยละ 34.89 ปัญหาในการอ่านของผู้ปกครองส่วนใหญ่เกิดจาก ไม่มีเวลาอ่าน ไม่มีหนังสือที่ตรงกับความต้องการ อ่านช้าหรืออ่านไม่คล่อง ต้องสนทนากับลูกไป-มาไม่สะดวกและร้านขายหนังสืออยู่ไกล

ด้านความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการอ่าน พบว่า ผู้ปกครองอยากให้เด็กในบ้าน รักการอ่านหนังสือ เพราะเห็นว่าหนังสือก่อให้เกิดผลดี ช่วยให้มีความรู้กว้างขวาง และมีผู้ปกครอง ร้อยละ 5 ที่คิดว่าการอ่านหนังสือทำให้เสียสุขภาพ เสียเวลาหารายได้ นอกจากนี้ผลการวิจัย ยังแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองส่งเสริมการอ่านแก่เด็กโดยการชมเชย เมื่อเห็นเด็กอ่านหนังสือ สนับสนุนให้เด็กยืมหนังสือจากท้องตลาด และหาหนังสือให้ด้วย เป็นต้น

ได้มีการศึกษาสภาพการอ่านของชาวบ้านใหญ่ ตำบลไผ่ทองดิน อำเภอนางปลानी จังหวัดสุพรรณบุรี โดยการใช้แบบสอบถามชาวบ้าน จำนวน 214 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ชาวบ้าน ส่วนใหญ่มีความสนใจอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์มากที่สุด ถึงร้อยละ 65.35 อ่านวารสารร้อยละ 15.34 อ่านจุลสารร้อยละ 12.50 อ่านเอกสารแผ่นปลิวและใบโฆษณาร้อยละ 3.98 และอ่าน หนังสือร้อยละ 2.84 ส่วนคำบรรยาย ไม่มีผู้อ่านเลย

- สิ่งพิมพ์ที่ชาวบ้านได้อ่านน้อยที่สุดในชีวิตประจำวัน ได้แก่ เอกสารใบปลิวและใบโฆษณา รองลงมาคืออานหนังสือพิมพ์ วารสาร \ คำราเหิชน และหนังสือ เรียงตามลำดับ เนื้อหาที่ชาวบ้านสนใจอ่าน ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับพุทธศาสนา รองลงมาได้แก่ เรื่องการปฐมพยาบาล และเรื่องสั้น เรื่องที่ชาวบ้านให้ความสนใจอ่านปานกลางคือ เรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงตนเอง และการดำเนินชีวิตให้ได้รับผลสำเร็จ \ วันธรรมพระเพณี \ การป้องกันและรักษาโรคต่าง ๆ \ ปัญหาเรื่องเพศ และการสมรส เป็นต้น เรื่องที่ชาวบ้านต้องการอ่านมากที่สุดเรียงลำดับ คือ เรื่องสั้นที่บรรจุคำประมาณ 1,000-10,000 คำ หรือเรื่องที่อ่านจบภายในเวลา 5-40 นาที รองลงมา ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับพุทธศาสนา การเลี้ยงเบ็ดและไก่ \ คาราวนกร้อง \ นักแสดง \ ดลกขบขัน \ นิทาน \ นวนิยาย การปฐมพยาบาลและเพลง (สรุป ฤกษ์สำเริง 2519 : 113-117)

ในการศึกษาเรื่องสภาพ และความสนใจการอ่านของกรรมกรในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ โดยการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 620 คน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า

1. สภาพการอ่านในชีวิตประจำวันของกรรมกรส่วนใหญ่อ่านน้อย ๆ แต่ไม่อ่านทุกวัน เวลาที่อ่านคือก่อนนอนและเวลาเลิกงาน สถานที่อ่านคือที่บ้าน , หอพัก หรือโรงงาน ระยะเวลาที่ใช้อ่านส่วนใหญ่ คือ ประมาณมากกว่าวันละ 1 ชั่วโมง ปัญหาในการอ่านคือไม่มีเวลาอ่านทั้งที่มีความเห็นว่าการอ่านมีประโยชน์ กรรมกรบางคนมีความเห็นว่าการอ่านหนังสือทำให้เสียสายตา ทำให้ฝัน เป่ลืองและเสียทรัพย์สิน

2. ความสนใจในการอ่านของกรรมกร พบว่า กรรมกรทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความสนใจหนังสือทุกหมวดไม่แตกต่างกัน แต่กรรมกรผู้เรียนการศึกษามีอยู่และไม่เรียน มีความสนใจหนังสือบางหมวดแตกต่างกัน ในด้านอายุ พบว่า กรรมกรที่มีอายุแตกต่างกันสนใจหนังสือบางหมวดแตกต่างกัน

3. ในด้านความต้องการการอ่านของกรรมกร พบว่า เพศชายต้องการอ่านเรื่องวิธีการรักษาพยาบาลเป็นอันดับแรก แต่เพศหญิงต้องการอ่านนวนิยายและเรื่องดลกขบขัน เป็นอันดับแรก

ด้านวารสารและหนังสือพิมพ์ กรรมกรส่วนใหญ่ตอบว่าอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด และจากการเสนอชื่อวารสารให้กรรมกรเลือก พบว่า กรรมกรเพศชายย่ำวารสารบางกอกรายสัปดาห์มากที่สุด ส่วนกรรมกรหญิงเลือกอ่านวารสาร ชวีญเรือน มากที่สุด

เมื่อได้กรรมการเสนอความต้องการที่เกี่ยวกับการอ่าน พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้
โรงงานจัดมุมหนังสือไว้ให้อ่านมากที่สุด (วีระ / สุภากิจ 2520 : 153-171)

ประสิทธิ์ ฤทธาภิรมย์ (ประสิทธิ์ ฤทธาภิรมย์ 2522 : 71-75) ได้ทำการศึกษา
เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของชาวบ้านในหมู่บ้านที่มีและไม่มีที่อ่าน
หนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ในจังหวัดหัตถุม ผลการศึกษาสรุปลได้ว่า มีชาวบ้านเข้าใช้บริการทุกวัน
ร้อยละ 30 นาน ๆ ครั้งเข้าใช้บริการมีร้อยละ 26.67 เข้าใช้สัปดาห์ละ 3-4 วันมีร้อยละ 20
และเข้าใช้สัปดาห์ละ 1-2 วันมีร้อยละ 10

หนังสือพิมพ์ที่ชาวบ้านสนใจอ่านมากที่สุดคือ ไทยรัฐ ส่วนใหญ่ชาวบ้านได้อ่านหนังสือ
พิมพ์ฉบับล่วงหน้ามาแล้ว ในด้านประโยชน์ของที่อ่านหนังสือพิมพ์ ชาวบ้านตอบว่ามีประโยชน์
ถึงร้อยละ 63.33 ตอบว่าไม่มีประโยชน์ร้อยละ 1.67

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเพื่อศึกษาว่าหนังสือพิมพ์ส่งเสริมความสามารถในการอ่าน
ได้หรือไม่ ชาวบ้านทั้งสองแห่งตอบว่า หนังสือพิมพ์ทำให้ได้รับความรอบรู้มาก และช่วยให้ผู้อ่าน
มีเหตุผลดีขึ้น อีกทั้งยังเป็นแหล่งข่าวที่ให้ความละเอียดความที่สุดด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานในโรงงานบริษัทยูเนี่ยนอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด ตำบลบางปูใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ในปี พ.ศ. 2526 จำนวน 60 คน ผู้วิจัยเลือกโรงงานแห่งนี้เป็นที่ดำเนินการศึกษาค้นคว้า เพราะ

1. โรงงานมีห้องสมุดจัดให้บริการการอ่านแก่พนักงานอย่างมีระบบ ระเบียบ
2. ผู้บริหารโรงงานยินดีให้ความร่วมมือในการศึกษาทดลอง
3. มีความสะดวกในการจัดเตรียมการทดลอง

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการดังนี้

1. กำหนดคุณสมบัติพื้นฐานของพนักงาน
2. ส่งแบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัวให้พนักงานตอบและเก็บคืน
3. รวบรวมรายชื่อพนักงานที่มีคุณสมบัติพื้นฐานตามที่กำหนดไว้ แยกเป็นหน่วยงานที่หักอาศัย

หักภายในโรงงาน และหักอาศัยภายนอกโรงงาน

4. จำแนกพนักงานที่หักอาศัยหักภายในโรงงาน และหักอาศัยภายนอกโรงงาน

ออกเป็น 3 กลุ่ม ตามวันหยุดงาน คือ วันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์

5. ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Stratified Random Sampling) โดยแยก
 คนงาน ออกเป็น 2 พวก ได้แก่ คนงานที่อยู่หอพักภายในโรงงานและคนงานที่พักอาศัยภายนอกโรงงาน
 แล้วจำแนกคนงานแต่ละพวก ออกเป็น 3 กลุ่ม ตามวันหยุดงาน คือวันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์ แล้วสุ่ม
 คนงานตามวันหยุดงาน กลุ่มละ 10 คน ก็จะได้คนงานที่มีวันหยุดงานตรงกัน และพักอาศัยหอพัก
 ภายในโรงงานเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และจะได้คนงานที่มีวันหยุดงานตรงกันและพักอาศัย
 ภายนอกโรงงานเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า

วันหยุดงาน	คนงานอยู่หอพัก ภายในโรงงาน	กลุ่มทดลอง	คนงานพักอาศัย ภายนอกโรงงาน	กลุ่มควบคุม
จันทร์	150	10	44	10
พุธ	162	10	40	10
ศุกร์	153	10	39	10
รวม	465	30	123	30

ด้วยวิธีการดังกล่าว คนงานจะถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน โดยทั้งสองกลุ่มมีคุณสมบัติพื้นฐานใกล้เคียงกัน มีวันหยุดงานเหมือนกัน แตกต่างกันที่กลุ่มทดลองพักอาศัยหอพักภายในโรงงาน และกลุ่มควบคุมพักอาศัยภายนอกโรงงาน ทั้งนี้ เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความใกล้เคียงระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองมีดังนี้

1. กิจกรรมแนะนำการอ่านแก่คนงาน ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยวิธีการดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการอ่านหนังสือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน และการแนะนำการอ่าน

1.2 ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านและการแนะนำการอ่าน เพื่อศึกษารายละเอียดด้านเนื้อหา ตลอดจนการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม

1.3 กำหนดหัวข้อและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในการให้การแนะนำการอ่านแก่กลุ่มทดลองทั้ง 7 ครั้ง

1.4 กำหนดเนื้อหาและวิธีดำเนินการให้การแนะนำการอ่าน

1.5 กำหนดเกณฑ์ในการเลือกหนังสือที่จะใช้ประกอบการแนะนำการอ่าน

2. แบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยวิธีการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และศึกษาจากแบบสอบถามวัดเจตคติและพฤติกรรมที่เคยมีผู้ทำไว้

2.2 สร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมความรู้สึกรู้สึก ความคิดเห็นและการกระทำต่าง ๆ ที่มีต่อการอ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือสารคดีและหนังสือบันเทิงคดี โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านแบบสเกลประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 81 ข้อ ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการอ่านแบบสเกลประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 47 ข้อ และแบบวัดความถี่จำนวน 12 ข้อ แบบสอบถามมีหลักการเกณฑ์การตรวจใต้คะแนนดังนี้

ข้อความที่เป็นเจตคติ หรือพฤติกรรมทางบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หรือ	มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	หรือ	มาก	ให้	4	คะแนน
เฉย ๆ	หรือ	ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	หรือ	น้อย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หรือ	น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อความที่เป็นเจตคติ หรือพฤติกรรมทางลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หรือ	มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	หรือ	มาก	ให้	2	คะแนน
เฉย ๆ	หรือ	ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	หรือ	น้อย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หรือ	น้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

2.3 นำแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่าน และแบบสอบถามพฤติกรรมการอ่านไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ โดยวิธี Face Validity เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และให้มีความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity)

2.4 ทดลองใช้แบบสอบถามกับคนงานบริษัทสีกี้เทคโพล จำกัด จำนวน 40 คน ซึ่งเป็นคนงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.5 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ระหว่างกลุ่มที่ตอบได้คะแนนสูง และกลุ่มที่ตอบได้คะแนนต่ำ โดยการใช้ t - test ได้แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านแบบสเกลประมาณค่า จำนวน 51 ข้อ และได้แบบสอบถามพฤติกรรมการอ่านแบบสเกลประมาณค่า 42 ข้อ แบบวัดความถี่ จำนวน 12 ข้อ

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตร α - Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่าน เท่ากับ .96 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมการอ่าน เท่ากับ .95

3. แบบบันทึกสถิติการยืมหนังสือออกจากห้องสมุด ผู้วิจัยสร้างแบบบันทึกสถิติการยืมหนังสือประเภทสารคดี และประเภทบันเทิงคดีออกจากห้องสมุดของกลุ่มทดลอง โดยจัดทำเป็นตารางเก็บบันทึกรายวัน จดวัน เดือน ปี ชื่อผู้ยืม และประเภทหนังสือที่ยืมออกไปสร้างเสร็จแล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

4. แบบบันทึกการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร ผู้วิจัยสร้างแบบบันทึกการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร แบบให้เลือกตอบและแบบปลายเปิด จำนวน 6 ข้อ โดยจัดเป็นหัวข้อสำคัญต่าง ๆ เกี่ยวกับสาระของข่าวและบทความที่ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์และวารสาร เสร็จแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบดูความเหมาะสมก่อนให้กลุ่มทดลองลงบันทึกการอ่านรายวัน และรวบรวมส่งผู้วิจัยทุกสัปดาห์

การรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยจดบันทึกการยืมหนังสือประเภทสารคดีและประเภทบันเทิงคดี ของกลุ่มทดลองที่ยืมออกไปจากห้องสมุด ลงในแบบบันทึกสถิติการยืมหนังสือประเภทสารคดีและประเภทบันเทิงคดี โดยจดทุกวัน เป็นเวลานาน 4 สัปดาห์ ทั้งก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่าน แล้วนำข้อมูลที่ได้รับมาแจกแจงความถี่และหาค่าเฉลี่ย

2. ให้กลุ่มทดลองจดบันทึกการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารในแต่ละวัน ลงในแบบบันทึกการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร และรวบรวมส่งผู้วิจัยสัปดาห์ละครั้ง เป็นเวลานาน 4 สัปดาห์ ทั้งก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่านแล้วผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับมาแจกแจงความถี่, หาค่าเฉลี่ย และเรียงลำดับข่าวหรือบทความที่กลุ่มทดลองอ่านมากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด

3. ทำการทดสอบวัด เจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการอ่านแก่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยทำการทดสอบล่วงหน้าก่อนการทดลอง 2 สัปดาห์ และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว 2 สัปดาห์ ทำการทดสอบอีกครั้งหนึ่งด้วยแบบสอบถามชุดเดียวกัน

การดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มทดลอง ออก เป็น 3 กลุ่ม ตามวันหยุดงานดังนี้

1.1 กลุ่มทดลองที่มีวันหยุดงานวันจันทร์ 10 คน

1.2 กลุ่มทดลองที่มีวันหยุดงานวันพุธ 10 คน

1.3 กลุ่มทดลองที่มีวันหยุดงานวันศุกร์ 10 คน

2. จัดให้กลุ่มทดลองที่มีวันหยุดงานตรงกันกลุ่มละ 10 คน ได้มาพบปะกันที่ห้องสมุด เพื่อได้รับการแนะนำการขานสัปดาห์ละครั้งในวันหยุดงาน ครึ่งละ 50 นาที เป็นเวลานาน 7 สัปดาห์ ตามหัวข้อการแนะนำการอ่านต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 การสนทนา เรื่องประโยชน์ของการอ่าน

ครั้งที่ 2 การสนทนา เรื่องการเลือกอ่านและวิธีการอ่านที่ถูกต้อง

ครั้งที่ 3 เรื่องแนะนำหนังสือที่น่าสนใจของห้องสมุด

ครั้งที่ 4 เรื่องผลัดกันเล่าเรื่องหนังสือ

ครั้งที่ 5 เรื่องแนะนำหนังสือใหม่

ครั้งที่ 6 เรื่องทายปัญหาหนังสือ

ครั้งที่ 7 เรื่องแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับหนังสือ

3 ผู้วิจัยให้การแนะนำการอ่านแก่กลุ่มทดลองด้วยตนเอง โดยจัดให้ได้รับการแนะนำการอ่านทีละกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ตามวันหยุดงาน คือ วันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์ เวลา 16.00 - 16.50 น. ที่ห้องสมุดของโรงงาน

4. ผู้วิจัยเริ่มต้นให้การแนะนำการอ่านครั้งที่ 1 แก่กลุ่มทดลอง ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 3 มกราคม 2526 และสิ้นสุดการให้การแนะนำการอ่านครั้งที่ 7 วันศุกร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526 รวมระยะเวลา 1 เดือน 17 วัน การให้การแนะนำการอ่านจัดกระทำตามวิธีการที่กำหนดไว้ และระหว่างการทดลองผู้วิจัยได้สังเกตและจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ไว้อย่างละเอียด เพื่อนำมาพิจารณาในการวิเคราะห์ผลและเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

5. กลุ่มควบคุมไม่ได้รับการจัดกระทำใด ๆ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (\text{ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 51})$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนคนงาน

2. สถิติที่ใช้หาค่าความแปรปรวน (Variance) ใช้สูตร

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \quad (\text{ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2522 : 100})$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนงาน

3. สถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในกลุ่มเดียวกัน ใช้สูตร t - test

Dependent Group.

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} \quad , \quad df = N - 1$$

(บุศรี วงศ์รัตนะ 2523 : 97)

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบแต่ละตัว

$(\sum D)^2$ แทน ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคู่

4. สถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนระหว่างกลุ่ม ใช้สูตร t - test Independent Group.

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}, \quad df = \frac{\left(\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}\right)^2}{\left(\frac{S_1^2}{N_1}\right)^2 \frac{1}{N_1 - 1} + \left(\frac{S_2^2}{N_2}\right)^2 \frac{1}{N_2 - 1}}$$

(ชูศรี วงศ์รัคนะ 2523 : 84)

เมื่อ	t แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา
$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
N_1, N_2	แทน	จำนวนคนงานของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

5. สถิติที่ใช้หาค่าอ่านจำแนกของแบบสอบถามด้วยวิธีวิเคราะห์รายข้อ โดยการใช้ t - test จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

(ฉ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 187)

เมื่อ	t แทน	ค่าอ่านจำแนกของข้อสอบ
$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
N_H, N_L	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

๘. สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ใช้สูตร

$\mathcal{L}$ - Coefficient

$$\mathcal{L} = \frac{N}{N-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_1^2}{s_t^2} \right\} \quad \begin{array}{l} \text{(ล้วน สายยศ และอังคณา} \\ \text{สายยศ 2524 : 171-172)} \end{array}$$

เมื่อ $\mathcal{L}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
N	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
s_1^2	แทน	คะแนนความแปรปรวน เป็นรายข้อ
s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนคนงานในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบแต่ละตัว
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบแต่ละตัวยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ t - test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน และพฤติกรรมการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนได้รับการแนะนำการอ่าน
2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน และพฤติกรรมการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังได้รับการแนะนำการอ่าน
3. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน และพฤติกรรมการอ่านระหว่างก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
4. การเปรียบเทียบการยืมหนังสือประเภทสารคดี และประเภทบันเทิงคดีออกจากห้องสมุดของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่าน
5. การเปรียบเทียบการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารของกลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่าน

1. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการอ่าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนได้รับการแนะนำการอ่าน ปรากฏผลถึงเสนอในตาราง 2 และตาราง 3

ตาราง 2 การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนได้รับการแนะนำการอ่าน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	30	178.966	711.619	0.799
กลุ่มควบคุม	30	173.666	606.85	

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เจตคติต่อการอ่านของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันโดยใช้ค่าสถิติ t พบว่า เจตคติต่อการอ่านของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าก่อนการทดลองให้การแนะนำการอ่าน กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีเจตคติต่อการอ่านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนได้รับ
การแนะนำการอ่าน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	30	125.6	308.731	1.156
กลุ่มควบคุม	30	120.166	353.522	

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) พฤติกรรมการอ่านของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม เพื่อนำมาเปรียบเทียบกันโดยใช้ค่าสถิติ t พบว่า พฤติกรรมการอ่านของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ก่อนการทดลองให้การแนะนำการอ่าน กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมการอ่านไม่แตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน และพฤติกรรมการอ่าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังจากได้รับการแนะนำการอ่าน ปรากฏผลดังเสนอในตาราง 4 และ ตาราง 5 เรียงตามลำดับดังนี้

ตาราง 4 การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังจากได้รับการแนะนำการอ่าน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	30	185.666	643.057	2.211 *
กลุ่มควบคุม	30	171.233	635.012	

$$t_{.05} = 1.671, df = 58$$

* แทนนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เจตคติต่อการอ่านของกลุ่มทดลอง (185.666) สูงกว่ากลุ่มควบคุม (171.233) และเมื่อนำมาเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน ภายหลังจากทดลอง พบว่า เจตคติต่อการอ่านของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ภายหลังจากทดลองให้การแนะนำการอ่าน กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม นั่นคือ คนงานที่ได้รับการแนะนำการอ่านมีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่า คนงานที่ไม่ได้รับการแนะนำการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1

ตาราง 5 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังจากได้รับการแนะแนวการอ่าน

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	30	134.2	364.717	3.267*
กลุ่มควบคุม	30	118.666	313.54	

$$t_{.05} = 1.671, \text{ df} = 58$$

*แทนนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) พฤติกรรมการอ่านของกลุ่มทดลอง (134.2) สูงกว่ากลุ่มควบคุม (118.666) และเมื่อนำมาเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่าน ภายหลังจากการทดลอง พบว่า พฤติกรรมการอ่านของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 05 แสดงว่า ภายหลังจากการทดลองให้การแนะแนวการอ่าน กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม นั่นคือ คนงานที่ได้รับการแนะแนวการอ่าน มีพฤติกรรมการอ่านสูงกว่าคนงานที่ไม่ได้รับการแนะแนวการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2

๓. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน และพฤติกรรมการอ่าน ระหว่างก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏผลดังเสนอในตาราง 6 และตาราง 7

ตาราง 6 การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน ระหว่างก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	เวลาทดสอบ	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	ก่อน	30	-201	22077	-1.372
	หลัง	30			
กลุ่มควบคุม	ก่อน	30	73	12141	0.656
	หลัง	30			

$$t_{.05} = 1.7, df = 29$$

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า เจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่านของกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเจตคติต่อการอ่านระหว่างก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่านของกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน แสดงว่าการแนะนำการอ่านทำให้เจตคติต่อการอ่านของกลุ่มทดลองไม่สูงขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ ๓

ตาราง 7 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่าน ระหว่างก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่าน
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	เวลาทดสอบ	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	ก่อน	30	-258	14190	-2.318*
	หลัง	30			
กลุ่มควบคุม	ก่อน	30	45	7335	0.518
	หลัง	30			

$$t_{.05} = 1.7, df = 29$$

*แทนนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการอ่านระหว่างก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่านของกลุ่มทดลองแตกต่างกัน คือ ภายหลังจากได้รับการแนะนำการอ่าน กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการอ่านสูงกว่าก่อนได้รับการแนะนำการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพฤติกรรมการอ่านระหว่างก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่านของกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน แสดงว่าการแนะนำการอ่าน ทำให้พฤติกรรมการอ่าน ของกลุ่มทดลองสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 4

4. การเปรียบเทียบการยืมหนังสือประเภทสารคดี เทียบ ประเภทบันเทิงคดีออกจากห้องสมุดของกลุ่มทดลอง ใช้ระยะเวลาศึกษา 4 สัปดาห์ ก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่าน ด้วยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าเฉลี่ย ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 8 ต่อไปนี้

ตาราง 8 การเปรียบเทียบการยืมหนังสือประเภทสารคดีและประเภทบันเทิงคดีออกจากห้องสมุดของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่าน

ประเภทหนังสือ	ก่อนการทดลอง (ค่าเฉลี่ย)	หลังการทดลอง (ค่าเฉลี่ย)
สารคดี	.033	.466
บันเทิงคดี	2.666	2.433

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลองหนังสือประเภทสารคดี ถูกยืมออกจากห้องสมุดคิดเป็นค่าเฉลี่ย .033 และภายหลังการทดลองถูกยืมออกไป .466 ส่วนหนังสือประเภทบันเทิงคดี พบว่า ก่อนการทดลองถูกยืมออกจากห้องสมุดคิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.666 และภายหลังการทดลองถูกยืมออกไป 2.433 นั่นคือ ภายหลังได้รับการแนะนำการอ่าน กลุ่มทดลองยืมหนังสือประเภทสารคดีออกจากห้องสมุดน้อยขึ้น และยืมหนังสือประเภทบันเทิงคดีออกจากห้องสมุดลดลงเล็กน้อย

5. การเปรียบเทียบการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารของกลุ่มทดลอง ในระยะเวลา 4 สัปดาห์ ก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่าน ผลการแจกแจงความถี่และค่าเฉลี่ย ปรากฏดังแสดงในตาราง 9 และตาราง 10 ต่อไปนี้

ตาราง 9 การเปรียบเทียบการอ่านหนังสือพิมพ์ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่าน

การอ่านหนังสือพิมพ์	ก่อนการทดลอง (ค่าเฉลี่ย)	หลังการทดลอง (ค่าเฉลี่ย)	การอ่านหนังสือพิมพ์
ข่าวอาชญากรรม	5.93	5.96	ข่าวอาชญากรรม
ข่าวบันเทิง	4.7	4.32	ข่าวบันเทิง
ประกาศ โฆษณา	2.7	3.33	การชุมนุม
คอลัมน์ประจำ	2.66	3.00	คอลัมน์ประจำ
การชุมนุม	2.53	2.93	ข่าวสังคม
ข่าวภายในประเทศ	2.43	2.7	ข่าวภายในประเทศ
ข่าวสังคม	2.43	2.03	ประกาศ โฆษณา
นวนิยาย	2.06	1.76	นวนิยาย
ข่าวการเมือง	1.73	1.33	ข่าวการเมือง
ข่าวเศรษฐกิจ	1.06	1.2	ข่าวกีฬา
ข่าวกีฬา	1.06	.93	ข่าวเศรษฐกิจ
ข่าวต่างประเทศ	.9	.63	ข่าวต่างประเทศ
ข่าวการศึกษา	.83	.63	ข่าวการศึกษา
อื่น ๆ	-	-	อื่น ๆ

จากตาราง ๑ แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลองให้การแนะแนวการอ่าน กลุ่มทดลอง อ่านข่าวอาชญากรรมจากหนังสือพิมพ์คิด เป็นค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก อ่านข่าวบันเทิงคิด เป็นค่าเฉลี่ยอันดับรองลงมา และอ่านประกาศ โฆษณา, คอลัมน์ประจำ, การ์ตูน เป็นค่าเฉลี่ยลดลงตามลำดับ ภายหลังการทดลอง พบว่า การอ่านข่าวอาชญากรรมยังคงคิด เป็นค่าเฉลี่ยสูงสุด การอ่านข่าวบันเทิงคิด เป็นค่าเฉลี่ยรองลงมา และการ์ตูน คอลัมน์ประจำ ข่าวสังคม คิดเป็นค่าเฉลี่ยลดลงตามลำดับ ข่าวที่อ่านน้อยที่สุดทั้งก่อนและหลังได้รับการแนะแนวการอ่าน คือ ข่าวการศึกษา

ตาราง 10 การเปรียบเทียบการอ่านวารสารของอาสาสมัคร ก่อนและหลังได้รับการแนะนำ
การอ่าน

การอ่านวารสาร	ก่อนการทดลอง (ค่าเฉลี่ย)	หลังการทดลอง (ค่าเฉลี่ย)	การอ่านวารสาร
นวนิยาย	5.03	5.96	นวนิยาย
ดารา - ภาพยนตร์	4.53	5	ดารา - ภาพยนตร์
ดวงชะตา	3.53	3.73	ดวงชะตา
แฟชั่น	2.66	2.7	แฟชั่น
การ์ตูน	1.96	2.36	การ์ตูน
ดนตรี	1.86	2.3	บุคคล
สุขภาพ	1.83	2.26	การท่องเที่ยว
การท่องเที่ยว	1.73	2.1	สุขภาพ
บุคคล	1.7	1.46	สังคม
สังคม	1.26	1.36	ดนตรี
การประดิษฐ์	.96	1.13	การประดิษฐ์
อาหาร	.83	1	อาหาร
กีฬา	.73	.93	การประกอบอาชีพ
นิทาน	.63	.8	ศาสนา
การศึกษา	.6	.66	นิทาน
ศาสนา	.56	.66	กีฬา
ภาษา - หนังสือ	.56	.66	การศึกษา
การประกอบอาชีพ	.46	.56	ศิลปะ - วัฒนธรรม
ศิลปะ - วัฒนธรรม	.4	.53	ภาษา - หนังสือ

ตาราง 10 (ต่อ)

การอ่านวารสาร	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	การอ่านวารสาร
วิทยาศาสตร์	.33	.53	การเมือง
เศรษฐกิจ	.33	.5	วิทยาศาสตร์
การเมือง	.16	.4	เศรษฐกิจ

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า ก่อนได้รับการแนะนำการอ่าน กลุ่มทดลองอ่านนวนิยายจากวารสาร คิดเป็นค่าเฉลี่ยสูงสุด และอ่านคานา - ภาพยนต์ ดวงชะตา แฟชั่น การ์ตูน เป็นค่าเฉลี่ยรองลงมา ซึ่งภายหลังได้รับการแนะนำการอ่าน พบว่า กลุ่มทดลองยังคงอ่านนวนิยาย คิดเป็นค่าเฉลี่ยสูงสุด และอ่านคานา - ภาพยนต์ ดวงชะตา แฟชั่น การ์ตูน คิดเป็นค่าเฉลี่ยรองลงมา ในอันดับเดียวกันกับก่อนการทดลอง เรื่องที่อ่านน้อยที่สุดก่อนได้รับการแนะนำ คือ เรื่องการเมือง และภายหลังได้รับการแนะนำอ่านเรื่องราวทางเศรษฐกิจน้อยที่สุด

ตาราง 11 พฤติกรรมการอ่านหนังสือของกรุงเทพมหานคร

ก่อนได้รับการแนะนำการอ่าน	หลังได้รับการแนะนำการอ่าน
1. อ่านหนังสือพิมพ์ สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง 2. ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ครั้งละประมาณ 15 นาที 3. อ่านข่าวและคอลัมน์ต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์เพียงบางเรื่อง บางข่าวเท่านั้น 4. อ่านวารสาร สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง 5. ใช้เวลาอ่านวารสารครั้งละประมาณ 1 ชั่วโมง 6. อ่านคอลัมน์และเรื่องต่าง ๆ ในวารสารเพียงบางเรื่องเท่านั้น 7. อ่านหนังสือสารคดี เดือนละครั้ง 8. ใช้เวลาอ่านหนังสือสารคดีครั้งละประมาณ 30 นาที 9. อ่านหนังสือสารคดีเฉพาะตอนที่สนใจเท่านั้น 10. อ่านหนังสือบันเทิงคดี สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง 11. ใช้เวลาอ่านหนังสือบันเทิงคดีครั้งละประมาณ 1-2 ชั่วโมง 12. อ่านหนังสือบันเทิงคดีเฉพาะตอนที่สนใจเท่านั้น	1. อ่านหนังสือพิมพ์ สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง 2. ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ครั้งละประมาณ 15 นาที 3. อ่านข่าวและคอลัมน์ต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์เพียงบางเรื่อง บางข่าวเท่านั้น 4. อ่านวารสาร สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง 5. ใช้เวลาอ่านวารสารครั้งละประมาณ 30 นาที 6. อ่านคอลัมน์และเรื่องต่าง ๆ ในวารสารเพียงบางเรื่องเท่านั้น 7. อ่านหนังสือสารคดี สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง 8. ใช้เวลาอ่านหนังสือสารคดีครั้งละประมาณ 30 นาที 9. อ่านหนังสือสารคดีเฉพาะตอนที่สนใจเท่านั้น 10. อ่านหนังสือบันเทิงคดี สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง 11. ใช้เวลาอ่านหนังสือบันเทิงคดีครั้งละประมาณ 30 นาที 12. อ่านหนังสือบันเทิงคดีตลอดเรื่องอย่างละเอียด

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นพฤติกรรมการอ่านหนังสือต่าง ๆ ของกลุ่มทดลอง ระยะก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่าน โดยแสดงว่ามีพฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน แต่พฤติกรรมการอ่านวารสาร หนังสือสารคดี และหนังสือบันเทิงคดีแตกต่างกัน คือ ภายหลังจากได้รับการแนะนำการอ่าน กลุ่มทดลองอ่านวารสารและหนังสือสารคดีเพิ่มขึ้น ใช้เวลาอ่านวารสาร และหนังสือบันเทิงคดีลดลง และมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือบันเทิงคดีแตกต่างจากเดิม คือ ภายหลังจากได้รับการแนะนำการอ่าน มีการอ่านหนังสือบันเทิงคดีตลอดเรื่องอย่างละเอียด

ตาราง 12 พฤติกรรมการอ่านหนังสือของกลุ่มควบคุม

ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1. อ่านหนังสือพิมพ์ สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง 2. ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ครั้งละประมาณ 30 นาที 3. อ่านข่าวและคอลัมน์ต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์เพียงบางเรื่อง บางข่าวเท่านั้น 4. อ่านวารสาร เดือนละครั้ง 5. ใช้เวลาอ่านวารสารครั้งละประมาณ 30 นาที 6. อ่านคอลัมน์และเรื่องต่าง ๆ ในวารสารเพียงบางเรื่อง เท่านั้น 7. อ่านหนังสือสารคดี สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง 8. ใช้เวลาอ่านหนังสือสารคดีครั้งละประมาณ 30 นาที 9. อ่านหนังสือสารคดี เฉพาะตอนที่สนใจเท่านั้น 10. อ่านหนังสือบันเทิงคดี สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง 11. ใช้เวลาอ่านหนังสือบันเทิงคดีครั้งละประมาณ 1 ชั่วโมง 12. อ่านหนังสือบันเทิงคดีตลอดเรื่องอย่างละเอียด	1. อ่านหนังสือพิมพ์ สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง จนถึงอ่านทุกวัน 2. ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ครั้งละประมาณ 30 นาที 3. อ่านข่าวและคอลัมน์ต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์เพียงบางเรื่อง บางข่าวเท่านั้น 4. อ่านวารสาร เดือนละครั้ง 5. ใช้เวลาอ่านวารสารครั้งละประมาณ 30 นาที 6. อ่านคอลัมน์และเรื่องต่าง ๆ ในวารสารเพียงบางเรื่อง เท่านั้น 7. อ่านหนังสือสารคดี เดือนละครั้ง 8. ใช้เวลาอ่านหนังสือสารคดีครั้งละประมาณ 1 ชั่วโมง 9. อ่านหนังสือสารคดี เฉพาะตอนที่สนใจเท่านั้น 10. อ่านหนังสือบันเทิงคดี สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง 11. ใช้เวลาอ่านหนังสือบันเทิงคดีครั้งละประมาณ 1 ชั่วโมง 12. อ่านหนังสือบันเทิงคดีตลอดเรื่องอย่างละเอียด

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นพฤติกรรมการอ่านหนังสือต่าง ๆ ของกลุ่มควบคุม ระยะก่อนและหลังการทดลอง โดยแสดงว่าพฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์มีแนวโน้มแตกต่างจาก เดิม ทั้งในลักษณะ เพิ่มขึ้นและลดลงควบคู่กันไป ส่วนการอ่านหนังสือสารคดีลดลงและใช้เวลาในการอ่านเพิ่มขึ้น

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านของคณงานที่ได้รับและไม่ได้รับการแนะแนวการอ่าน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านของคณงานที่ได้รับและไม่ได้รับการแนะแนวการอ่าน
3. เพื่อ เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านของคณงาน ก่อนและหลังการทดลองให้การแนะแนวการอ่าน
4. เพื่อ เปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านของคณงาน ก่อนและหลังการทดลองให้การแนะแนวการอ่าน
5. เพื่อติดตามผลที่ได้รับจากการให้การแนะแนวการอ่าน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณงานในโรงงาน บริษัทยูเนี่ยนอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด ตำบลบางปูใหม่ อำเภอบึงเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ในปี พ.ศ. 2525 จำนวน 60 คน แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 กิจกรรมแนะแนวการอ่านแก่คณงาน 7 ครั้ง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยเรื่อง การสนทนา เรื่องประโยชน์ของการอ่าน การเลือกอ่านและวิธีการอ่านที่ถูกต้อง การแนะนำหนังสือที่น่าสนใจของห้องสมุด ผลัดกันเล่าเรื่องหนังสือ การแนะนำหนังสือใหม่ การทายปัญหาหนังสือ และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือ

2.2 แบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม 2 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่าน วัดความรู้สึก ความคิดเห็น 5 ระดับ จำนวน 51 ข้อ หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร $\mathcal{L}$ - Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 และแบบสอบถามพฤติกรรมการอ่าน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนแรกสอบถามพฤติกรรมการอ่านเชิงคุณภาพ วัดการกระทำ 5 ระดับ จำนวน 42 ข้อ หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร $\mathcal{L}$ - Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 และตอนสองแบบสอบถามพฤติกรรมการอ่านเชิงปริมาณ แบบปรนัย 5 ตัวเลือก จำนวน 12 ข้อ

2.3 แบบบันทึกสถิติการยืมหนังสือประเภทสารคดี และประเภทบันเทิงคดีของกลุ่มทดลองที่ยืมออกจากห้องสมุด

2.4 แบบบันทึกการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร

3. การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังดำเนินการทดลอง ดังนี้

3.1 จดบันทึกสถิติการยืมหนังสือประเภทสารคดีและประเภทบันเทิงคดี ของกลุ่มทดลองที่ยืมออกไปจากห้องสมุด โดยจดทุกวัน เป็นเวลาดำเนินการ 4 สัปดาห์ ทั้งก่อนและหลังการทดลอง

3.2 เก็บแบบบันทึกการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารของกลุ่มทดลอง สัปดาห์ละครั้ง เป็นเวลาดำเนินการ 4 สัปดาห์ ทั้งก่อนและหลังการทดลอง

3.3 ทำการทดสอบวัด เจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการอ่าน ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังให้การแนะนำการอ่าน 2 สัปดาห์ ด้วยแบบสอบถามชุดเดียวกัน

4. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยให้การแนะนำการอ่านแก่กลุ่มทดลองด้วยตนเอง โดยจัดให้การแนะนำการอ่านกลุ่มละ 10 คน ตามวันหยุดงาน สัปดาห์ละครั้ง ครั้งละ 50 นาที เป็นเวลาดำเนินการ 7 สัปดาห์ วางจุดมุ่งหมายและวิธีการที่กำหนดไว้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลกระทำดังนี้

5.1 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน และพฤติกรรมการอ่าน ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่าน โดยใช้ $t - test$

5.2 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่าน และพฤติกรรมการอ่าน ระหว่างก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่าน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ $t - test$

สรุปผลการศึกษาครั้งนี้ว่า

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า

1. คนงานที่ได้รับการแนะนำการอ่านมีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่าคนงานที่ไม่ได้รับการแนะนำการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. คนงานที่ได้รับการแนะนำการอ่านมีพฤติกรรมการอ่านสูงกว่าคนงานที่ไม่ได้รับการแนะนำการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การแนะแนวการอ่านทำให้เจตคติต่อการอ่านของคนงานไปสูงขึ้น

4. การแนะแนวการอ่านทำให้พฤติกรรมการอ่านของคนงานสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05

5. การติดตามผลภายหลังได้รับการแนะแนวการอ่านของกลุ่มทดลอง พบว่า มีการยืมหนังสือประเภทสารคดีออกจากห้องสมุด เพิ่มขึ้น แต่การยืมหนังสือบันเทิงคดีออกจากห้องสมุดลดลงเล็กน้อย ส่วนการอ่านหนังสือพิมพ์และการอ่านวารสาร พบว่า ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. การทดสอบก่อนการทดลองทางด้านเจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการอ่าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีเจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการอ่านก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการสุ่มที่ดี ไม่มีความลำเอียง แม้ว่าค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของกลุ่มทดลองจะสูงกว่ากลุ่มควบคุม แต่เมื่อทดสอบโดยใช้ค่าสถิติ $t - test$ แล้วไม่พบค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีจุดเริ่มต้นพอ ๆ กัน

2. ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการอ่าน พบว่า คนงานที่ได้รับการแนะแนวการอ่านมีเจตคติต่อการอ่านและมีพฤติกรรมการอ่าน สูงกว่าคนงานที่ไม่ได้รับการแนะแนวการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 นับว่าเป็นผลดีต่อวงการศึกษามองประเทศไทย ในทางที่จะส่งเสริมการอ่านในรูปของการศึกษานอกระบบ ให้แก่คนงานในโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เขาได้อ่านหนังสือและรู้สึกรักว่าหาความรู้จากการอ่านด้วยตนเอง เพราะเมื่อคนงานนี้เป็นกลุ่มคนที่มีความรัก ยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมีเงาผลต่อการอ่านและมีพฤติกรรมการอ่านที่ดีแล้วย่อม เป็นการง่ายที่จะส่งเสริมการอ่าน และการศึกษาค้นคว้าให้กว้างขวางออกไป ผลจากการอ่านสามารถยกระดับฝีมือการทำงาน ช่วยยกระดับฐานะอาชีพให้สูงขึ้น ทำให้รู้จักปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง และยังทำให้รู้ข่าวสารเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วย ย่อมเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่า คนงานในโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ นั้น โดยทั่วไป

ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาเท่านั้น และเมื่อออกจากโรงเรียนเข้าสู่ตลาดแรงงาน โอกาสที่จะศึกษาต่อมีน้อย เพราะภาระรับผิดชอบในการทำงานทำให้ไม่มีเวลาแสวงหาความรู้ให้ตัวเอง ดังนั้นบางครั้งจึงลืมการอ่าน การเขียนที่เคยเล่าเรียนมาจากโรงเรียน ถ้าได้มีการส่งเสริมการอ่านในรูปแบบต่าง ๆ เช่น จัดให้มีการแนะนำแนวการอ่าน การแนะนำหนังสือ การตั้งชมรมรักการอ่าน การแข่งขันการอ่าน ฯลฯ โดยจัดอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ ก็จะสามารถทำให้เจตคติต่อการอ่าน และพฤติกรรมการอ่านของคนงาน ดียิ่งขึ้นไปอีก เนื่องจากยังไม่พบว่ามีใครเคยศึกษาค้นคว้าเรื่องการให้การแนะนำการอ่านแก่คนงานมาก่อน ผู้วิจัยจึงไม่อาจอ้างถึงผลการวิจัยครั้งนี้ได้ว่าสอดคล้อง หรือไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องใด

๖. ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังได้รับการแนะนำการอ่าน พบว่า คนงานที่ได้รับการแนะนำการอ่านมีเจตคติต่อการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองสั้นเกินไป การเปลี่ยนเจตคติของคนเราไม่สามารถเปลี่ยนได้ภายในเวลาสั้น ๆ เพราะเจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นถูกสร้างและสะสมมาเป็นเวลานาน การได้รับการแนะนำเพียงสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง ครั้งละ 50 นาทีเป็นเวลา 7 สัปดาห์ จึงไม่อาจเปลี่ยนเจตคติต่อการอ่านได้ทั้งหมด แต่ผลการศึกษาค้นคว้าที่ปรากฏออกมา แสดงให้เห็นว่า เจตคติต่อการอ่านของคนงานที่ได้รับการแนะนำการอ่านมีแนวโน้มที่สูงขึ้นจากเดิม โดยก่อนได้รับการแนะนำการอ่านมีเจตคติต่อการอ่าน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 178.966 ภายหลังได้รับการแนะนำการอ่านมีเจตคติต่อการอ่าน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 185.066 เมื่อนำมาเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้สถิติค่า t พบว่า ได้ค่า t เท่ากับ -1.372 (ไม่พิจารณาเครื่องหมาย) ซึ่งน้อยกว่าค่า t ในตาราง 1.7 เพียงเล็กน้อย ดังนั้นจึงได้จัดให้คนงานได้รับการแนะนำการอ่านต่อไปอีกระยะหนึ่งก็น่าที่จะสามารถทำให้คนงานมีเจตคติต่อการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้

๔. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า คนงานที่ได้รับการแนะนำการอ่านมีพฤติกรรมการอ่านสูงกว่าคนงานที่ไม่ได้รับการแนะนำการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการแนะนำการอ่านทำให้พฤติกรรมการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 และข้อที่ 4

และแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมที่จัดเพื่อการแนะแนวการอ่านมีความเหมาะสม และสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมการอ่านของคนงานได้ การแนะแนวการอ่านที่จัดให้แก่คนงาน 7 ครั้ง มีผลทำให้คนงานอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ มากขึ้น บอกความสำคัญของการอ่านได้ บอกประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านเล่าเรื่องที่อ่านมาแคว้ให้เพื่อน ๆ ฟังได้ และสามารถแสดงความคิดเห็นได้ เป็นต้น เมื่อจัดกิจกรรมใด ๆ จะได้รับความสนใจจากคนงานมาก จากการสังเกต พบว่า คนงานส่วนใหญ่สนใจว่าจะได้อะไรในการเข้าร่วมกิจกรรมดี มีการสนทนา-ซักถาม และกระทำตามคำแนะนำของผู้วิจัยอยู่เสมอ ๆ แม้ว่าในระยะแรกของการทดลองจะมีความกระตือรือร้นและไม่กล้าพูด ใจกล้าแสดงความคิดเห็น แต่ภายหลังจากการพูดคุยกันบ่อย ๆ ก็ทำให้มีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในแนวทางที่ดีขึ้น เช่น กล้าซักถาม กล้าแสดงความคิดเห็น ทดลองอ่านหนังสือหลาย ๆ ประเภทตามคำแนะนำ ตลอดจนให้ผู้วิจัยช่วยแก้ปัญหาการอ่านคำยาก การเขียนตัวสะกด และการเลือกหนังสือให้อ่าน เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่าง ๆ ในระหว่างได้รับการแนะแนวการอ่าน จึงทำให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงได้กล่าวข้างต้นแล้ว

5. การติดตามผล โดยการจดบันทึกสถิติการยืมหนังสือประเภทต่าง ๆ ของกลุ่มทดลองที่เอ่ยชื่อออกไปจากห้องสมุด และโดยการให้กลุ่มทดลองจดบันทึกการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร พบว่า ระยะเสร็จสิ้นการทดลองใหม่ ๆ คนงานในกลุ่มทดลองมีความกระตือรือร้นในการจดบันทึกการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารมาก สังเกตจากการที่เข้ามาอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารในห้องสมุดบ่อย ๆ เพราะต้องการมีเรื่องนำไปจดลงในบันทึกการอ่านของตน จากการสอบถามคนงานในกลุ่มทดลองทราบว่า ส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและเดลินิวส์มากที่สุด หนังสือพิมพ์อื่น ๆ ไม่ค่อยสนใจอ่านจากนัก ทั้งนี้เนื่องจากรู้สึกว่าการหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น ๆ มีเรื่องการเมืองที่หนักสมองเกินไป

สำหรับการอ่านวารสาร คนงานในกลุ่มทดลองส่วนมากสนใจอ่านวารสาร และติดตามอ่านอย่างต่อเนื่อง เรื่องที่อ่านส่วนมากคือนวนิยายประจำฉบับ และเรื่องเบ็ดเตล็ดทั่วไป ที่มีความยาวไม่มากนัก นอกจากนี้คนงานในกลุ่มทดลองยังชอบดูรูปภาพที่สวยงามในวารสารด้วย

ในการจัดบันทึกสถิติการยืมหนังสือประเภทสารคดีและประเภทบันเทิงคดีของกลุ่มทดลองที่ยืมออกจากห้องสมุด ผู้วิจัยจัดโดยไม่บอกให้กลุ่มทดลองทราบ และในระหว่างที่ให้การแนะนำการอ่าน เรื่องการแนะนำหนังสือที่น่าสนใจของห้องสมุดและแนะนำหนังสือใหม่ผู้วิจัยสังเกตการยืมหนังสือออกจากห้องสมุดของกลุ่มทดลอง พบว่า ในช่วงเวลาดังกล่าวกลุ่มทดลองยืมหนังสือสารคดีออกไปอ่านภายนอกเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะหนังสือที่ถูกแนะนำให้อ่าน จะมีการยืมหมุนเวียนกันอ่านในกลุ่มทดลองเป็นระยะเวลาพอสมควร และเมื่อหนังสือถูกเรียกกลับคืนเข้ามาในห้องสมุด กลุ่มที่เคยอ่านมาแล้วก็สามารถพูดถึงเรื่องราวอย่างย่อ ๆ ให้เพื่อน ๆ ฟังได้ ข้อสังเกตประการหนึ่งในการยืมหนังสือสารคดีออกจากห้องสมุดของกลุ่มทดลองก็คือ หนังสือสารคดีที่ขอยืมออกไปส่วนมาก เป็นหนังสือใหญ่ของห้องสมุดที่ผู้วิจัยจัดเตรียมไปให้การแนะนำการอ่าน ซึ่งรูปเล่มเล็ก กระดาษรีดขนาดพ็อกเก็ตบุ๊ก หรือบาง ๆ มีภาพประกอบสวยงาม แตกต่างจากหนังสือสารคดีของห้องสมุดที่มีรูปเล่มหนา ใหญ่โต

6. จากการให้การแนะนำการอ่านแก่คนงานในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าคนงานบางคนในกลุ่มทดลองมีปัญหาด้านการอ่านที่ควรได้รับการแนะนำการอ่านเป็นรายบุคคล ได้แก่ปัญหาอ่านไม่ออก อ่านโดยใช้นิ้วชี้ตัวอักษร เป็นต้น ปัญหาอ่านไม่ออกจะเกิดขึ้นเมื่อพบคำสะกดยากในหนังสือ เช่น ชื่อตัวละครในหนังสือนวนิยายต่าง ๆ เมื่อพบคำยากกลุ่มทดลองจะจำลักษณะตัวอักษรไว้ แต่จะมองผ่านเลยไปอ่านข้อความอื่น ๆ ซึ่งการให้การแนะนำการอ่านเพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องใช้เวลาแก้ไขนานพอสมควร โดยแก้ไขเฉพาะบุคคลเป็นราย ๆ ไป ในการให้การแนะนำการอ่านในครั้งนี้ผู้วิจัยได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวแต่อย่างใด นอกจากช่วยอ่านให้ฟังและเตือนเรื่องการชี้ตัวอักษรว่าทำให้อ่านช้าลงเท่านั้น ซึ่งโดยทั่ว ๆ ไปก็ช่วยทำให้กลุ่มทดลองมีความเข้าใจ เรื่องการเป็นนักอ่านที่ดีเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับโรงงาน และผู้เกี่ยวข้อง

1. เจ้าของโรงงานควรจัดให้มีห้องสมุดในโรงงาน และจัดหาหนังสือและบรรณารักษ์ประจำห้องสมุด เพื่อให้บริการด้านการอ่านแก่พนักงาน ผลจากการอ่านจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและลดค่าใช้จ่ายของโรงงานได้ เช่น การอ่านหนังสือเกี่ยวกับการแพทย์-อนามัย จะช่วยให้พนักงานรู้จักดูแลรักษาตนเอง รู้จักวิธีป้องกันอุบัติเหตุในโรงงาน เป็นต้น ซึ่งเมื่อพนักงานมีความรู้ มีสุขภาพอนามัยดี ก็ย่อมทำงานได้อย่างเต็มที่ และไม่ต้องเบียดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล
2. ผู้บริหารโรงงานต่าง ๆ ควรจัดให้มีการแนะนำการอ่านแก่พนักงาน หรือจัดกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อจูงใจให้อ่านหนังสือ เช่น การได้วาทะ การอภิปราย การประกวดนักอ่าน เป็นต้น โดยจัดเป็นระยะ ๆ หรือครั้งคราว เพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจอ่านอยู่เสมอ ๆ จนกลายเป็นนิสัยรักการอ่านในที่สุด
3. รัฐบาลและเอกชนควรจะได้ร่วมมือกันส่งเสริมการศึกษาให้แก่พนักงาน และแก้ปัญหาความด้อยทางการศึกษาให้ลดลงและหมดสิ้นไป โดยการส่งเสริมให้เปิดโรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเปิดเสรีในโรงงานให้มากขึ้น ก็จะทำให้พนักงานมีโอกาสได้รับการศึกษา และยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของตนเองให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้วิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยครั้งต่อไปควรจัดกลุ่มทดลองให้มีขนาดเล็กลงกว่านี้ เพื่อจะได้ดูแลได้อย่างสะดวกและไม่มีความใกล้ชิด การที่กลุ่มทดลองมีมากทำให้แนะนำการอ่านทำได้ไม่ทั่วถึง และหนังสือที่จะแนะนำไม่เพียงพอ ถ้ากลุ่มขนาดเล็กลงการแนะนำการอ่านจะได้ผลมากยิ่งขึ้น
2. ควรทำการศึกษาค้นคว้าด้านการให้การแนะนำการอ่านแก่พนักงานที่มีปัญหา อ่านช้า อ่านไม่ออก หรืออ่านจับใจความสำคัญไม่ได้ โดยศึกษาเฉพาะราย
3. ควรทำการศึกษาค้นคว้าด้านการให้การแนะนำการอ่านแก่นักเรียนระดับต่าง ๆ ในโรงเรียน เพื่อเตรียมให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

បទពាក្យ

บทบรรณาธิการ การศึกษาสำหรับคนงาน การศึกษานอกโรงเรียน 98 : 2 - 9 มกราคม -
กุมภาพันธ์ 2523

บุญสม นาวานุเคราะห์ ถึงเวลาหรือยังที่เราควรจะช่วยกันหันมาสนับสนุนการอ่านหนังสือของประชาชน"
การศึกษานอกโรงเรียน 98 : 50 - 53 มกราคม - กุมภาพันธ์ 2523

บุญสม มาร์ติน สารจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเนื่องในวันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติ
8 กันยายน 2521" การศึกษาผู้ใหญ่ 90 : 2 - 3 กันยายน - ตุลาคม 2521

บุญเสริม ฤทธาภิรมย์ การสอนเพื่อพัฒนาการอ่าน วิทยาสาร 23 : 32 - 34 กรกฎาคม 2518
ประสิทธิ์ ฤทธาภิรมย์ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของชาวบ้าน
ในหมู่บ้านที่มีและไม่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ในอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ปริญญาโท
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 117 หน้า อัดสำเนา

ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชดำรัสในพิธีเปิดงานหนังสือระหว่างชาติ
และงานแสดงการพิมพ์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว วันที่ 4 กุมภาพันธ์
2515

✕ ภาณี บุญประเสริฐ ยุทธวิธีพัฒนาการอ่าน จันทร์เกษม 174 : 9 - 14 กันยายน -
ตุลาคม 2526

✓ วิชา วงศ์ยังอยู่ "เหตุใดคนเราจึงอ่านหนังสือ" ท้องสมุด 5 : 289 - 290 กันยายน -
ตุลาคม 2506

✕ รัชจวน อินทรกำแหง การเลือกหนังสือ พิมพ์ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2520 ก. 185 หน้า

✓ _____ การเลือกหนังสือพิมพ์และวารสาร พิมพ์ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2524 ก.
205 หน้า

_____ แบบเรียนการใช้ท้องสมุด วัฒนาพานิช 2520 ข. 244 หน้า

_____ วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2524 ข. 167 หน้า

✓ วิจารณ์ อินทรกำแหง และคนอื่น ๆ การอ่านและวิจารณ์หนังสือ อักษรเจริญทัศน์ 2519, 252 หน้า

รายงานประจำปี 2523 บริษัทสหพัฒนพิบูล จำกัด ม.ป.ท. 2524, 40 หน้า

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ สถิติวิทยาทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 วัฒนาพานิช 2522, 276 หน้า

_____ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 ภาควิชาวัดผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 297 หน้า

เลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ ว่าด้วยการศึกษาสพระชาชาติ, สำนัก "ทางเลือกสองทาง ที่เป็นไปได้สำหรับชุมชนของเราก็คือการส่งเสริมการรู้หนังสือและการส่งเสริมการอ่าน"

ข่าวสารชุมชนยูเนสโก 1 : 1 - 12 ตุลาคม 2525

X วาณี ฐานวงศ์ศานติ เทคนิคการอ่าน โอเดียนสโตร์ 2520, 39 หน้า

_____ กิจกรรมสำหรับห้องสมุด ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 2521, 114 หน้า

วิระ สุภากิจ ศึกษาสภาพและความสนใจการอ่านของกรรมกรในโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ ปรินญาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 190 หน้า จัดสำเนา ✓

ศิริพร สิมตระการ "การอ่านในใจ" จันทร์เกษม 174 : 21 - 30 กันยายน-ตุลาคม 2526

✓ สมาน พลวิชัย การศึกษานิทานของผู้อุปการะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนราชสิมาวิทยาลัย ในการส่งเสริมการอ่านเพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่ผู้เรียน ปีการศึกษา 2517 ปรินญาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 64 หน้า จัดสำเนา

✓ สัทธา ศินิจภูวดล และ ศิพย์สุเนตร นาคชน การอ่านและวิจารณ์หนังสือ วัฒนาพานิช 2520, 195 หน้า

บรรณานุกรม

X ก่อ สวัสดิทานิชย์ การสอนในชั้นประถม โรงพิมพ์การศาสนา 2511, 199 หน้า

กองบรรณาธิการ "สัมภาษณ์โครงการให้การศึกษาคนงาน" การศึกษานอกโรงเรียน 98 : 10 -

17 มกราคม - กุมภาพันธ์ 2523

กุลรัสมิ ภูมิมาศ และ ดวงเนตร เปี้ยวไข่มุก บริการและกิจกรรมของห้องสมุด ภาควิชา

บรรณารักษศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม 2521, 68 หน้า

ไกรวิทย์ วรสิทธิ์ คู่มือการอบรมครูโรงเรียนผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับ 3 - 4 กรมสามัญศึกษา

2518, 287 หน้า

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน แผนพัฒนากำลังคนในแผนพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2523 - 2529 กองวางแผนประชากรและ

กำลังคน 2524, 74 หน้า

จรินทร์ เทศวานิช การพัฒนาเศรษฐกิจ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน 2523, 321 หน้า

จุฑามาศ สุวรรณไครย "การอ่านเป็น" สามัญศึกษา 12 : 27 - 30 ธันวาคม 2519

Q อริสกันต์ มุณเฑาะฏม จิตวิทยาการอ่าน ไทยวัฒนาพานิช 2524, 144 หน้า

_____ แบบเรียนการอ่านและพิจารณาหนังสือ พิมพ์ครั้งที่ 2 สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย

2523, 134 หน้า

✓ ชูติมา สัจจานันท์ มาแข่งขันอ่านหนังสือกันเถอะ ครูปริทัศน์ 3 : 58 - 81 มีนาคม 2523

ชูศรี วงศ์รัตนะ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 180 หน้า

/ คุชฎี สิทธิละเมียร "อ่านหนังสืออ่านอย่างไร" ราชบัณฑิตยสถาน 1 : 67 - 76 กรกฎาคม -

กันยายน 2521

✓ สุนทร แก้วฉาย การส่งเสริมการอ่านเพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและการเรียนด้วยตนเอง ซึ่ง
อาจารย์และบรรณารักษ์จัดให้แก่นักศึกษาในวิทยาลัยครู ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัย

วิชาการศึกษา 2512, 249 หน้า อัดสำเนา

✓ สุพผล ฤกษ์สำเร็จ สถานภาพการอ่านของชาวบ้านใหม่ ตำบลไผ่ทองดิน อำเภอบางปลาม้า
จังหวัดสุพรรณบุรี ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2519, 159 หน้า อัดสำเนา

✓ Adler, Mortimer J How to Read a Book. New York, Simon & Schuster, 1940.
 1 v.

Ahmed, Mustag. An Evaluation of Reading Materials for New Literates
and a Study of their Reading Needs and Interests Jamia Millia,
 Training and Productive Center, 1958 197 p.

✓ Arbuthnot, May Hill. "Developing Life Values Through Reading, "Elementary
English 43 10 - 16, January, 1966.

Berner, Elsa Integrating Library Instruction with Classroom Teaching
at Plainview Junior High School Chicago, American Library Association,
 1958. 100 p.

Craig, Margaret Lewis "A Study of the Effectiveness of Groups Guidance
 on Reading Improvement of a Group of Junior College Freshmen,"
Dissertation Abstracts 28 · 47A ~ 48A, July, 1966.

✓ Dallmann, Martha and others. The Teaching of Reading. 4th ed., New York,
 Holt, Rinehart and Winston, 1964 610 p.

Fargo, Lucill F. The Library in School. 3rd ed , Chocago, American Library
 Association, 1939. 552 p

Gardiner, Jewel. Administration Library Service in the Elementary School
 Chicago, American Library Association, 1954. 160 p

✓ Gates, Arther I. The Improvement of Reading A Program of Diagnostic &
Remedial Methods. 3rd. ed., New York, The McMillan Company, 1947.
 657 p.

✓ Gray, William S. "The Nature and Types of Reading," in The Teaching of
Reading A Second Report p 23. Bloomington, Public School Publishing
 Company, 1936.

✓ Leedy, Pual D. Reading Improvement for Adults. New York, McGraw - Hill Book Company, 1956. 456 p

Link, Henry C. and Harry Arthur Hopf. "What do people Read," in Research in the three R's. p. 6-9, ed. by Hunnicutt C.W. and William J. Iverson, New York, Harper & Brothers Publisher, 1958

✓ Schmidt, Robert Andrew. "Effects of Groups Counselling on Reading Achievement and Sociocentric Status," Dissertation Abstracts. 30 1406A, October, 1969.

Smith, Henry P. and Emerald V Dechant. Psychology in Teaching Reading. New Jersey, Prentice - Hall, 1961. 470 p.

✓ Stauffer, Russell C. Teaching Reading As a Thinking Process. New York, Harper & Row Publishers, 1969. 424 p.

Willson, Louis Round and Maurice F. Tauber. The University Library , The Organization, Administration, and Functions of Academic Libraries. 2nd ed , New York, Columbia University Press, 1956. 641 p.

การพนัน

ภาคผนวก ก

คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบตาม เจตคติต่อการอ่าน

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่า t	ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่า t
	$\bar{X}_H$	S_H^2	$\bar{X}_L$	S_L^2			$\bar{X}_H$	S_H^2	$\bar{X}_L$	S_L^2	
1	4.63	.27	2.88	.70	5 *	19	4.25	.5	2.88	.98	3.19*
2	4.5	.29	2.62	.84	4.92*	20	4.25	.5	3.25	.79	2.5 *
3	4.5	.29	3.63	.55	2.72*	21	4.5	.29	2.25	.79	6.08*
4	4.38	.27	3.38	.55	3.13*	22	3.75	.21	3.13	.41	2.21*
5	4.13	1.84	3	.86	1.95*	23	4.38	.27	3.75	.79	1.75*
6	4.38	.55	3.13	.98	2.84*	24	4.63	.27	3.5	.57	3.53*
7	4.75	.21	2.75	.79	5.71*	25	4.63	.27	2.5	1.14	5.07*
8	4.38	.27	2.75	2.21	2.91*	26	4.13	.70	3.25	.79	2.05*
9	4.38	.55	2.88	.70	3.85*	27	4.63	.27	2.88	1.27	3.98*
10	4.5	.29	3.5	.57	3.03*	28	4.13	.98	3.13	.41	2.38*
11	4.25	.5	3.38	.84	2.12*	29	4.25	.21	3.25	1.64	2.08*
12	4.13	.98	3.13	.70	2.17*	30	4.38	.27	3.13	1.55	2.60*
13	4.38	.27	3.13	1.55	2.6*	31	4.25	.21	2.88	.98	3.51*
14	4.5	.29	3.63	1.13	2.07*	32	4.38	.55	2.38	1.70	3.77*
15	4.5	.29	3.5	.57	3.03*	33	4.13	.70	3	1.71	2.05*
16	4.13	.98	1.88	1.27	4.25*	34	4.25	.5	3.5	.57	2.03*
17	4.13	.70	3.25	.79	2.05*	35	4.5	.29	3.13	1.27	3.11*
18	4.25	.5	2.88	.70	3.51*	36	4.38	.27	2.75	1.36	3.62*

ตาราง (ต่อ)

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่า t	ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่า t
	$\bar{X}_H$	S_H^2	$\bar{X}_L$	S_L^2			$\bar{X}_H$	S_H^2	$\bar{X}_L$	S_L^2	
37	3.63	41	1.63	.27	4.35*	45	4.63	.27	3	1.43	3.54*
38	4.25	21	1.63	.27	10.92*	46	4.5	.29	3	.57	4.55*
39	4.38	27	2.63	.84	4.73*	47	4.13	.98	2.5	.86	3.40*
40	4.38	27	2.88	.98	3.75*	48	4.13	.98	2.25	1.07	3.9*
41	4.25	.5	2.25	.79	5.7	49	4.63	.27	3.13	1.84	2.94*
42	4.25	5	2.38	.5	5.19*	50	4.13	.41	2.75	.79	3.54*
43	4.75	21	2.38	1.13	5.76	51	4	.86	3	1.43	1.85
44	4.38	1.13	2.75	.79	3.33*						

* 1.75 มีค่าอำนาจจำแนก

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่าน

จากสูตร

$$L = \frac{N}{N-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_1^2}{s_t^2} \right\}$$

$$= \frac{51}{50} \left\{ 1 - \frac{52.55}{946.63} \right\}$$

$$= 1.02 \times .94$$

$$L = .96$$

ตาราง ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบตามพฤติกรรมการอ่าน

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่า t	ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่า t
	$\bar{X}_H$	S_H^2	$\bar{X}_L$	S_L^2			$\bar{X}_H$	S_H^2	$\bar{X}_L$	S_L^2	
1	3.88	1.84	2.63	1.13	2.05*	22	4.63	.27	3.38	.55	3.91*
2	4	.57	2.5	2	2.63*	23	4.5	.57	2.63	.84	4.45*
3	4.38	1.13	3	.29	3.29*	24	4.25	.5	2.88	.98	3.19*
4	3.5	1.43	2.38	.84	2.11*	25	4.5	.57	3.38	.84	2.67*
5	4.5	.57	2.63	1.13	4.07*	26	4	1.14	2.88	.41	2.55*
6	4	.57	3.25	.5	2.03*	27	4.5	.57	3.63	1.13	1.89*
7	4.38	.55	3	1.43	2.76*	28	4.25	.5	2.63	.55	4.5 *
8	4.5	.57	2.75	1.36	3.57*	29	4.63	1.13	1.75	.79	5.88*
9	4.38	.84	2.13	1.27	4.41*	30	4.63	.27	3.38	.84	3.38*
10	4.38	.27	3.38	.27	3.85*	31	4.63	.27	2.75	.79	5.22*
11	4.5	.57	3.13	1.55	2.69*	32	4.5	.29	3.88	.41	2.07*
12	4.5	.29	2.88	1.55	3.38*	33	4.5	.57	2.13	.70	5.93*
13	4.13	.98	2.13	1.70	3.45*	34	3.75	1.36	1.66	.55	4.33*
14	4.38	.55	2.63	1.98	3.13*	35	4.25	1.07	1.75	1.07	4.81*
15	3.88	.41	3	1.43	1.83*	36	3.63	1.13	1.75	.21	4.59*
16	4.25	.79	1.63	.55	6.39*	37	4.25	1.93	2.63	1.13	2.61*
17	3.63	1.13	1.75	.5	4.18*	38	3.5	1.71	1.38	.55	4 *
18	4	1.14	1.63	.55	5.15*	39	4.13	1.27	2.25	1.93	2.98*
19	3.5	1.14	2.13	.70	2.85*	40	4.13	.98	2.63	.84	3.13*
20	4.25	1.93	3	.86	2.08*	41	4.75	.21	2.25	1.36	5.68*
21	4.38	1.13	3.13	.70	2.60*	42	4.25	.5	1.75	.79	6.25*

การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามพฤติกรรมการอ่าน

$$\begin{aligned}
 \text{จากสูตร} \quad \alpha &= \frac{N}{N-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_1^2}{S_t^2} \right\} \\
 &= \frac{42}{41} \left\{ 1 - \frac{55.88}{787.92} \right\} \\
 &= 1.02 \times .93 \\
 \alpha &= .95
 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการอ่าน ก่อนและหลังการทดลอง

ตารางเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการอ่าน ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง เปรียบเทียบคะแนน เจดคติต่อการอ่าน ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

คนที่	ก่อน	หลัง	D	D ²	คนที่	ก่อน	หลัง	D	D ²
1	212	206	-6	36	16	175	221	46	2116
2	156	161	5	25	17	124	140	16	256
3	142	193	51	2601	18	193	195	2	4
4	176	164	-12	144	19	141	168	27	729
5	188	169	-19	361	20	191	184	-7	49
6	191	213	22	484	21	183	202	19	361
7	216	206	-10	100	22	145	170	25	625
8	178	159	-19	361	23	195	212	17	289
9	182	175	-7	49	24	225	223	-2	4
10	188	188	0	0	25	225	166	-59	3481
11	157	199	42	1764	26	220	235	15	225
12	155	205	48	2304	27	194	195	1	1
13	206	152	-54	2916	28	172	202	30	900
14	170	169	-1	1	29	152	131	-21	441
15	164	197	33	1089	30	151	170	19	361

ตาราง เปรียบเทียบคะแนน เจตคติต่อการอ่าน ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

คนที่	ก่อน	หลัง	D	D ²	คนที่	ก่อน	หลัง	D	D ²
1	174	180	6	36	16	177	173	-4	16
2	156	177	21	441	17	124	134	10	100
3	210	216	6	36	18	153	153	0	0
4	169	161	-8	64	19	146	169	23	529
5	173	181	8	64	20	163	167	4	16
6	140	163	23	529	21	217	205	-12	144
7	205	185	-20	400	22	195	182	-13	169
8	156	147	-9	81	23	157	143	-14	196
9	182	204	22	484	24	186	176	-10	100
10	161	148	-13	169	25	183	178	-5	25
11	207	231	24	576	26	176	174	-2	4
12	144	149	5	25	27	178	204	26	676
13	201	166	-35	1225	28	184	175	-9	81
14	168	143	-25	625	29	126	126	0	0
15	208	135	-73	5329	30	191	192	1	1

ตาราง เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการอ่าน ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

คนที่	ก่อน	หลัง	D	D ²	คนที่	ก่อน	หลัง	D	D ²
1	123	135	12	144	16	107	164	57	3249
2	99	106	7	49	17	124	151	27	729
3	130	153	23	529	18	138	116	-22	484
4	136	150	14	196	19	118	144	26	676
5	132	136	4	16	20	147	150	3	9
6	131	145	14	196	21	124	130	6	36
7	140	156	16	256	22	90	110	20	400
8	134	93	-41	1681	23	112	149	37	1369
9	137	132	-5	25	24	162	165	3	9
10	137	118	-19	361	25	143	141	-2	4
11	111	127	16	256	26	138	149	11	121
12	117	154	37	1369	27	109	126	17	289
13	149	150	1	1	28	131	124	-7	49
14	138	107	-31	961	29	120	119	-1	1
15	103	113	10	100	30	88	113	25	625

ตาราง เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการอ่าน ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

คนที่	ก่อน	หลัง	D	D ²	คนที่	ก่อน	หลัง	D	D ²
1	98	110	12	144	16	101	97	-4	16
2	114	135	21	441	17	99	100	1	1
3	140	139	-1	1	18	107	112	5	25
4	143	116	-27	729	19	104	112	8	64
5	124	141	17	289	20	115	146	31	961
6	112	123	11	121	21	157	157	0	0
7	114	113	-1	1	22	146	119	-27	729
8	114	129	15	225	23	120	95	-25	625
9	145	116	-29	841	24	125	122	-3	9
10	112	117	5	25	25	125	100	-25	625
11	154	148	-6	36	26	107	121	14	196
12	83	88	5	25	27	122	132	10	100
13	116	96	-20	400	28	125	121	-4	16
14	92	94	2	4	29	118	124	6	36
15	120	103	-17	289	30	153	134	-19	361

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม เจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการอ่าน

แบบบันทึกสถิติการยืมหนังสือประจำเทศบาลดีและประจำเทศบาล เที่ยงดี

แบบบันทึกการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร

เกณฑ์ในการเลือกหนังสือเพื่อการแนะแนวการอ่าน

กิจกรรมแนะแนวการอ่าน

บรรณวิเทศน์สังเขป

แบบสอบถาม

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ก่อนตอบแบบสอบถามขอให้ทำความเข้าใจคำถามต่อไปนี้

หนังสือพิมพ์ หมายถึงสิ่งพิมพ์ที่พิมพ์จำหน่ายเป็นรายวัน เช่น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เป็นต้น

วารสาร หมายถึงสิ่งพิมพ์ที่พิมพ์จำหน่ายเป็นรายสัปดาห์ รายักษ์ หรือรายเดือน เช่น วารสารไกล่หยอ วารสารขวัญเรือน เป็นต้น

หนังสือสารคดี หมายถึงสิ่งพิมพ์ที่เป็นเล่มและผู้อ่านจะได้รับความรู้เป็นสำคัญ เช่น หนังสือสารคดีเทรท้าวไทย, คู่มือแพทย์ประจำบ้าน, ตำราอาหาร เป็นต้น

หนังสือบันเทิงคดี หมายถึงสิ่งพิมพ์ที่เป็นเล่มและผู้อ่านได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านเป็นสำคัญ ได้แก่ นวนิยาย เรื่องสั้นและเรื่องกลกเมตตต่าง ๆ

วิธีตอบแบบสอบถาม

1. กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าคำตอบที่เลือกเพียงข้อเดียว

2. ข้อความที่มีช่องว่างให้เลือกตอบ ๕ ช่อง เมื่ออ่านแล้วมีความรู้สึก หรือความคิดเห็น

หรือการกระทำตรงกับข้อใด ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น

ตัวอย่าง

ข้อ	รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง 5	เห็นด้วย 4	เฉย ๆ 3	ไม่เห็นด้วย 2	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง 1
1	คนขยันมักจะได้รับรางวัล		✓			
2	คนที่เรียนหนังสือ เก่งคือคนดี				✓	

ต่อไปนี้เป็นชุดแบบสอบถาม กรุณาทำทุกตอนและทุกข้ออย่าเว้นว่าง ขอบขอบคุณในความร่วมมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถาม เจตคติต่อการอ่าน

ข้อความในแต่ละข้อ เป็นการถามความคิดเห็น และความรู้สึกของท่านที่มีต่อการอ่านหนังสือ

แต่ละประเภท โดยมีช่องว่างให้เลือกตอบ 5 ช่อง คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วย, เฉย ๆ,

ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อท่านอ่านแล้วมีความรู้สึก หรือมีความคิดเห็นตรงกับข้อใด

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น

ข้อ	รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง 5	เห็นด้วย 4	เฉย ๆ 3	ไม่เห็นด้วย 2	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง 1
	<u>การอ่านหนังสือพิมพ์</u>					
1	ช่วยสร้างความก้าวหน้าในอาชีพการงาน					
2	ทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
3	ทำให้ติดตามข่าวได้อย่างรวดเร็ว					
4	ทำให้เข้าใจความคิดของคนอื่น ๆ					
5	ทำให้มีเรื่องพูดคุยกับเพื่อน					
6	ทำให้เลิखวฉลาด หันคม					
7	ทำให้เป็นคนมีเหตุผล					
8	ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน					
	<u>การอ่านวารสาร</u>					
9	ช่วยสร้างความก้าวหน้าในอาชีพการงาน					
10	ทำให้รู้จักคิด พิจารณาไตร่ตรอง					
11	ทำให้ทันโลกทันเหตุการณ์					
12	ทำให้เป็นคนละเอียดรอบคอบ					
13	ทำให้เข้าใจความคิดของคนอื่น ๆ					
14	ทำให้รู้จักรักษาสภาพอนามัยของตนเอง					
15	ทำให้รู้วิธีการปรับปรุงตนเอง					

ข้อ	รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง 5	เห็นด้วย 4	เฉย ๆ 3	ไม่เห็นด้วย 2	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง 1
16	ทำให้มีรายได้พิเศษ					
17	ทำให้เฉลี่ย workload หั่นคน					
	<u>การอ่านหนังสือสารคดี</u>					
18	มีประโยชน์ต่องานที่ทำอยู่					
19	ช่วยสร้างความก้าวหน้าในอาชีพการงาน					
20	ช่วยตอบปัญหาต่าง ๆ ได้					
21	ทำให้มีรายได้พิเศษเพิ่มขึ้น					
22	ช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเอง					
23	ทำให้รู้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องแม่นยำ					
24	ทำให้ได้เนื้อหาสาระอย่างละเอียด					
25	ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น					
26	ทำให้เป็นคนมีเหตุผล					
27	ทำให้มีความมั่นใจในตนเอง					
28	ทำให้กระตือรือร้นในการทำงาน					
29	ทำให้รู้จักการปกครองระบอบประชาธิปไตย					
30	ทำให้ติดตามความก้าวหน้าของโลกได้					
31	ทำให้รู้วิธีประดิษฐ์คิดค้นของใช้					
32	ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในครอบครัว					
33	ทำให้เกิดอารมณ์ขัน เบาสมอง					
34	ทำให้รู้จักวางตัว เมื่อเข้าสังคมส่วนรวม					
35	ทำให้เข้าใจความคิดของคนอื่น ๆ					
36	ช่วยยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ให้สูงขึ้น					

ข้อ	รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง 5	เห็นด้วย 4	เฉย ๆ 3	ไม่เห็นด้วย 2	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง 1
	<u>การอ่านหนังสือบนเตียง</u>					
37	มีประโยชน์ต่องานที่ทำอยู่					
38	ช่วยสร้างความก้าวหน้าในอาชีพการงาน					
39	ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ เสริมสร้างสรรค์					
40	ช่วยเพิ่มพูนความรู้					
41	ช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ได้					
42	ทำให้รู้จักเพื่อน เพิ่มขึ้น					
43	ช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเอง					
44	ทำให้ได้ค่าตอบแทนต่าง ๆ ไปใช้					
45	ทำให้เป็นคนมีเหตุผล					
46	ทำให้เฉลียวฉลาด ทันคน					
47	ทำให้มีความมั่นใจในตนเอง					
48	ทำให้กระตือรือร้นในการทำงาน					
49	ทำให้มีความเข้าใจโลกและชีวิตดีขึ้น					
50	ทำให้เข้าใจความคิดของคนอื่น ๆ					
51	ทำให้รู้แนวทางในการดำเนินชีวิต					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการอ่าน

ข้อความในแต่ละข้อ เป็นการถามการกระทำของท่าน เกี่ยวกับการอ่านหนังสือ และมีช่องว่างให้ท่านเลือกตอบ 5 ช่อง คือ มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย, น้อยที่สุด เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว เห็นว่าท่านมีการกระทำตรงกับข้อใด ให้กรเครื่องหมาย / ลงในช่องนั้น

ข้อ	รายการ	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
	<u>การอ่านหนังสือพิมพ์</u>					
1	อ่านคอลัมน์ประจำฉบับ					
2	อ่านหนังสือพิมพ์ เรียงลำดับ ไปทีละหน้า					
3	หาความจริงของข่าวที่ลงพิมพ์จากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น ๆ					
4	แลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับคนอื่น ๆ					
5	คอยติดตามอ่านข่าวในฉบับต่อ ๆ ไป					
6	หยุดชม เหย เมื่อลงข่าวรวดเร็วถูกต้อง					
7	หาค่อว่าเมื่อลงข่าวผิดความจริง					
8	ใช้หนังสือพิมพ์ เป็น เครื่องมือหาความรู้ให้ตัวเอง					
9	นำสิ่งที่อ่านพบจากหนังสือพิมพ์ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต					
	<u>การอ่านวารสาร</u>					
10	ติดตามอ่านนวนิยายประจำฉบับ					
11	ติดตามอ่านคอลัมน์ทั่ว ๆ ไป					
12	ติดตามอ่านคอลัมน์ประจำฉบับ					
13	แลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับคนอื่น ๆ					
14	ใช้วารสารเป็น เครื่องมือหาความรู้ให้ตัวเอง					

ข้อ	รายการ	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
15	นำสิ่งที่อ่านพบจากวารสารไปใช้ประโยชน์ในการ ดำเนินชีวิต					
	<u>การอ่านหนังสือสารคดี</u>					
16	ขอยืมหนังสือสารคดีในห้องสมุดไปอ่าน					
17	พูดชักชวนให้คนอื่น ๆ อ่านหนังสือสารคดี					
18	บอกชื่อหนังสือสารคดีที่มีในห้องสมุดได้					
19	อ่านหนังสือสารคดีตามที่ผู้แนะนำให้ว่า					
20	เล่าเรื่องที่อ่านพบให้คนอื่น ๆ ฟัง					
21	แลกเปลี่ยนความคิด เห็นในเรื่องที่อ่านพบกับคนอื่น ๆ					
22	ค้นหาเรื่องที่ต้องการอ่านด้วยตนเอง					
23	อ่านคำแนะนำของหนังสือสารคดี					
24	ใช้ส่วนประกอบอื่นๆ ๆ ของหนังสือให้เป็นประโยชน์					
25	ใช้หนังสือสารคดีเป็นเครื่องมือหาความรู้ได้ตัวเอง					
26	นำสิ่งที่อ่านพบจากหนังสือสารคดีไปใช้ประโยชน์ ในการดำเนินชีวิต					
	<u>การอ่านหนังสือบันเทิงคดี</u>					
27	เลือกนวนิยายไปอ่านด้วยตัวเอง					
28	บอกชื่อนวนิยายที่มีในห้องสมุดได้					
29	เสนอรายชื่อนวนิยายให้ห้องสมุดจัดซื้อ					
30	อ่านนวนิยายของผู้แต่งคนใดก็ได้					
31	เล่าเรื่องนวนิยายที่อ่านแล้วให้เพื่อนฟัง					
32	เลือกอ่านนวนิยายที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน					

ข้อ	รายการ	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
33	ขอยืม เรื่องสั้นจากห้องสมุดไปอ่าน					
34	ติดตามอ่าน เรื่องสั้นทุกประเภทที่มีในห้องสมุด					
35	เสนอรายชื่อ เรื่องสั้นให้ห้องสมุดจัดซื้อ					
36	เล่า เรื่องสั้นที่อ่านพบให้เพื่อนฟัง					
37	ชวนเพื่อนให้อ่าน เรื่องสั้น					
38	เสนอรายชื่อหนังสือตลก เบาสมองให้ห้องสมุดจัดซื้อ					
39	ติดตามอ่าน เรื่องตลก เบาสมองที่มีในห้องสมุด					
40	ชวนเพื่อนให้อ่าน เรื่องตลก เบาสมอง					
41	ใช้หนังสือบันเทิงคดีทุกประเภท เป็นเครื่องมือหาความรู้ให้ตัวเอง					
42	นำสิ่งที่อ่านพบจากหนังสือบันเทิงคดีไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต					

ข้อควาญต่อไปนี้ี้เครื่องหมาย ☐ อยู่หน้าคำตอบ เมื่อท่านมีการกระทำตรงกับข้อใดโปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าคำตอบที่ท่านเลือก เพียงข้อเดียว

1. อ่านหนังสือพิมพ์บ่อยเพียงใด

☐ ทุกวัน	☐ เดือนละครั้ง
☐ สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	☐ ไม่อ่านเลย
☐ สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	

2. ใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ครั้งละประมาณ

☐ มากกว่า 2 ชั่วโมง	☐ 15 นาที
☐ 1 ชั่วโมง	☐ น้อยกว่า 15 นาที
☐ 30 นาที	

3. อ่านข่าวและคอลัมน์ต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์อย่างไร

☐ อ่านอย่างละเอียดทุกเรื่อง	☐ อ่านเพียงบางเรื่องบางข่าวเท่านั้น
☐ อ่านอย่างละเอียดเกินกว่าครึ่งฉบับ	☐ ไม่อ่านเลย
☐ อ่านเรื่อยไปแบบผ่าน ๆ	

4. อ่านวารสารบ่อยเพียงใด

☐ ทุกวัน	☐ เดือนละครั้ง
☐ สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	☐ ไม่อ่านเลย
☐ สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	

5. ใช้เวลาอ่านวารสารครั้งละประมาณ

☐ มากกว่า 2 ชั่วโมง	☐ 15 นาที
☐ 1 ชั่วโมง	☐ น้อยกว่า 15 นาที
☐ 30 นาที	

6. อ่านคอลัมน์และเรื่องต่าง ๆ ในวารสารอย่างไร

☐ อ่านอย่างละเอียดทุกเรื่อง	☐ อ่านเพียงบางเรื่องเท่านั้น
☐ อ่านอย่างละเอียดเกินกว่าครึ่งฉบับ	☐ ไม่อ่านเลย
☐ อ่านเรื่อยไปแบบผ่าน ๆ	

7. อ่านหนังสือสารคดีบ่อยเพียงใด

☐ ทุกวัน	☐ เดือนละครั้ง
☐ สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	☐ ไม่อ่านเลย
☐ สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	

8. ใช้เวลาอ่านหนังสือสารคดีครั้งละประมาณ

- ☐ มากกว่า 2 ชั่วโมง ☐ 15 นาที
☐ 1 ชั่วโมง ☐ น้อยกว่า 15 นาที
☐ 30 นาที

9. ลักษณะการอ่านหนังสือสารคดีของท่านตรงกับข้อใด

- ☐ อ่านตลอดเรื่องอย่างละเอียด ☐ อ่านข้าม ๆ จนจบเรื่อง
☐ อ่านเรื่อยไปแบบผ่าน ๆ ☐ ไม่อ่านเลย
☐ อ่านเฉพาะตอนที่สนใจเท่านั้น

10. อ่านหนังสือบันเทิงคดีบ่อยเพียงใด

- ☐ ทุกวัน ☐ เดือนละครั้ง
☐ สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ☐ ไม่อ่านเลย
☐ สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง

11. อ่านหนังสือบันเทิงคดีครั้งละประมาณ

- ☐ มากกว่า 2 ชั่วโมง ☐ 15 นาที
☐ 1 ชั่วโมง ☐ น้อยกว่า 15 นาที
☐ 30 นาที

12. ลักษณะการอ่านหนังสือบันเทิงคดีของท่านตรงกับข้อใด

- ☐ อ่านตลอดเรื่องอย่างละเอียด ☐ อ่านข้าม ๆ จนจบเรื่อง
☐ อ่านเรื่อยไปแบบผ่าน ๆ ☐ ไม่อ่านเลย
☐ อ่านเฉพาะตอนที่สนใจเท่านั้น

แบบบันทึกสถิติการยืมหนังสือประเภทสารคดีและประเภทบันเทิงคดี

วัน, เดือน, ปี	ชื่อ - สกุล	ประเภทหนังสือที่ยืมออกไป		หมายเหตุ
		สารคดี	บันเทิงคดี	

แบบบันทึกการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร

วันที่ เดือน พ.ศ.

ชื่อนางสกุล

1 เรื่องที่อ่านในหนังสือพิมพ์ ได้แก่

..... ข่าวอาชญากรรม	ข่าวสังคม
.... ข่าวภายในประเทศ	ข่าวกีฬา
.... ข่าวต่างประเทศ	ข่าวบันเทิง, ภาพยนตร์
.... ข่าวการเมือง	นวนิยาย
.... ข่าวเศรษฐกิจ	การ์ตูน
.... ข่าวการศึกษา	ประกาศ, โฆษณา
..... คอลัมน์ประจำ	อื่น ๆ (โปรดเขียน).....

2. เรื่องในหนังสือพิมพ์ที่สนใจอ่านมากได้แก่เรื่อง

3. ความคิดเห็นเพิ่มเติม (ถ้ามี)

4. เรื่องที่อ่านในวารสาร ได้แก่

..... การ์ตูน	 การประดิษฐ์ - ตกแต่ง	 สังคม
..... นิทาน	 อาหาร	 วิทยาศาสตร์
..... นิยาย, เรื่องสั้น	 การท่องเที่ยว	 การศึกษา
..... คาวๆ - ภาพยนตร์	 การประกอบอาชีพ	 ศาสนา
.... แฟนชั่น - ความงาม	 บุคคลต่าง ๆ	 ศิลปะ - วัฒนธรรม
..... ดนตรี	 สุขภาพ -อนามัย	 ภาษา - หนังสือ
..... ดวงชะตา, ทายอด	 การเมือง	 เศรษฐกิจ
..... กีฬา	อื่น ๆ (โปรดเขียน).....	

5 เรื่องในวารสารที่สนใจอ่านมากได้แก่เรื่อง

6. ความคิดเห็นเพิ่มเติม (ถ้ามี).....

.....

.....

เกณฑ์ในการเลือกหนังสือเพื่อการแนะแนวการอ่าน

การเลือกหนังสือพิมพ์รายวัน

เกณฑ์ในการเลือกหนังสือพิมพ์ มีดังนี้ (รัฐฉวน อินทรกำแหง 2524 : 102-109)

1. พิจารณาเลือกหนังสือพิมพ์ที่นโยบายในการจัดทำที่แน่นอน
2. พิจารณาเลือกหนังสือพิมพ์ที่ลงข่าว เพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะชนมากกว่า

ลงข่าวเพื่อการค้า

๑. เลือกหนังสือพิมพ์โดยประเมินค่าตามตัวข้อต่อไปนี้
 1. การเสนอข่าวที่ทันต่อเหตุการณ์
 2. การเสนอข่าวที่มีความสำคัญต่อคนหมู่มาก
 3. การเสนอข่าวที่เชื่อถือได้ มีความจริง
4. พิจารณาเลือกหนังสือพิมพ์ที่แบ่งเนื้อที่สำหรับข่าว และหน้าโฆษณาสมดุลกัน

การเลือกวารสาร

เกณฑ์ในการเลือกวารสาร มีดังนี้ (รัฐฉวน อินทรกำแหง 2524 : 139-42)

1. พิจารณาเลือกวารสารที่มีวัตถุประสงค์ในการจัดทำที่แน่นอน
2. พิจารณาเลือกวารสารที่คณะผู้จัดทำมีความรู้ ความสามารถ หรือมีประสบการณ์

ในเรื่องที่จัดทำเพียงพอ

3. พิจารณาเลือกวารสารที่มีรายละเอียดอื่น ๆ ชวนอ่าน เช่น การจัดรูปเล่ม การจัดจดหมาย

การเลือกหนังสือสารคดี

เกณฑ์ในการเลือกหนังสือสารคดี มีดังนี้ (รัฐฉวน อินทรกำแหง 2520 : 42-44)

1. พิจารณาเลือกหนังสือที่มีเนื้อหาสาระ เป็นแก่นสาร และมีความถูกต้อง
2. พิจารณาเลือกหนังสือที่มีวิธีการเสนอเนื้อหาที่เข้าใจง่าย ชวนอ่าน
3. พิจารณาเลือกหนังสือที่วางโครงเรื่องเรียงตามลำดับความยาก ง่าย มีความ

ต่อเนื่องไม่วกวน

4. พิจารณาเลือกหนังสือที่นักเขียนมีประสบการณ์ ความรู้ในเรื่องที่เขียน
5. พิจารณาเลือกหนังสือที่มีส่วนประกอบบ้าง ๆ ของหนังสือที่ช่วยผู้อ่านได้เข้าใจเรื่องราวรวดเร็วขึ้น เช่น มีคำนำ สารบัญ ภาพประกอบ เป็นต้น
6. พิจารณาเลือกหนังสือที่มีลักษณะพิเศษชวนอ่าน เช่น การพิมพ์ การจัดรูปเล่ม ภาพประกอบ เป็นต้น

การเลือกหนังสือบนเตียงคดี

เกณฑ์ในการเลือกหนังสือบนเตียงคดี มีดังนี้ (วิญญวน อินทรกำแหง 2520 : 50-55)

1. พิจารณาเลือกหนังสือที่มีแกนของเรื่อง หรือแนวคิดสำคัญของเรื่องดี เสริมความเพลิดเพลินดี การทำความดี
2. พิจารณาเลือกหนังสือที่มีการดำเนินเรื่องใกล้เคียงสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม และมีความสมจริงตามธรรมชาติ
3. พิจารณาเลือกหนังสือที่มีลีลาการเขียนชวนอ่าน ให้ภาพพจน์ ให้อารมณ์สะเทือนใจ
4. พิจารณาเลือกหนังสือที่มีการจบอย่างมีศิลปะ

ขั้นตอนในการเลือกหนังสือ

ผู้วิจัยดำเนินการเลือกหนังสือ เพื่อให้ประกอบการให้การแนะแนวการอ่าน ดังนี้

1. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักการเลือกหนังสือ, การพิจารณาหนังสือประเภทต่าง ๆ โดยอ่านจากเอกสาร เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่จะเลือกอย่างถ่องแท้
2. คัดเลือกและรวบรวมหนังสือจำนวนหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยหนังสือทุกประเภท หลายเนื้อหา หลายสาขา ทั้งหนังสือที่มีในท้องตลาดอยู่แล้ว และจัดหาเข้าใหม่ ใหม่นี้ คนงานที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเลือกและพิจารณาเล่มที่สนใจยากอ่าน หรือมีความต้องการอ่าน แล้วผู้วิจัยจดรายชื่อหนังสือที่คนงานสนใจไว้
3. จัดเรียงลำดับรายชื่อหนังสือที่คนงานมีความสนใจอ่านมากที่สุด และอันดับรอง ๆ ลงมา แล้วรวบรวมหนังสือทั้งหมดที่อยู่ในความสนใจของคนงาน นำมาพิจารณาประกอบการให้การแนะแนวการอ่าน

4. ผู้วิจัยอ่านหนังสือที่คนงานสนใจ และคัดเลือกอีกครั้ง เพื่อให้ได้หนังสือครบทุกประเภท และนำไปใช้ในการแนะแนวการอ่าน

5. ทำแบบบันทึกค้นผังแบบ และเสนอหนังสือให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบก่อนนำไปให้การแนะแนวการอ่านแก่คนงาน

กิจกรรมแนะแนวการอ่าน

กำหนดหัวข้อการแนะแนวการอ่าน

ครั้งที่	หัวข้อการแนะแนว	จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
1.	การสนทนาเรื่องประโยชน์ของการอ่าน	1. บอกความสำคัญของการอ่านได้ 2. บอกประโยชน์ของการอ่านหนังสือแต่ละประเภทได้ 3. บอกประโยชน์ของหนังสือเล่มที่อ่านได้
2.	การสนทนาเรื่องการเลือกอ่าน และวิธีการอ่านที่ถูกต้อง	1. บอกเหตุผลที่ต้องเลือกอ่านหนังสือได้ 2. บอกวิธีการอ่านหนังสือแต่ละประเภทได้
3.	แนะนำหนังสือที่น่าสนใจของห้องสมุด	1. เลือกหนังสือที่น่าสนใจขอยืมไปอ่านได้อย่างน้อยคนละ 1 เล่ม 2. ขอยืมหนังสือที่น่าสนใจไปอ่านในวันต่อ ๆ มา
4.	พัดกันเล่าเรื่องหนังสือ	1. สามารถเล่าเรื่องที่ได้อ่านมาแล้วให้เพื่อนฟังได้คนละ 1 เรื่อง
5.	แนะนำหนังสือใหม่ในห้องสมุดและบรรณนิทัศน์สิ่งแบบ	1. เลือกหนังสือใหม่ขอยืมไปอ่านได้อย่างน้อยคนละ 1 เล่ม 2. ตั้งปัญหาหนังสือถามเพื่อในกลุ่ได้ 2 ปัญหา
6.	ทายปัญหาหนังสือ	1. ตอบปัญหาหนังสือได้ถูกต้อง 2. บอกประเภทหนังสือที่ค้นหาคำตอบได้
7.	แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือ หรือบอกข้อดี - ข้อเสียของหนังสือที่อ่านได้	1. สามารถถ่ายทอดความคิดเห็นสู่ผู้ฟังได้อย่างมีเหตุผล

ครั้งที่ 1

เรื่อง การสนทนาเรื่องประโยชน์ของการอ่าน

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความสำคัญของการอ่านได้
2. บอกประโยชน์ของการอ่านหนังสือแต่ละประเภทได้
3. บอกประโยชน์ของหนังสือเล่มที่อ่านได้

เนื้อหา

1. ความสำคัญของการอ่านหนังสือ
2. ประเภทของหนังสือ
3. ประโยชน์ของการอ่าน

วิธีดำเนินการ

1. ผู้แนะนำกล่าวต้อนรับ เข้าสู่กิจกรรมและแนะนำตัว
2. ผู้แนะนำเริ่มต้นการสนทนาโดยตั้งคำถามว่า "มีใครชอบอ่านหนังสือบ้าง" แล้วให้กลุ่มทดลองตอบ สำหรับผู้ที่ตอบว่าชอบอ่าน ผู้แนะนำถามต่อไปว่า "ชอบอ่านหนังสืออะไร โดยให้บอกชื่อหนังสือที่ชอบ สำหรับผู้ที่ตอบว่าไม่ชอบอ่าน ผู้แนะนำถามต่อไปว่า "เพราะอะไรจึงไม่ชอบ" ให้ผู้ที่ตอบว่าไม่ชอบอ่านบอกเหตุผลของตน
3. ผู้แนะนำกล่าวว่า "การอ่านหนังสือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อทุกคน เพราะคนในปัจจุบันยอมรับคนที่รู้หนังสือ ผู้ใดอ่านหนังสือมาก ก็จะทำให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ มาก ทำให้เป็นที่ยอมรับ รักใคร่ นับถือของคนทั่วไป เพราะฉะนั้นทุกคนจึงควรหันมาสนใจอ่านหนังสือให้มากขึ้น โดยอ่านอย่างสม่ำเสมอ อ่านบ่อย ๆ ก็จะทำให้เกิดความชอบและคิด เป็นนิสัยรักการอ่านในที่สุด

4. ผู้แนะนำจัดแบ่งกลุ่มทดลองออกเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้สมาชิกในกลุ่มทั้งสองช่วยกัน แบ่งแยกหนังสือออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ตามที่เห็นสมควร เมื่อตกลงแบ่งประเภทหนังสือเสร็จแล้วให้ตัวแทนของกลุ่มชี้แจงให้ทุกคนทราบ โดยผู้แนะนำทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน

5. ผู้แนะนำฟังการแบ่งประเภทหนังสือในท้องสมุดของกลุ่มทดลอง แล้วคอยช่วยเหลือ บางตอนที่อธิบายติดขัด และชมเชยการให้ความร่วมมือ

6. ผู้แนะนำสรุปว่า "หนังสือในท้องสมุดแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ หนังสือพิมพ์ และวารสาร, หนังสือสารคดี และหนังสือบันเทิงคดี การอ่านหนังสือแต่ละประเภทผู้อ่านได้รับประโยชน์แตกต่างกัน และวิธีการอ่านหนังสือแต่ละประเภทก็แตกต่างกัน"

7. ผู้แนะนำให้กลุ่มทดลองช่วยกันบอกประโยชน์ของการอ่านหนังสือแต่ละประเภท โดยบอกทีละคน แต่ถ้ากลุ่มทดลองคนใดบอกไม่ได้ ผู้แนะนำก็จะให้กำลังใจและช่วยเหลือด้วยการยกตัวอย่างการอ่านข่าวหรือบทความจากหนังสือพิมพ์ ให้กลุ่มทดลองพิจารณาไปใช้เป็นคำตอบ

8. ผู้แนะนำสรุปประโยชน์ของการอ่านหนังสือแต่ละประเภท ดังนี้

8.1 การอ่านวารสารและหนังสือพิมพ์

8.1.1 ทำให้ทราบข่าวสาร เหตุการณ์ในแต่ละวัน แต่ละสัปดาห์และแต่ละเดือน

8.1.2 ทำให้ได้รับความรู้กว้างขวาง หลากสาขาวิชา

8.1.3 ทำให้เป็นคนทันสมัย

8.1.4 ทำให้รู้จักคิด พิจารณาไตร่ตรอง

8.1.5 ทำให้รู้จักปรับตัว เข้ากับสภาพการที่เปลี่ยนแปลง

8.1.6 ทำให้มีเรื่องพูดคุยกับคนอื่น ๆ ฯลฯ

8.2 การอ่านหนังสือสารคดี

8.2.1 ทำให้ได้รับความรู้กว้างขวาง

8.2.2 ทำให้รู้จักสถานที่สำคัญ

8.2.3 ทำให้รู้จักวัฒนธรรม ประเพณีต่าง ๆ

8.2.4 ทำให้มีรายได้พิเศษ

8.2.5 ทำให้เพลิดเพลิน ฯลฯ

๘.๓ การอ่านหนังสือบันเทิงคดี

๘.๓.๑ ทำให้เกิดความสุขสนาน เพลิดเพลิน

๘.๓.๒ ทำให้มีเรื่องพูดคุยกับเพื่อน ๆ

๘.๓.๓ ทำให้รู้จักแง่มุมของชีวิตดีขึ้น

๘.๓.๔ ทำให้ได้แนวทางในการปรับตัว ฯลฯ

๘. ผู้แนะแนวและกลุ่มทดลองรวมกันสรุป ความสำคัญของการอ่าน คือ ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การอ่านหนังสือแต่ละประเภทได้รับประโยชน์แตกต่างกัน การอ่านวารสารและหนังสือพิมพ์ ทำให้รู้ข่าวสารเหตุการณ์ประจำวัน การอ่านหนังสือสารคดีทำให้ได้ความรู้ทั่ว ๆ ไปหลายสาขาวิชา, และการอ่านหนังสือบันเทิงคดี ทำให้ได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน

ครั้งที่ 2

เรื่อง การสนทนาเรื่องการเลือกอ่านและวิธีอ่านที่ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกเหตุผลที่ต้องเลือกอ่านหนังสือได้
2. บอกวิธีการอ่านหนังสือแต่ละประเภทได้

เนื้อหา

1. การเลือกอ่านหนังสือ
2. วิธีการอ่านหนังสือ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้แนะแนวจัดเตรียมหนังสือจำนวนหนึ่งประกอบด้วย หนังสือหลายประเภท เช่น หนังสือพิมพ์, วารสาร, หนังสือสารคดี และหนังสือบันเทิงคดี จัดวางกลางโต๊ะอย่างเป็นระเบียบ เพื่อให้กลุ่มทดลองเลือกหยิบอ่านอย่างสะดวก ตามความสนใจ
2. ผู้แนะแนวเข้าร่วมในการเลือกหนังสือด้วย และพูดคุยเชิญชวนกลุ่มทดลองคนอื่น ๆ ให้เลือกหนังสือบนโต๊ะคนละ 1 เล่ม
3. กลุ่มทดลองคนใดมีปัญหาในการเลือกหนังสือ เช่น หาหนังสือเรื่องที่น่าสนใจไม่ได้ หรือมีความสนใจหนังสือหลายเล่มพร้อมกัน ผู้แนะแนวเข้าช่วยเหลือโดยการแนะนำกลวิธีการเลือกอย่างง่าย ๆ ได้แก่ การพิจารณา ชื่อผู้แต่ง, ชื่อเรื่อง, คำนำ และส่วนประกอบของหนังสือ จนสามารถเลือกได้อย่างน้อย 1 เล่ม หรือมากกว่า
4. ผู้แนะแนวสอบถามกลุ่มทดลองบางคนว่า "เพราะอะไรจึงสนใจหนังสือเล่มนี้" ให้กลุ่มทดลองตอบ แล้วผู้แนะแนวเพิ่มเติมว่า "หนังสือมีอยู่มากมาย หลายเรื่อง หลายประเภท ทั้งที่ดีและไม่ค่อยดี ทั้งที่มีประโยชน์มากและมีประโยชน์น้อย ผู้อ่านหนังสือจึงมีความจำเป็นต้องเลือกอ่าน เพื่อให้ได้ประโยชน์จากการอ่านสมกับเวลาที่เสียไป"

5. ให้กลุ่มทดลองบอกชื่อหนังสือที่เลือก และบอกประเภทของหนังสือให้เพื่อนในกลุ่มฟัง
ผู้แนะนำสังเกตความสามารถทางการอ่านและดูว่าบอกประเภทของหนังสือถูกต้องหรือไม่ ในกรณี
ที่กลุ่มทดลองบางคนอ่านไม่คล่อง หรือบอกประเภทหนังสือผิดพลาด ผู้แนะนำคอยช่วยเหลือและแก้ไข

6. ผู้แนะนำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการอ่านหนังสือแต่ละประเภท โดยใช้หนังสือจริง
มาเป็นตัวอย่างประกอบการอธิบาย ดังนี้

6.1 วิธีการอ่านหนังสือพิมพ์ ให้อ่านภาคหัวข่าวประจำฉบับก่อน และอ่านภาคตัวข่าว
รองลงมาพร้อมกับดูว่ามีภาพประกอบข่าวหรือไม่ แล้วจึงอ่านข่าวอื่น ๆ จนหมดหน้าแรก และเปิดอ่าน
ข่าวหน้าต่อไป โดยให้จดจำไว้ว่าได้อ่านข่าวอะไรมาบ้าง ไม่ควรเปิดย้อนไปย้อนมา จำทำให้อ่านข่าว
ขณะอ่านควรทำความเข้าใจไปด้วยว่าเป็นเรื่องอะไร เกิดที่ไหน มีใครเกี่ยวข้องบ้าง สาเหตุมาจ
อะไร การอ่านหนังสือพิมพ์ที่ดีผู้อ่านควรทำความเข้าใจให้เป็นกลาง พิจารณาใคร่ครวญสิ่งที่อ่านและแลกเปลี่ยน
ข่าวกับคนอื่น ๆ

6.2 วิธีการอ่านวารสาร ให้พิจารณาตั้งแต่ภาพหน้าปก และอ่านบทบรรณาธิการ
ประจำฉบับก่อน เรื่องต่าง ๆ ที่อ่านในวารสารผู้อ่านควรอ่านอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความ
เข้าใจอย่างต่อเนื่อง

6.3 วิธีการอ่านหนังสือสารคดี ให้พิจารณาส່วนประกอบต่าง ๆ ของหนังสือ เช่น
ใบทึบปก คำนำ ภาพประกอบ เป็นต้น ขณะอ่านควรมีสมาธิ และทำความเข้าใจทุกขั้นตอน ผู้อ่านที่ดี
ไม่ควรมัวคิดในเรื่องที่อ่าน ไม่อ่านย้อนไปย้อนมา หรืออ่านข้าม ๆ เพราะอาจทำให้เข้าใจเนื้อเรื่อง
ผิดพลาดได้

6.4 วิธีการอ่านหนังสือบันเทิงคดี ให้พิจารณาชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง และเนื้อเรื่อง
อย่างกว้าง ๆ การอ่านหนังสือประเภทนี้ผู้อ่านสามารถกวาดสายตาดำเนินตัวอักษรไปได้อย่างรวดเร็ว
แม้แต่บางครั้งอ่านข้ามไปบางตอนก็ยังสามารถติดตามเรื่องราวได้ ขณะอ่านผู้อ่านควรจะได้ทำความเข้าใจ
รู้จักตัวละคร ลักษณะนิสัย คำพูดและฉากที่ผู้เขียนบรรยายไว้ด้วย

7. ผู้แนะนำตอบข้อสงสัยเกี่ยวกับการเลือกอ่านและวิธีการอ่านของกลุ่มทดลอง

8. ร่วมกันสรุปโดยผู้แนะนำกล่าวว่า "หนังสือมีอยู่มากมายหลายประเภทผู้อ่านมีความจำ เป็น
ต้องเลือกอ่านให้ตรงกับความสนใจ และนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เป็นประโยชน์

ครั้งที่ 3

เรื่อง แนะนำหนังสือที่น่าสนใจของห้องสมุด

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เลือกหนังสือที่น่าสนใจของห้องสมุดขอยืมไปอ่านได้อย่างน้อย คนละ 1 เล่ม
2. ขอยืมหนังสือที่น่าสนใจเล่มอื่น ๆ ไปอ่านในวันต่อ ๆ มา

เนื้อหา

แนะนำหนังสือที่น่าสนใจของห้องสมุด

วิธีดำเนินการ

1. ผู้แนะนำเลือกหนังสือที่อยู่ในความสนใจของคนงานมาจำนวนหนึ่ง ประกอบด้วยหนังสือหลายประเภท หลายเนื้อหา และจัดทำบรรณนิทัศน์สิ่งเชย
2. ผู้แนะนำจัด เตรียมหนังสือที่น่าสนใจมาแสดงไว้ให้กลุ่มทดลองได้รู้จัก และหยิบอ่านได้อย่างสะดวก
3. ผู้แนะนำเริ่มต้นแนะนำหนังสือที่น่าสนใจทีละเล่ม ให้กลุ่มทดลองฟัง และยกตัวอย่างบางคนจากหนังสือประกอบการแนะนำด้วย ขั้นตอนการแนะนำหนังสือปฏิบัติดังนี้

ชื่อหนังสือ คู่มือแพทย์ประจำบ้าน

ชื่อผู้แต่ง คณะแพทย์ศาสตร์บัณฑิต

สำนักพิมพ์ หอสมุดกลาง OS

ปีที่พิมพ์ 2523

เนื้อหา คู่มือแพทย์ประจำบ้าน รวบรวมรายละเอียดที่น่าสนใจตั้งแต่เรื่องรู้ยาประจำบ้าน, โรคต่าง ๆ ไปจนถึงวิธีการรักษาพยาบาลตนเองอย่างง่าย ๆ ก่อนไปพบแพทย์ เขียนให้อ่านเข้าใจง่าย เหมาะสมสำหรับใช้ เป็นคู่มือแพทย์ประจำบ้าน เพราะมีหนังสือเล่มนี้แล้ว เสมือนมีคู่มือกันให้พ้นจากอุบัติเหตุ และโรคภัยต่าง ๆ

4. เมื่อแนะนำหนังสือเล่มใดแล้ว ผู้แนะนำส่งหนังสือเล่มนั้น ๆ ให้กลุ่มทดลองสัมผัส และเปิดอ่านได้ทันที กลุ่มทดลองคนใดสนใจจะยืมก็อนุญาตให้ยืมได้

5. ผู้แนะนำบุคคลชักชวนให้กลุ่มทดลองขอยืมหนังสือที่น่าสนใจของห้องสมุดไปอ่านในวัน
ต่อ ๆ มา โดยให้ใช้บรรณนิทัศน์สั่งแบบ เป็น เครื่องมือช่วยเลือก

6. กลุ่มทดลองคนใดไม่สนใจหนังสือที่ผู้แนะนำเสนอ หรือ เลือกหนังสือที่สนใจไม่ได้
ผู้แนะนำให้ความช่วยเหลือโดยการแนะนำหนังสืออื่น ๆ ของห้องสมุดแทน เช่น เรื่องสั้นของนักเขียน
ต่าง ๆ, เรื่องทั่ว ๆ ไปที่อ่านจบภายในเวลาประมาณ 10-15 นาที เป็นต้น

7. ผู้แนะนำบอกให้กลุ่มทดลองเตรียมตัว เล่าเรื่องที่อ่านจากหนังสือให้เพื่อนในกลุ่มฟัง
สำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไป

ครั้งที่ 4

เรื่อง ผัดกันเล่าเรื่องหนังสือ

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. สามารถเล่าเรื่องที่ได้อ่านมาแล้วให้เพื่อนฟังได้คนละ 1 เรื่อง

เนื้อหา

1. ขำจากหนังสือพิมพ์ 1 เรื่อง
2. เรื่องจากหนังสือสารคดี 1 เรื่อง

วิธีดำเนินการ

1. ผู้แนะนำพุดคุยกับกลุ่มทดลอง โดยถามเกี่ยวกับข่าวในหนังสือพิมพ์ที่กำลังเป็นที่สนใจของคนทั่วไป ผู้แนะนำถามว่า ขณะนี้มีข่าวอะไรน่าสนใจ”เมื่อกลุ่มทดลองตอบข่าวใดข่าวหนึ่ง ผู้แนะนำค่อย ๆ ซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาของข่าว ว่า เป็นเรื่องอะไร เกิดที่ไหน มีใครเกี่ยวข้องบ้าง เพื่อให้กลุ่มทดลองค่อย ๆ เล่าเรื่องที่ได้อ่านมาแล้ว

2. ผู้แนะนำเรียกถามกลุ่มทดลองบางคนในกลุ่ม และตั้งคำถาม “อ่านพบข่าวอะไร อักบ้าง” แล้วให้เล่าสู่กันฟังสั้น ๆ

3. ในกรณีไม่มีใครอ่านข่าวหนังสือพิมพ์มาก่อน และเล่าเรื่องจากการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่ได้ ผู้แนะนำเล่าเรื่องที่อ่านพบจากหนังสือพิมพ์ให้กลุ่มทดลองฟัง 1 เรื่อง ดังนี้

อุณิษา “หัวใจเทียมใช้แทนหัวใจแท้” ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที 12 พฤศจิกายน

2525 หน้า 9

เมื่อเร็ว ๆ นี้หนังสือพิมพ์ไทยรัฐลงข่าว เกี่ยวกับความ เจริญด้านการแพทย์ เรื่องหนึ่งที่น่าสนใจมากกว่า มีการนำหัวใจเทียมไปใส่แทนหัวใจแท้ให้คนไข้รายหนึ่ง เป็นผลสำเร็จ คนไข้ดังกล่าวป่วยด้วยโรคหัวใจมาเป็นเวลานาน จนอาการทรุดหนักมากขนาดแพทย์ไม่อาจช่วยเหลือ จึงตัดสินใจเลือกทางสุดท้าย คือ ผ่าตัดเปลี่ยนหัวใจ นับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์

โดยใช้เวลาผ่าตัดนานเกือบ 7 ชั่วโมง และในที่สุดคนไข้ก็ฟื้นและลุกขึ้นเดินออกกำสัງกายได้
อย่างไรก็ตามขณะนี้แพทย์ก็กำลังรอดูผลการผ่าตัดว่า หลังจากใส่หัวใจเทียมแล้ว คนไข้จะมีชีวิต
ยืนนานสักกี่ปี

4. เมื่อเล่าจบ ผู้แนะนำ สอนถามว่า "ใครเคยอ่านพบขานี้บ้าง" และผู้แนะนำ
ถามกลุ่มทดลองว่า 'มีใคร เป็นโรคหัวใจหรือรู้จักผู้ป่วยเป็นโรคหัวใจบ้าง เพื่อนำเข้าสู่การ
สนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังจบไปแล้ว

5. ผู้แนะนำ ให้กลุ่มทดลองผลัดกันเล่าเรื่องที่อ่านจากหนังสือให้เพื่อนฟัง คนละ 1 เรื่อง
สำหรับกลุ่มทดลองที่เล่าไม่ได้ ผู้แนะนำค่อย ๆ ชักถามเพื่อให้เขาสามารถเล่าได้ทีละน้อย
ส่วนผู้ที่เล่าไม่ได้ ในครั้งนี้ จะใช้เวลาเตรียมตัวเล่าในครั้งต่อไป

6. ผู้แนะนำ ถามกลุ่มทดลองว่า รู้จักชาลี แชลลิน ไหม" เมื่อกลุ่มทดลองตอบ
ผู้แนะนำตั้งคำถามต่อไปว่า 'เคยได้ยินชื่อเสียงของชาลี แชลลิน หรือไม่ แล้วผู้แนะนำ นำ
หนังสือชื่อ ชาลี แชลลิน ความรุ่งโรจน์แห่งยุคสมัย ยกขึ้นแสดงให้กลุ่มทดลองมองเห็นทั่ว ๆ กัน

7. ผู้แนะนำ เล่าเรื่องชาลี แชลลิน ให้กลุ่มทดลองฟัง 1 เรื่อง ดังนี้

ชาลี แชลลิน เป็นเด็กผู้ชายที่เติบโตมาในครอบครัวที่แตกแยก และยากจน แม่ชาลี
มีลูกติดจากสามีเก่าหนึ่งคน เมื่อแยกทางกับสามีใหม่ แม่ของชาลีจึงต้องพาชาลีและพี่ชายรอนเร่
ไปตามเมืองต่าง ๆ เพื่อเด็กทางไปประกอบอาชีพเต็มร่างกายโรงเตี๊ยม ยามใดที่แม่ป่วยทำงานไม่ได้
ชาลีและพี่ชายต้องลำบากหางานทำทั้งที่ยังเป็น เด็ก ความยากจนทำให้สุขภาพของแม่เลวลงทุกวัน
จนในที่สุดแม่ของชาลี เสียชีวิตและถูกส่งโรงพยาบาล ชาลีและพี่ชายถูกส่งตัว เข้าไปอยู่สถาน
สงเคราะห์เด็ก และตั้งแต่นั้นมาชีวิตของชาลีก็เวียนเข้า เวียนออกอยู่กับสถานที่แห่งนี้ จนเมื่อ
เติบโตเป็นผู้ใหญ่ชาลีและพี่ชายจึงถูกปล่อยตัวให้ออกมาประกอบอาชีพและดูแลตนเองได้ เขาทำงาน
รับจ้างเป็นตัวตลกในโรงละครสัตว์ เป็นตัวประกอบในการแสดงต่าง ๆ ตามแต่จะมีใครจ้าง จนวันหนึ่ง
เขามีโอกาสไปสมัครงานในโรงถ่ายภาพยนตร์ และตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ยังไม่ม แครลงชื่อ ชาลี
แชลลิน ออกจากจอภาพยนตร์ได้ เขากลายเป็นศิลปินดลกระดับโลก เป็นผู้อำนวยการสร้าง เป็น
เจ้าของกิจการภาพยนตร์ และเป็นตัวอย่างของการต่อสู้ชีวิตที่ทุกคนควรได้ศึกษา

๘. ผู้แนะนำเชิญชวนให้กลุ่มทดลอง อ่านหนังสือเรื่อง ชาลี แะปลิน และพร้อมกันนั้น บอกกลุ่มทดลองด้วยว่า “หนังสือ มหาราชของไทย, ประวัติดี ๑๑ คนดังของไทย และชีวประวัติดี บุคคลสำคัญของโลก ก็น่าจะได้อ่านทั่ว ๆ กัน”

๑. ผู้แนะนำสรุป การเล่าเรื่องสู่กันฟังทำให้เกิดความสนุกสนาน และเป็นการฝึกความกล้าหาญในการพูดต่อหน้าคนอื่น ๆ เมื่อเล่าเรื่องที่อ่านให้ใครฟังแล้ว จะทำให้ผู้เล่าจดจำเรื่องได้แม่นยำขึ้น

ครั้งที่ 5

เรื่อง แนะนำหนังสือใหม่

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เลือกหนังสือใหม่ขอยืมไปอ่านได้อย่างน้อยคนละ 1 เล่ม
2. ตั้งปัญหาหนังสือถามเพื่อนในกลุ่มได้ 2 ปัญหา

เนื้อหา

บรรณนิทัศน์สังเขป

วิธีดำเนินการ

1. ผู้แนะนำหนังสือใหม่ จำนวน 37 เรื่อง จัดวางบนโต๊ะ และให้กลุ่มทดลองเลือกพิจารณาเล่มที่สนใจด้วยตนเอง
2. ผู้แนะนำชี้แจงให้กลุ่มทดลองทราบว่า หนังสือใหม่ทั้งหมดกลุ่มทดลองสามารถขอยืมกลับไปอ่านได้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป หรือจะมาอ่านที่ห้องสมุดก็ได้
3. ผู้แนะนำแจกบรรณนิทัศน์สังเขปให้กลุ่มทดลองคนละ 1 ชุด และอธิบายวิธีใช้บรรณนิทัศน์สังเขป เกี่ยวกับ ชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือ และเรื่องย่อของหนังสือ
4. ผู้แนะนำให้กลุ่มทดลองเลือกหนังสือใหม่คนละ 1 เล่ม เพื่อขอยืมออกไปอ่านที่ห้องพัก และให้กลุ่มทดลองเล่าเหตุผลที่เกิดความสนใจหนังสือเล่มนั้น ๆ ให้เพื่อน ๆ ฟัง โดยพาดพิงถึงเล่มที่ละคน เช่น สนใจเพราะชื่อเรื่อง, สนใจเพราะชื่อผู้แต่ง หรือสนใจเพราะภาพประกอบ เป็นต้น
5. ผู้แนะนำ แนะนำหนังสือใหม่ 3 เล่ม ให้กลุ่มทดลองรู้จัก ได้แก่ เรื่อง อิน-จัน แผลผายม, ประวิศินักเขียนไทย เล่ม 1, และจดหมายนายแพทย์ถึงลูกสาว โดยผู้แนะนำนำหนังสือใหม่ดังกล่าวมาแสดง และให้กลุ่มทดลองเปิดบรรณนิทัศน์สังเขปอ่านเรื่องย่อพร้อม ๆ กับผู้แนะนำ
6. ให้กลุ่มทดลองซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ เกี่ยวกับบรรณนิทัศน์สังเขป และหนังสือใหม่

7. ผู้แนะนำให้กลุ่มทดลองตั้งปัญหาหนังสือถามกันเองภายในกลุ่ม โดยตั้งจากหนังสือในห้องสมุดให้เขียนคำถามหรือปัญหาลงในกระดาษที่แจก และเขียนอย่างน้อยคนละ 2 ปัญหา พร้อมคำตอบปัญหาที่ชัดเจน เช่น ตัวอย่างต่อไปนี้

1. 'ไว ตาพิทักษ์กระพริบที่นี้' ตีพิมพ์ในหนังสืออะไร (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ)

2. กฤษณา อโศกสิน แต่งหนังสืออะไรบ้าง นอก 2 ชื่อ (น้ำเซาะทรายและเบียดหลวง)

ขณะที่กลุ่มทดลองตั้งปัญหาหนังสือ ผู้แนะนำเป็นผู้สังเกตการณ์และคอยให้การช่วยเหลือ ถ้ากลุ่มทดลองคนใดตั้งปัญหาหนังสือไม่ได้ ผู้แนะนำแนะนำให้ตั้งคำถามทั่ว ๆ ไปแทน เช่น ห้องสมุดให้ยืมหนังสือได้กี่เล่ม หรือห้องสมุดรับหนังสือพิมพ์อะไรบ้าง เป็นต้น

8. ผู้แนะนำเก็บรวบรวมปัญหาหนังสือที่กลุ่มทดลองส่งมาทั้งหมด และเลือกข้อที่ใช้ได้ คือ ไม่ยาก ไม่ง่ายจนเกินไปและมีประโยชน์ต่อกลุ่มทดลอง ให้ได้ประมาณ 10 ข้อ เพื่อนำมาใช้หาปัญหาหนังสือ ในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

9. ผู้แนะนำและกลุ่มทดลองช่วยกันสรุป ดังนี้ หนังสือใหม่ของห้องสมุด จำนวน 37 เรื่อง จะให้ความรู้และความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน การจะเลือกอ่านเล่มใดควรจะได้ทำความรู้จักหนังสือ โดยอ่านจากบรรณนิทัศน์สังเขปก่อน และเมื่ออ่านแล้วผู้อ่านที่ดีควรตั้งคำถามและค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านได้

ครั้งที่ 6

เรื่อง ทายปัญหาหนังสือ

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ตอบปัญหาหนังสือได้ถูกต้อง
2. บอกประเภทหนังสือที่ค้นหาคำตอบได้

เนื้อหา

ปัญหาหนังสือที่แต่ละกลุ่มตั้งไว้ จำนวน 10 ข้อ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้แนะนำชี้แจงให้กลุ่มทดลองทราบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมวันนี้ เป็นการสืบเนื่องจากครั้งที่แล้ว เพราะวันนี้จะทายปัญหาหนังสือที่กลุ่มทดลองส่งมา และผู้แนะนำเลือกข้อปัญหาที่ใช้ได้รวบรวมเป็นคำถามให้กลุ่มทดลองค้นหาคำตอบ โดยให้ค้นหาคำตอบด้วยตนเองให้มากที่สุด ข้อใดทำไม่ได้ให้เว้นไว้

2. ผู้แนะนำแจกปัญหาให้กลุ่มทดลองทุกคน และให้กลุ่มทดลองจับคู่ เพื่อช่วยกันค้นหาคำตอบ ภายในเวลา 30 นาที

3. กลุ่มทดลองกลุ่มใดทำเสร็จก่อน เวลา ก็ให้นำคำตอบส่งผู้แนะนำ ส่วนเวลาที่เหลืออยู่ผู้แนะนำแนะนำให้อ่านหนังสืออื่น ๆ เพื่อให้เวลาให้เป็นประโยชน์ขณะที่คอยเพื่อน ๆ

4. เมื่อหมดเวลา และทุกคนค้นหาคำตอบได้เป็นจำนวนมากแล้ว ผู้แนะนำรวบรวมคำตอบทั้งหมด และเฉลยปัญหาที่จะข้อ ตั้งแต่ข้อแรกถึงข้อสุดท้าย พร้อมกับบอกด้วยว่าผู้ตอบถูกต้องกี่ใครบ้าง และกล่าวชมเชย

5. ในระหว่างการเฉลยคำตอบ ผู้แนะนำให้กลุ่มทดลองคนใดคนหนึ่งแสดง วิธีการค้นหาคำตอบให้เพื่อนในกลุ่มดูเป็นตัวอย่าง เช่น ปัญหาถามว่า "กฤษณา อโศกสิน แต่งหนังสือเรื่องอะไรบ้าง" ให้เดินไปที่ชั้นหนังสือนวนิยายของห้องสมุด และดูว่าชั้นหนังสือชั้นใดมีหนังสือที่แต่งโดย กฤษณา อโศกสินบ้าง เมื่อพบแล้วก็ให้เขียนชื่อหนังสือนวนิยาย ลงในกระดาษคำตอบ เป็นต้น

6. ผู้แนะแนวล่าวว่า "การจะค้นหาคำตอบจากหนังสือได้นั้น ผู้ค้นหาจะต้องรู้จักประเภทหนังสือที่จะค้นหาคำตอบ รู้จักนักเขียน รู้จักหนังสือ และมีความรู้รอบตัวกว้างขวาง คนที่เป็นนักอ่านจะค้นหาคำตอบได้เร็วกว่าคนที่ไม่ใช่ผู้อ่าน และยิ่งอ่านมากเพียงไรก็จะยิ่งรอบรู้คำตอบต่าง ๆ มากมายขึ้นเพียงนั้น"

7. ผู้แนะแนวล่าวชมเชยทุกคนที่ให้ความร่วมมืออย่างดี และสรุปว่า หนังสือเป็นกุญแจไขความรู้และไขปัญหา เพราะหนังสือจะรวบรวมคำตอบของปัญหาต่าง ๆ ไว้มากมาย เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาสุขภาพทางร่างกายและจิตใจ ปัญหาการประกอบอาชีพ ปัญหาหัวใจ ปัญหาการเพื่องและเศรษฐกิจ เป็นต้น ดังนั้นทุกคนควรอ่านหนังสือกันมาก ๆ

8. ผู้แนะแนวนัดหมายกิจกรรมครั้งต่อไป เรื่อง การแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับหนังสือ โดยให้กลุ่มทดลองแสดงความคิดเห็นต่อหนังสือเล่มใด เล่มหนึ่งที่เคยอ่านมาแล้ว ในด้านที่ชอบหรือไม่ชอบ หรือเห็นว่าหนังสือนั้นดีหรือไม่ดี อย่างมีเหตุผล ไม่มีอคติ เพื่อให้การแสดงความคิดเห็นเป็นไปอย่างราบรื่นอาจจดหัวข้อสำคัญเตรียมไว้ล่วงหน้าได้

ครั้งที่ 7

เรื่อง แสดงความคิด เห็น เกี่ยวกับหนังสือ

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. สามารถถ่ายทอดความคิด เห็นของผู้ฟังได้อย่างมีเหตุผล

เนื้อหา

การแสดงความคิด เห็น

วิธีดำเนินการ

1. ผู้แนะนำกล่าวกับกลุ่มทดลองว่า กิจกรรมในวันนี้เป็นครั้งที่ 7 ซึ่งเป็นกิจกรรมครั้งสุดท้ายแล้ว เท่าที่ผ่านมา พวกเราที่มีความรู้สึกรอคอยกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างไรบ้าง ผู้แนะนำให้กลุ่มทดลองพูดถึงการจัดและการ เข้าร่วมกิจกรรมตามความรู้สึก และตามความคิดเห็นส่วนตัวอย่างเต็มที่ แล้วผู้แนะนำจกข้อคิด เห็นที่มีสาระประโยชน์ เก็บไว้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป
2. เมื่อแสดงความคิด เห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแนะนำการอ่าน พอสมควรแก่เวลา แล้วผู้แนะนำถามกลุ่มทดลองว่า มีความรู้สึกหรือมีความคิด เห็นต่อหนังสือที่แนะนำให้อ่านอย่างไร และ ชอบเล่มใดบ้าง” ผู้แนะนำให้ช่วยกันออกความคิดเห็น และเรียงตามเป็นบางคน
3. ผู้แนะนำสังเกตความมีหนังสือเล่มใดที่ได้รับความสนใจอ่านจากกลุ่มทดลองเป็นพิเศษ หรือกลุ่มทดลองชอบอ่านกันมาก ก็เลือกหนังสือเล่มนั้น ๆ มามาให้กลุ่มทดลองแสดงความคิดเห็น และวิพากษ์วิจารณ์ โดยให้กลุ่มทดลองที่อ่านหนังสือเล่มนั้น ๆ มาแล้วพูดถึงเนื้อ เรื่องโดยย่อของหนังสือว่า เกี่ยวกับอะไร หรือจุดสำคัญของเรื่องได้แก่อะไร เป็นต้น
4. ผู้แนะนำขอทำหน้าที่เป็นผู้ซักถามรายละเอียด เกี่ยวกับหนังสือ ด้วยการถามว่า “ใครแต่ง ตัวเอกของเรื่องชื่ออะไรบ้าง” เนื้อเรื่องอ่านยากหรือไม่ “เขียนนวนิยายใหม่ ผู้อ่านได้รับประโยชน์อะไรบ้าง และ “ผู้อ่านมีความ เห็นว่าหนังสือเล่มนี้ดีหรือไม่ดี” เป็นต้น

๕. ผู้แนะนำสอนถามความรู้สึก และความคิดเห็นของกลุ่มทดลองคนอื่น ๆ ที่ไม่ได้อ่านว่า มีความคิดเห็นต่อหนังสือเล่มที่กล่าวถึงอย่างไร โดยให้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง และเปิดโอกาสให้ได้พูดซักถาม ออกความเห็นตามสบาย

๖. ผู้แนะนำคอยสังเกตการณ์ว่า กลุ่มทดลองคนใดสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผลบ้าง และมีใจไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นบ้าง ถ้ากลุ่มทดลองคนใดออกความเห็นได้น้อย ผู้แนะนำช่วยเหลือโดยการเรียกถามว่า "มีความเห็นต่อหนังสือเล่มนี้อย่างไร และผู้แนะนำค่อย ๆ ซักถามเกี่ยวกับหนังสือที่กลุ่มทดลองเคยอ่านมาแล้วว่ามีเล่มใดบ้างที่ประทับใจมากที่สุด เล่าให้ฟังสักหน่อย เมื่อกลุ่มทดลองเล่าจบผู้แนะนำก็ค่อย ๆ สอบถามทีละน้อย เกี่ยวกับความคิดเห็นและความรู้สึกที่ป็นต่อหนังสือที่อ่าน ด้วยวิธีการเช่นนี้ ในไม่ช้ากลุ่มทดลองก็จะสามารถถ่ายทอดความคิดเห็นให้ผู้ฟังได้

๗. ผู้แนะนำกล่าววว่า การออกความเห็นหรือการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับหนังสือเล่มใด เล่มหนึ่งนั้น ผู้แสดงความคิดเห็นต้องวางตัวเป็นกลาง ไม่บิอคคิต่อหนังสือที่อ่าน ต้องแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และเป็นตัวของตัวเอง

๘. ผู้แนะนำชมเชยกลุ่มทดลองที่แสดงความคิดเห็นได้อย่างดี และถามกลุ่มทดลองว่า "ใครต้องการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับหนังสือ เรื่องใดอีกบ้าง" ให้กลุ่มทดลองแสดงความคิดเห็นทีละคน และนำหนังสือที่จะแสดงความคิดเห็น แสดงให้เพื่อนในกลุ่มทำความรู้จัก

๙. ผู้แนะนำและกลุ่มทดลองร่วมกันสรุป โดยทบทวนว่ามีหนังสือชื่อ เรื่องอะไรบ้าง ที่นำมาแสดงความคิดเห็นกัน เมื่อนักเรียน และส่วนใหญ่เป็นหนังสือประเภทใด ผู้แนะนำสรุปว่าการรวมกลุ่มและพูดถึงหนังสือที่อ่าน ทำให้เกิดการถ่ายทอดความคิดเห็นสู่กันและกัน อีกทั้งยังทำให้ความคิดขยายกว้างขวางออกไปด้วย การแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับหนังสือจึง เป็นสิ่งที่ดี และควรกระทำในหมู่นักอ่าน

บรรณนิทัศน์สังเขป

บรรณนิทัศน์สังเขป

หนังสือที่น่าสนใจในห้องสมุด

กาญจนาภรณ์ (นามแฝง) สำนวนไทย รวมสาม 2521, 2 เล่ม

คนไทยเป็นคนเจ้าสำนวนมาช้านาน และได้ถ่ายทอดสำนวนต่าง ๆ ไว้ให้คนรุ่นหลังมามาย หนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมสำนวนไทยที่ใช้กันตั้งแต่สมัยโบราณจนตกทอดมาถึงปัจจุบัน โดยรวบรวมไว้ตามลำดับอักษรมากกว่า 800 สำนวน แต่ละสำนวนอธิบายความหมายและบอกริธีใช้เอาไว้อย่างละเอียด ทำสำนวนได้คัดลอกหลักฐานการใช้ที่ปรากฏจากหนังสือต่าง ๆ มายืนยันด้วย ทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ได้สะดวกรวดเร็วและถูกต้อง

เขียน ชัยนสุวรรณ และสมัย พงษ์มิตร คู่มือแพทย์และพยาบาล หอสมุดกลาง 09, 2519, 368 หน้า

หนังสือเล่มนี้เหมาะสำหรับผู้สนใจ เรื่องการรักษาพยาบาลผู้ป่วยโดยเฉพาะ และผู้สนใจต้องมีความรู้พื้นฐานมาก่อนด้วย เพราะการอธิบายความใช้คำอธิบายสั้น ๆ และมีศัพท์ทางวิชาการแทรก เนื้อหาของหนังสือแบ่งออกเป็นตอน ๆ เช่น อาการของโรค, การตรวจโรค, การใช้ยา, การฉีดยา เป็นต้น แม้จะอ่านค่อนข้างยาก แต่เมื่ออ่านแล้วจะได้รับประโยชน์มากมาย

คณะแพทยศาสตร์มณฑล คู่มือแพทย์ประจำบ้าน หอสมุดกลาง 09, 2523, 424 หน้า

"คู่มือแพทย์ประจำบ้าน รวบรวมรายละเอียดที่น่าสนใจเกี่ยวกับเรื่องเจ็บไข้ภายในครอบครัว โดยรวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับผู้ป่วยประจำบ้าน, การรักษาพยาบาลตนเองภายในบ้าน ก่อนไปพบแพทย์, โรคต่าง ๆ, อาการของโรคและการรักษา เป็นต้น เขียนอ่านเข้าใจง่าย อ่านแล้วเสมือนมีภูมิคุ้มกันให้พ้นจากอุบัติเหตุและโรคภัยต่าง ๆ พ่อบ้านแม่เรือนไม่ควรพลาดการอ่านหนังสือเล่มนี้ หรือนุคคลทั่วไปที่ยังไม่มีครอบครัวก็อ่านได้ประโยชน์ไม่แพ้กัน

จรินทร์ ธาณิรัตน์ และสุชาติ มุกต์กัฏ คู่มือกีฬา โอเดียนสโตร์ 2519, 558 หน้า

กีฬายิ่งอยู่กับหลายชนิดหลายประเภท ผู้สนใจด้านการศึกษาหาความรู้ได้จากหนังสือเล่มนี้ เพราะประกอบด้วยกีฬาทุกประเภท ผู้เขียนได้เล่าถึงประวัติการแข่งขันกีฬา, วิธีการเล่นกีฬา, การฝึกหัด, กฎกติกาการเล่น ตลอดจนกฎวิธีการดูกีฬาให้สนุก เพราะฉะนั้น นักกีฬาทั้งหลายน่าจะหาความรู้จากหนังสือเล่มนี้ แต่ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาก็อ่านได้

เจริญ ไชยชนะ มหาราชของโลก เสริมวิทยับรรณาการ 2521, 456 หน้า

รวบรวมชีวประวัติบุคคลระดับพระมหากษัตริย์ พระราชา พระราชินี ตั้งแต่สมัยลัทธิขงจื้อโบราณ จนถึงศตวรรษที่ 19 บุคคลดังกล่าวได้รับยกย่องให้เป็นมหาราช เช่น พระเจ้าฮัมบูราบี, พระนาง กสิโอพัตรา, นโปเลียน เป็นต้น การรวบรวมประวัติของพระองค์ท่านจะเรียบเรียงความลำดับเหตุการณ์ ทำให้อ่านเข้าใจง่าย และติดตามอ่านอย่างเพลิดเพลิน

เจริญ ไชยชนะ มหาราชของไทย เสริมวิทยับรรณาการ 2521, 515 หน้า

รวบรวมพระราชประวัติของมหากษัตริย์ไทยที่ได้รับยกย่องให้เป็นมหาราช ตลอดจน มหากษัตริย์บางพระองค์ที่แม้จะไม่ได้เป็นมหาราช แต่ทรงมีพระราชกรณียกิจสูงส่ง ก็ได้ค้นคว้า พระราชประวัติมากล่าวถึงด้วย เช่น พระบรมไตรโลกนาถ, พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นต้น หนังสือเล่มนี้ให้ประโยชน์คุ้มค่าแก่ผู้อ่านทุกคน

จิต ภิบาลแทน ความรู้รอบตัว หอสมุดกลาง 09, 2522, 432 หน้า

"ความรู้รอบตัว" เล่มนี้เหมาะสำหรับนักเรียน นักศึกษาที่ต้องการทบทวนความรู้ของตน ในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น สังคมศึกษา, ภาษาไทย, วิทยาศาสตร์ ฯลฯ ในแต่ละสาขาวิชาจะเสนอ ความรู้ในรูปของการตั้งคำถามและเฉลยคำตอบให้สั้น ๆ ในวงเล็บ นอกจากจะอ่านเพื่อทบทวน ความรู้แล้ว ยังสามารถนำคำถามในหนังสือนี้มาทายกันสนุก ๆ ในหมู่เพื่อนฝูงได้อีกด้วย

ทองแท้ รจนาสันต์ และอุดม ประมวลวิทย์ ประวัติศาสตร์ของบรรพบุรุษไทย คลังวิทยา 2523, 302 หน้า

ประวัติศาสตร์ของชนชาติไทยเริ่มต้นมาตั้งแต่ลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง แล้วถอยร่นลงมาถึง ดินแดนสุวรรณภูมิ ที่กลายมาเป็นชาติไทยในปัจจุบันนี้ ผู้เขียนได้เล่าถึงประวัติศาสตร์ในอดีต โดย รวบรวมจากหลักฐานต่าง ๆ เช่น พงศาวดารจีนบ้าง ประวัติทางประวัติศาสตร์ของไทยบ้าง เป็นหนังสือที่แสดงวิวัฒนาการของประเทศไทยที่น่าศึกษาเล่มหนึ่ง

ทักษิณา สวานานนท์ ชีวประวัติบุคคลสำคัญของโลก รวมสามเล่ม 2515, 700 หน้า

เป็นหนังสือรวบรวมชีวประวัติบุคคลสำคัญของโลก 40 คน ทั้งบุรุษและสตรี ซึ่งผ่านการเลือกสรรแล้วว่าจะทำให้ผู้อ่านได้คิดเตือนใจ ทุกคนเป็นผู้ที่มีชีวิตเสี่ยงและรู้จักกันแพร่หลาย เช่น เซกสเปียร์, กาลิเลโอ, จูเลียส, ซีซาร์, เจมส์ จูค เป็นต้น ประวัติของทุกคนได้สอดแทรกเกร็ดที่น่าสนใจตั้งแต่เป็นเด็กจนถึงช่วงสุดท้ายของชีวิต เมื่ออ่านแล้วจะเพลิดเพลินจนจบเล่มไม่รู้ตัว

ทวน วิริยาภรณ์ ประเพณีแห่งความรู้ โรงพิมพ์ไทยสมัยพันธ์ 2506, 508 หน้า

เป็นหนังสือสารคดีรวม เรื่องที่รวบรวมมาจากข้อคิด-ความเห็นของบุคคลหลายสาขา อาชีพที่ได้แสดงไว้ในโอกาสต่าง ๆ กัน เช่น การอภิปราย, ปาฐกถา, คำสัมภาษณ์, บทสัมภาษณ์ ตลอดจนพระบรมราโชวาท เป็นต้น แต่ละเรื่องคัดเลือกแล้วจะให้ความรู้ ความคิดแก่ผู้อ่านอย่างกว้างขวาง และยังจะทำให้ผู้อ่านได้มองเห็นทัศนคติของบุคคลอย่างกว้างขวางอีกด้วย

ทองพยก เลียงสินุสย์ กฎแห่งกรรม อักษรขยายการพิมพ์ 2522, 3 เล่ม

กฎแห่งกรรม เป็นเรื่องสะท้อนถึงผลแห่งการกระทำของคนเราที่จะปรากฏให้เห็นในชาตินี้ เรื่องราวต่าง ๆ ที่รวบรวมไว้เขียนขึ้นจากประสบการณ์ และปฏิบัติการที่เกิดขึ้นจริง แต่ละเรื่องทำให้มองเห็นแง่มุมของชีวิตชัดเจน และได้คิดตรองตามแนวทางพุทธศาสนาอย่างไม่รู้ตัว

เบญจมาศ (นามแฝง) ความรอบรู้ของแม่บ้าน ก้าวหน้า 2507, 392 หน้า

รวบรวมสาระประโยชน์ข้อคิดความรู้ต่าง ๆ ในเรื่องการบริหารบ้าน การเรือน เพื่อช่วยประหยัดเวลาและแรงงาน ของแม่บ้านทั้งหลายในการทำงานบ้านแต่ละวันให้เสร็จเรียบร้อยภายในเวลาอันรวดเร็ว เป็นหนังสือหลากหลายเรื่องหลายรส แต่ทุกเรื่องมีประโยชน์และนำไปปฏิบัติได้จริง แม่บ้านได้อ่านหนังสือนี้แล้วเหมือนได้ผู้ช่วยไว้ดูภายหลังการทำงาน

ปราโมทย์ ทัศนาศูวรรณ เที่ยวทั่วไทย เสียงไทย 2520, 3 เล่ม

เป็นหนังสือแนะนำเที่ยว โดยพาผู้อ่านไปเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ทุกภาคในประเทศไทย เล่าความสำคัญและประวัติศาสตร์ของสถานที่แต่ละแห่ง พร้อมรูปภาพสีสวยงามแสดงไว้ให้ชวนอ่าน ทุกกระยะ นักท่องเที่ยวหรือผู้กำลังจะเดินทางท่องเที่ยวจะสามารถใช้อ่านเพื่อศึกษารายละเอียดก่อนเดินทางได้เป็นอย่างดี เนื่องจากแต่ละเรื่องบอกรายละเอียดเกี่ยวกับ ที่พัก, ร้านอาหาร, การเดินทาง และเกร็ดชวนสนุกสนานอื่น ๆ อีกมาก หนังสือเล่มนี้อ่านได้ประโยชน์แม้ว่าจะไม่เดินทางไปไหนก็ไม่น่าพลาด

ผกาวดี อุตตโมทย์ งานบรรยาย บรรณกิจเทศาภิบาล 2517, 380 หน้า

นามของผู้แต่ง เป็นที่ยอมรับในหมู่สตรีเพศ ว่าเป็นผู้ทรงความรู้ทางด้านสรีและสังคม ดังนั้นจึงมีผู้สนใจหลายคน เขียนจดหมายไปสอบถาม และให้ช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก หนังสือเล่มนี้รวบรวมคำถามทางจดหมายของสตรีหลายอาชีพ หลายระดับอายุ ที่สอบถามไปเรื่องเกี่ยวกับคู่ครอง, ครอบครัว, การเข้าสังคม, ความรัก, ความงาม เป็นต้น เป็นคำถามที่น่าสนใจ และเป็นคำตอบที่น่าไปปฏิบัติได้จริง สตรีเพศควรอ่านประดับความรู้และปรับปรุงตนเองในการเข้าสังคม ตราบใดที่แสวงหาคำชี้แจงของทรงความรู้สำคัญ ตราบนั้นหนังสือเล่มนี้ยังเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน

โพธิ์ แรมล่ำเจียก ประวัติ 99 คนดังของไทย อำนวยสาส์น 2517, 496 หน้า

เป็นหนังสือรวมชีวประวัติบุคคลสำคัญของไทย ๑๑ คน จากหลายวงการ หลายอาชีพ
ทุกคนเป็นผู้มีชื่อเสียง และบางคนยังมีชีวิตอยู่ เช่น ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช, หม่อมกอบแก้ว
อภากาศ เป็นต้น บุคคลส่วนใหญ่เป็นบุคคลในปัจจุบันนี้ ประวัติของแต่ละคนจะเรียงตั้งแต่รายละเอียด
ด้านครอบครัว, ประวัติการศึกษา, การทำงาน จนถึงการทำบุญกุศลต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จ
ในชีวิต อ่านแล้วจะรู้ว่าการเป็นคนดังไม่ใช่ของง่ายกว่าจะเป็นคนดังได้นั้นต้องสร้างความดีเสียก่อน
มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ๒๕๑๕, ๒๕๑๖, ๒๕๑๗, ๒๕๑๘, ๒๕๑๙, ๒๕๒๐, ๒๕๒๑, ๒๕๒๒, ๒๕๒๓, ๒๕๒๔, ๒๕๒๕, ๒๕๒๖, ๒๕๒๗, ๒๕๒๘, ๒๕๒๙, ๒๕๓๐, ๒๕๓๑, ๒๕๓๒, ๒๕๓๓, ๒๕๓๔, ๒๕๓๕, ๒๕๓๖, ๒๕๓๗, ๒๕๓๘, ๒๕๓๙, ๒๕๔๐, ๒๕๔๑, ๒๕๔๒, ๒๕๔๓, ๒๕๔๔, ๒๕๔๕, ๒๕๔๖, ๒๕๔๗, ๒๕๔๘, ๒๕๔๙, ๒๕๕๐, ๒๕๕๑, ๒๕๕๒, ๒๕๕๓, ๒๕๕๔, ๒๕๕๕, ๒๕๕๖, ๒๕๕๗, ๒๕๕๘, ๒๕๕๙, ๒๕๖๐, ๒๕๖๑, ๒๕๖๒, ๒๕๖๓, ๒๕๖๔, ๒๕๖๕, ๒๕๖๖, ๒๕๖๗, ๒๕๖๘, ๒๕๖๙, ๒๕๗๐, ๒๕๗๑, ๒๕๗๒, ๒๕๗๓, ๒๕๗๔, ๒๕๗๕, ๒๕๗๖, ๒๕๗๗, ๒๕๗๘, ๒๕๗๙, ๒๕๘๐, ๒๕๘๑, ๒๕๘๒, ๒๕๘๓, ๒๕๘๔, ๒๕๘๕, ๒๕๘๖, ๒๕๘๗, ๒๕๘๘, ๒๕๘๙, ๒๕๙๐, ๒๕๙๑, ๒๕๙๒, ๒๕๙๓, ๒๕๙๔, ๒๕๙๕, ๒๕๙๖, ๒๕๙๗, ๒๕๙๘, ๒๕๙๙, ๒๖๐๐, ๒๖๐๑, ๒๖๐๒, ๒๖๐๓, ๒๖๐๔, ๒๖๐๕, ๒๖๐๖, ๒๖๐๗, ๒๖๐๘, ๒๖๐๙, ๒๖๑๐, ๒๖๑๑, ๒๖๑๒, ๒๖๑๓, ๒๖๑๔, ๒๖๑๕, ๒๖๑๖, ๒๖๑๗, ๒๖๑๘, ๒๖๑๙, ๒๖๒๐, ๒๖๒๑, ๒๖๒๒, ๒๖๒๓, ๒๖๒๔, ๒๖๒๕, ๒๖๒๖, ๒๖๒๗, ๒๖๒๘, ๒๖๒๙, ๒๖๓๐, ๒๖๓๑, ๒๖๓๒, ๒๖๓๓, ๒๖๓๔, ๒๖๓๕, ๒๖๓๖, ๒๖๓๗, ๒๖๓๘, ๒๖๓๙, ๒๖๔๐, ๒๖๔๑, ๒๖๔๒, ๒๖๔๓, ๒๖๔๔, ๒๖๔๕, ๒๖๔๖, ๒๖๔๗, ๒๖๔๘, ๒๖๔๙, ๒๖๕๐, ๒๖๕๑, ๒๖๕๒, ๒๖๕๓, ๒๖๕๔, ๒๖๕๕, ๒๖๕๖, ๒๖๕๗, ๒๖๕๘, ๒๖๕๙, ๒๖๖๐, ๒๖๖๑, ๒๖๖๒, ๒๖๖๓, ๒๖๖๔, ๒๖๖๕, ๒๖๖๖, ๒๖๖๗, ๒๖๖๘, ๒๖๖๙, ๒๖๗๐, ๒๖๗๑, ๒๖๗๒, ๒๖๗๓, ๒๖๗๔, ๒๖๗๕, ๒๖๗๖, ๒๖๗๗, ๒๖๗๘, ๒๖๗๙, ๒๖๘๐, ๒๖๘๑, ๒๖๘๒, ๒๖๘๓, ๒๖๘๔, ๒๖๘๕, ๒๖๘๖, ๒๖๘๗, ๒๖๘๘, ๒๖๘๙, ๒๖๙๐, ๒๖๙๑, ๒๖๙๒, ๒๖๙๓, ๒๖๙๔, ๒๖๙๕, ๒๖๙๖, ๒๖๙๗, ๒๖๙๘, ๒๖๙๙, ๒๗๐๐, ๒๗๐๑, ๒๗๐๒, ๒๗๐๓, ๒๗๐๔, ๒๗๐๕, ๒๗๐๖, ๒๗๐๗, ๒๗๐๘, ๒๗๐๙, ๒๗๑๐, ๒๗๑๑, ๒๗๑๒, ๒๗๑๓, ๒๗๑๔, ๒๗๑๕, ๒๗๑๖, ๒๗๑๗, ๒๗๑๘, ๒๗๑๙, ๒๗๒๐, ๒๗๒๑, ๒๗๒๒, ๒๗๒๓, ๒๗๒๔, ๒๗๒๕, ๒๗๒๖, ๒๗๒๗, ๒๗๒๘, ๒๗๒๙, ๒๗๓๐, ๒๗๓๑, ๒๗๓๒, ๒๗๓๓, ๒๗๓๔, ๒๗๓๕, ๒๗๓๖, ๒๗๓๗, ๒๗๓๘, ๒๗๓๙, ๒๗๔๐, ๒๗๔๑, ๒๗๔๒, ๒๗๔๓, ๒๗๔๔, ๒๗๔๕, ๒๗๔๖, ๒๗๔๗, ๒๗๔๘, ๒๗๔๙, ๒๗๕๐, ๒๗๕๑, ๒๗๕๒, ๒๗๕๓, ๒๗๕๔, ๒๗๕๕, ๒๗๕๖, ๒๗๕๗, ๒๗๕๘, ๒๗๕๙, ๒๗๖๐, ๒๗๖๑, ๒๗๖๒, ๒๗๖๓, ๒๗๖๔, ๒๗๖๕, ๒๗๖๖, ๒๗๖๗, ๒๗๖๘, ๒๗๖๙, ๒๗๗๐, ๒๗๗๑, ๒๗๗๒, ๒๗๗๓, ๒๗๗๔, ๒๗๗๕, ๒๗๗๖, ๒๗๗๗, ๒๗๗๘, ๒๗๗๙, ๒๗๘๐, ๒๗๘๑, ๒๗๘๒, ๒๗๘๓, ๒๗๘๔, ๒๗๘๕, ๒๗๘๖, ๒๗๘๗, ๒๗๘๘, ๒๗๘๙, ๒๗๙๐, ๒๗๙๑, ๒๗๙๒, ๒๗๙๓, ๒๗๙๔, ๒๗๙๕, ๒๗๙๖, ๒๗๙๗, ๒๗๙๘, ๒๗๙๙, ๒๘๐๐, ๒๘๐๑, ๒๘๐๒, ๒๘๐๓, ๒๘๐๔, ๒๘๐๕, ๒๘๐๖, ๒๘๐๗, ๒๘๐๘, ๒๘๐๙, ๒๘๑๐, ๒๘๑๑, ๒๘๑๒, ๒๘๑๓, ๒๘๑๔, ๒๘๑๕, ๒๘๑๖, ๒๘๑๗, ๒๘๑๘, ๒๘๑๙, ๒๘๒๐, ๒๘๒๑, ๒๘๒๒, ๒๘๒๓, ๒๘๒๔, ๒๘๒๕, ๒๘๒๖, ๒๘๒๗, ๒๘๒๘, ๒๘๒๙, ๒๘๓๐, ๒๘๓๑, ๒๘๓๒, ๒๘๓๓, ๒๘๓๔, ๒๘๓๕, ๒๘๓๖, ๒๘๓๗, ๒๘๓๘, ๒๘๓๙, ๒๘๔๐, ๒๘๔๑, ๒๘๔๒, ๒๘๔๓, ๒๘๔๔, ๒๘๔๕, ๒๘๔๖, ๒๘๔๗, ๒๘๔๘, ๒๘๔๙, ๒๘๕๐, ๒๘๕๑, ๒๘๕๒, ๒๘๕๓, ๒๘๕๔, ๒๘๕๕, ๒๘๕๖, ๒๘๕๗, ๒๘๕๘, ๒๘๕๙, ๒๘๖๐, ๒๘๖๑, ๒๘๖๒, ๒๘๖๓, ๒๘๖๔, ๒๘๖๕, ๒๘๖๖, ๒๘๖๗, ๒๘๖๘, ๒๘๖๙, ๒๘๗๐, ๒๘๗๑, ๒๘๗๒, ๒๘๗๓, ๒๘๗๔, ๒๘๗๕, ๒๘๗๖, ๒๘๗๗, ๒๘๗๘, ๒๘๗๙, ๒๘๘๐, ๒๘๘๑, ๒๘๘๒, ๒๘๘๓, ๒๘๘๔, ๒๘๘๕, ๒๘๘๖, ๒๘๘๗, ๒๘๘๘, ๒๘๘๙, ๒๘๙๐, ๒๘๙๑, ๒๘๙๒, ๒๘๙๓, ๒๘๙๔, ๒๘๙๕, ๒๘๙๖, ๒๘๙๗, ๒๘๙๘, ๒๘๙๙, ๒๙๐๐, ๒๙๐๑, ๒๙๐๒, ๒๙๐๓, ๒๙๐๔, ๒๙๐๕, ๒๙๐๖, ๒๙๐๗, ๒๙๐๘, ๒๙๐๙, ๒๙

เป็นพระราชนิพนธ์บทละครชุด 3 เรื่องของรัชกาลที่ 6 ได้แก่เรื่องศกุนตลา ภัทนะพาธา และท้าวแสนปม อ่านแล้วได้รับรสไพเราะของวรรณคดีไทย และยังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินด้วยพร้อมกัน หนังสือเล่มนี้แม้ชื่อตัวละคร, การแต่งกาย และการเรียบเรียงจะแปลกแตกต่างจากหนังสือประเภทอื่น ๆ แต่ถ้าได้อ่านคำชี้แจงตอนต้นและอ่านภาคผนวกตอนท้ายเล่มแล้ว จะทำให้อ่านง่ายขึ้นและสนุกมากขึ้นด้วย

มาลัย สิริสุตธี และนางเยาว์ ศิริเกษม คำราประคิษฐ์คอกไม้ไม่วรรณคดี ผลิตภัณฑ์การพิมพ์

ว.ป ป. 186 หน้า

รวบรวมวิธีการประดิษฐ์ดอกไม้ในวรรณคดีไทยประมาณ 50 ชนิด เช่น ดอกบัวต่าง ๆ, ดอกจำปา, ดอกแก้ว, ดอกช่อนกลิ่น, ดอกกุหลาบ ฯลฯ การประดิษฐ์ดอกไม้แต่ละชนิดสอนวิธีทำตามลำดับขั้นตอนอย่างละเอียด มีรูปแบบและลวดลาย เป็นตัวอย่างในการปฏิบัติตามอย่างชัดเจน

ละออง ศรีสุคนธ์ เที่ยวเมืองไทย 71 จังหวัด พิมพ์ครั้งที่ 7 คลังวิทยา 2513, 2 เล่ม

เมืองไทยมีสถานที่น่าท่องเที่ยวหลายแห่งด้วยกัน หนังสือเล่มนี้จะนำไปเที่ยวตามสถานที่สำคัญในทุกจังหวัดของประเทศไทย ผู้อ่านจะได้รู้จักทุกจังหวัดอย่างละเอียดลึกซึ้งตั้งแต่กำเนิดลักษณะภูมิประเทศ, อาชีพของประชาชน, ความเป็นอยู่, สิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำจังหวัด ฯลฯ นอกเหนือสิ่งอื่นใดผู้อ่านสามารถใช้หนังสือนี้เป็นคู่มือในการเดินทางท่องเที่ยวได้อย่างดี เป็นหนังสือที่เหมาะสมสำหรับทุกคนไม่ว่าจะตั้งจุดหมายการอ่านเพื่อความรู้ หรือเพื่อความเพลิดเพลิน

วิสันต์ บัณฑวงศ์ ศิลปการพูดและครองใจคน เสริมวิทยะบรรณาการ 2519, 331 หน้า

รวบรวมเรื่องเกี่ยวกับการพูด ศิลปการพูด เทคนิควิธีการพูด ตลอดจนวาทะสำคัญ ๆ ของนักพูดระดับโลกที่เคยพูดไว้ และยังได้รวบรวมกระแสพระราชดำริที่นาสนใจในโอกาสต่าง ๆ ไว้ด้วย ผู้สนใจสามารถนำไปใช้อ้างอิง หรือใช้ยกตัวอย่างประกอบการพูดในงานสำคัญ ๆ ได้ ส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ บอกถึงคุณสมบัติของนักฟังที่ดี เพิ่มเติมด้วย ฉะนั้นจึงเป็นหนังสือที่นักพูดอ่านได้ นักฟังอ่านดี

พิมพ์นพารเสนอ ไสฉกุล, ม.ล. ตำราอาหารคาวหวาน แพทย์วิทยา 2518, 235 หน้า

เป็นตำราทำอาหารต่างประเทศ ทั้งอาหารคาวและอาหารหวาน มีรายชื่ออาหารแสดงไว้หน้าสารบัญประมาณ 300 ชื่อ จัดแยกอาหารออกเป็นหลายประเภท เช่น ประเภทขนม อาหารเนื้อ อาหารปลา ฯลฯ อาหารทุกรายการอธิบายส่วนผสมและวิธีการทำสั้น ๆ พอเข้าใจ สำหรับแม่บ้านทั่วไปที่ไม่คุ้นเคยสามารถใช้คำอธิบายศัพท์ค่อนข้างง่ายพอเข้าใจปัญหาได้

สมบัติ หลานน้อย เกร็ดโบราณคดีประเพณีไทย รวมสารสิน 2516, 2 เล่ม

รวบรวมเรื่องทั่ว ๆ ไปของไทยเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี วรรณคดี และตำนานต่าง ๆ ที่น่ารู้ น่าสนใจ เช่น ตำนานมหากรุก ความรู้เรื่องการเวียนเทียน ประเพณีการลอยกระทง และเรื่องราวการเปลี่ยนแปลงในสมัยรัชกาลที่ 5 ฯลฯ ทุกเรื่องให้รายละเอียดกว้างขวาง เชื่อถือได้ มีหลักฐานข้อยืนยันแสดงไว้อย่างชัดเจน บางเรื่องจัดหาภาพประกอบซึ่งเป็นภาพที่หาได้ยากมาแสดงประกอบข้อเขียนด้วย จัดเป็นหนังสืออ่านเพื่อการค้นคว้าเพิ่มเติมได้ดีมาก

หลานแม่ครัวตัวป๋าก้ จ.จ.ร. ตำรากับข้าว 600 ชนิด เสริมวิทย์บรรณาการ 2521, 447 หน้า

เป็นตำราประกอบอาหารหลายประเภท เช่น อาหารว่าง อาหารคาว อาหารหวาน ทั้งอาหารไทย จีน ฝรั่งเศสและมุสลิม รายชื่ออาหารรวบรวมไว้ที่หน้าสารบัญทำให้ค้นหาง่าย ส่วนมากเป็นอาหารที่พวกเราคุ้นเคยกันดีและรับประทานอยู่ในชีวิตประจำวันของคนไทยเราทั้งหลาย คำอธิบายส่วนประกอบและวิธีการทำชัด เจนยาก แม้บ้านทั้งหลายจะได้ประโยชน์คุ้มค่า

อาษา ขงจิตต์เมตต์ วิธีชนะมิตรและจูงใจคน พิมพ์ครั้งที่ 13 ขงจิตต์เมตต์ 2521, 623 หน้า

หนังสือเล่มนี้ชี้แนวทางในการปฏิบัติตนเพื่อให้เป็นที่รักของคนอื่น ๆ โดยแนะนำเทคนิควิธีการปฏิบัติตนเพื่อชนะใจคนและวิธีการพูดสนทนาในแบบต่าง ๆ เนื้อหาแบ่งเป็น 6 ตอน เช่น เทคนิคสำคัญในการปฏิบัติต่อผู้อื่น ข้อปฏิบัติ 6 ประการเพื่อให้ผู้อื่นชื่นชม ฯลฯ แต่ละตอนให้รายละเอียดอย่างจุใจ และแถมท้ายบทสรุปหัวข้อสำคัญเพื่อการทบทวนด้วย

บรรณนิทัศน์สิ่งพิมพ์

หนังสือใหม่ของห้องสมุด

คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. คุยกับเรื่องเก่า ๆ สยามรัฐ 2524, 159 หน้า

เป็นการรวบรวมผลงานเขียนของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ที่เคยตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ สยามรัฐ คอลัมน์ข้างสังเวียนและข่าวใกล้ๆ เมื่อปี พ.ศ. 2520-2522 เรื่องที่น่าสนใจส่วนใหญ่เกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม ซึ่งผู้อ่านจะเพลิดเพลินกับลีลาเขียนที่เหมือนกับอ่านเรื่องสั้น แต่เนื้อเรื่องในหนังสือนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง ทำเรื่องตามด้วยข้อคิดเห็นที่น่าสนใจ

จรรยาพร ธรนิษฐ์ สวยสมัย กองยุวกาชาด กรมพลศึกษา 2522, 195 หน้า

เป็นหนังสือที่พิมพ์เพื่อหาทุนเข้าโครงการผลิตตำรายุวกาชาดของกรมพลศึกษา เนื้อหาของหนังสือมุ่งให้ผู้อ่านนำความรู้ไปปฏิบัติตนเพื่อจะได้มีรูปทรงสมส่วน แข็งแรงและสดสวยตามวัย แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ภาคด้วยกัน คือ ภาคที่ 1 เรื่องการบริหารกายร้อยแปดท่า ภาคที่ 2 เรื่องตำรับอาหารควบคุมน้ำหนัก และภาคที่ 3 เป็นแบบบันทึกการออกกำลังกายและการรับประทานอาหาร หนังสือนี้ได้รับความเห็นชอบจากกองยุวกาชาด กรมพลศึกษาให้พิมพ์ออกมาเผยแพร่ ดังนั้นย่อมเป็นประกันได้ว่า ผู้อ่านจะได้รับประโยชน์เต็มที่ โดยเฉพาะในภาคที่ 1 น่าสนใจมากตรงที่ท่าการบริหารสามารถปฏิบัติได้ทุกขณะ ไม่ว่าจะอยู่ในห้องน้ำ ห้องครัว ห้องนอน หรือในห้องทำงาน

ชิต ภิชาลแทน ความรู้รอบตัวสิ่งมหัศจรรย์ ที่น่าสนใจมีรอบโลก อักษรบัณฑิต 2524, 200 หน้า

รวบรวมสาระความรู้เกี่ยวกับสิ่งมหัศจรรย์ของโลกเอาไว้มากมาย เพียงเล่มเดียวนี้จะหาผู้อ่านก้าวออกไปสู่โลกอันกว้างใหญ่ไพศาลได้ ในแต่ละเรื่องสามารถอ่านจบภายในเวลาสั้น ๆ และเลือกอ่านเรื่องใดก่อนก็ได้ เรื่องที่น่าสนใจ เช่น วิถีชีวิตแห่งความงาม, น้ำพุร้อนสูงที่สุดในโลก, กำแพงใหญ่เมืองจีน, ท่อเอนเมืองปึซา เป็นต้น ผู้อ่านจะได้รับรู้ความเป็นนักประดิษฐ์คิดค้นที่ยิ่งใหญ่ของมนุษย์ และได้รู้ความมหัศจรรย์ของธรรมชาติด้วย

สิ่งที่น่าสนใจประการหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ก็คือ ได้รวบรวม 'ที่สุดในโลก' ไว้เสนอแก่ผู้อ่านอย่างจุใจ

ชุมนุมวิชาการ พันสวญ คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 120 หน้า

หนังสือนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เข้าใจถึงสาเหตุการเกิดโรคฟัน และโรคในช่องปาก ตลอดจนวิธีการรักษาสุขภาพฟัน โดยเขียนให้อ่านแบบง่าย ๆ มากกว่าจะให้ เป็นแบบวิชาการ เนื้อหาแบ่งเป็น 3 ภาค ได้แก่ ภาคที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับฟัน ภาคที่ 2 ความผิดปกติในปาก และการแก้ไข และภาคที่ 3 การป้องกันและการรักษาสุขภาพในปากในแต่ละเรื่อง ผู้อ่านจะเพลิดเพลินกับภาพการ์ตูนประกอบที่ดลกชวนขันแต่ได้สาระน่าอ่าน

เดินตรงเข้าสู่การเป็นพระอริยะ พุทธสถาน สันติอโศก 2525 ไม่มีเลขหน้า

หนังสือเล่มนี้ประกอบด้วยข้อเขียนเชิงแนะนำแนวทางที่เป็นสุข ตามหลักของพุทธศาสนา พยายามชี้ให้เห็นผลเสียทางจิตใจที่เกิดขึ้นแล้วในสังคมปัจจุบัน แต่ละบทแต่ละตอนมีพระ คำวิพากษ์วิจารณ์ที่ตรงไปตรงมาตำหนิเสียสละและยืนยันขึ้น โดยการรวบรวมภาพข่าวที่ลงในหนังสือพิมพ์ ต่าง ๆ ประกอบด้วย

เดิบ พุณสาณ, ม.ฉ. แม่โพสพ องค์การคำครุสภา 2523, 56 หน้า

คนไทยมีโรคข้าวเป็นอาหารหลัก และใช้ข้าวทำอาหารประเภทอื่น ๆ อีกหลายอย่าง ทั้งอาหารคาวและหวาน จึงมีความรู้เกี่ยวกับข้าวมีเกะสิทธิ์ดวอยู่ เรียกว่า แม่โพสพ ซึ่งเป็นผู้บันดาล ความอุดมสมบูรณ์มาให้ เรื่องนี้จะให้ความรู้เกี่ยวกับแม่โพสพและข้าวในทุก ๆ ด้าน รู้ขั้นตอนการ ปลูกข้าว, ประเภทข้าว, การนำข้าวมาทำอาหารต่าง ๆ ตลอดจนบอกวิธีการทำด้วย เช่น การทำข้าวเหนียว การทำข้าวมัน-ส้มตำ เป็นต้น อ่านแล้วได้ทั้งความรู้ ความเพลิดเพลินและยัง ทำอาหารเป็นด้วย

เดือนดา สุวรรณจินดา (ผู้แปล) ชาลี แชนปลิน กวาวรุ่งไขจนแห่งยุคสมัย พิมพ์ครั้งที่ 2

เคล็ดไทย 2523, 214 หน้า

ชาลี แชนปลิน คือผู้ชายตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งที่ได้ต่อสู้ชีวิตอย่างระทมทุกข์และสาหัส จนกลายเป็นศิลปินผู้ยิ่งใหญ่และมีชื่อเสียงทั่วโลก หนังสือเล่มนี้เล่าชีวิตของชาลีได้อย่างละเอียด และพิถีพิถันกว่าคำว่า 'ชีวิตคือการต่อสู้' นั้นเป็นความจริงใครจะคาดคิดว่า คนจรจัดที่มุ่งการเกว ตัวใหญ่ใส่เสื้อตัวเล็ก ๆ สวมหมวกใบกระจุ๋ว และมีหนวดเป็นกระจุกเหนือริมฝีปาก จะกลายเป็น สัญลักษณ์ที่คนทั่วโลกรู้จักกันดีในนาม ชาลี จากเด็กชายที่มีชีวิตดอยยาก เขากลายเป็นยอดผู้กำกับ ขอดนักแสดง และยอดผู้อำนวยการสร้าง และยังได้รับยกย่องว่าเป็นศิลปินผู้ไม่มีวันตายอีกด้วย ความรุ่งโรจน์ของเขาเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ไม่น่าจะพลาดการอ่านหนังสือเล่มนี้จริง ๆ

เทพชู หับทอง อดีตในสยาม นครธน 2523, 287 หน้า

เป็นหนังสือรวมสารคดีที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น โดยนำเสนอจบเป็นเรื่อง ๆ ไป แต่ละเรื่องให้ความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ไทยดีมากมีเรื่องที่น่าสนใจ เช่น เจ้านายทรงพระสิริโฉม, โรงพยาบาลแห่งแรกของไทย, รถม้าสมัย ร.4, กาพย์พระญาติ เป็นต้น เป็นหนังสือที่อ่านได้ความรู้เล่มหนึ่ง

นฤนาท พระปัญญา (ผู้แปล) อิน-จันแผ่นดินสยาม พิมพ์ครั้งที่ 2 จุฬจักร 2525, 142 หน้า

อิน-จัน เป็นคู่แฝดชายที่มีก้อนเนื้อหน้าอกติดกัน เกิดในสมัยของรัชกาลที่ 2 แต่เป็นที่รู้จักเลื่องลือในสมัยรัชกาลที่ 3 ถึงขนาดพระองค์ส่ง อิน-จัน ไปกับคณะทูตเพื่อเจริญสัมพันธไมตรีกับญวน ด้วยเหตุที่ความผิดปกติของ อิน-จัน เป็นเรื่องแปลกมากในสมัยก่อน จึงทำให้เขาถูกซื้อตัวจากชาวต่างชาติ เพื่อไปโชว์ตัวและเปิดการแสดงในอเมริกา อิน-จัน จึงต้องจากบ้านเกิด และใช้ชีวิตเดินทางเร่ร่อนไปตามเมืองต่าง ๆ ได้พบชีวิตที่แปลกใหม่ และต่อสู้ความยากลำบากต่าง ๆ นานา ๆ จนในที่สุดก็สามารถสร้างความสำเร็จแก่ตนเอง และมีครอบครัวขนาดใหญ่ในต่างประเทศ คู่แฝดทั้ง 2 มีความผูกพันกันทั้งทางร่างกายและจิตใจ การสิ้นสุดชีวิตของคนหนึ่งจึงพลอยให้เกิดความเศร้าหมองต่ออีกคนหนึ่ง และสิ้นชีวิตตามไป

อ่านหนังสือเล่มนี้แล้วได้ทั้งความเพลิดเพลินและความรู้ทางประวัติศาสตร์

ประมวลพระฉายาอักษร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ อักษรมีคุณค่า ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ ไม่มีเลขหน้า

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามมรราชกุมารี ทรงปฏิบัติพระราชภารกิจอันเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองด้วยความวิริยะ อุตสาหะตลอดมา พระองค์ทรงเขียนเขียนราชบรรพตทุกหนแห่ง และทรงบริหารจัดการให้แก่ประชาชน ทหาร ตำรวจ และอาสาสมัครที่ทำหน้าที่ป้องกันประเทศ จะเห็นได้จากที่ทรงก่อตั้ง “มูลนิธิสายใจไทย” ซึ่งทรงบริหารงานและร่วมจัดหาทุนด้วยพระองค์เอง อยู่เสมอ นอกจากนี้ทรงหาหน้าที่อุปนาธิกาสภาภาษาไทยด้วย หนังสือเล่มนี้นำพระราชประวัติ และพระฉายาอักษรของพระองค์มารวบรวมพิมพ์อย่างสวยงาม และมีภาพพระราชภารกิจในท้องถิ่น ทูรกันดารอื่น ๆ อีกมากมาย

ประยูร เวทพงศ์ จดหมายนายแพทย์ถึงลูกสาว พิมพ์ครั้งที่ 2 ควางกมล 2524, 62 หน้า

หนังสือเรื่องเพศศึกษามีให้อ่านน้อย และเล่มที่จะเขียนให้อ่านง่าย ๆ ซึ่งมีน้อยมากขึ้นไปอีก “จดหมายนายแพทย์ถึงลูกสาว” เป็นหนังสือที่สร้างความเข้าใจเรื่องเพศได้ดี ไม่น่ากลัว และไม่น่าเกลียดที่จะอ่านเอง หรือส่งให้น้อง ๆ อ่านบ้าง เพราะคำบอกเล่าของพ่อซึ่งเป็นนายแพทย์ที่เขียนจดหมายถึงลูกสาว เพื่อจะบอกเรื่องการมีระดู การเลือกคู่ครอง การแต่งงาน การตั้งครรภ์ ล้วนสอดแทรก ความรัก ความห่วงใย มาด้วยจนรู้สึกได้ จดหมายเพียง 4 ฉบับจากพ่อสร้างความบันเทิงแก่ลูกสาวไปจนตลอดชีวิตเลยทีเดียว

ประเวศ วะสีและคณะ คู่มือการดูแลรักษาสุขภาพสำหรับประชาชน มูลนิธิโคมลจิมกอง 2525, 421 หน้า

โรคภัยไข้เจ็บนำความทุกข์ทรมานมาสู่ผู้รับ การรู้จักปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันและรักษา เมื่อเกิดโรคภัยไข้เจ็บ จึงมีความจำเป็นแก่ทุกคน หนังสือเล่มนี้มีจุดมุ่งหมายให้เป็นคู่มือสำหรับประชาชนในการดูแลรักษา และปฏิบัติตนเมื่อเกิดโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ และส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้ร่างกายแข็งแรงอีกด้วย เนื้อหาแบ่งออกเป็น ๑ บท ได้แก่ บทที่ 1 การส่งเสริมสุขภาพ อนามัย ซึ่งกล่าวถึงการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพให้สมบูรณ์แข็งแรง บทที่ 2, 3, 4 ว่าด้วยเรื่องของโรคและอาการต่าง ๆ ตลอดจนการดูแลรักษา บทที่ 5-6 ว่าด้วยเรื่องของยา บทที่ 7 เกี่ยวกับ การวางแผนครอบครัว บทที่ 8 เป็นเรื่องของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม และบทที่ 9 การรักษาด้วยสมุนไพร

ประสม วงศ์ไสภณ สถานที่สำคัญ ไทยวัฒนาพานิช 2525, ๑ เล่ม

รวบรวมสถานที่สำคัญ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วทุกภาคของประเทศไทย เช่น พระธาตุพนม, พระพุทธบาท, ภูเขาทอง, พระราชวังบางปะอิน, หลักระเบียง กรุงเทพมหานคร เป็นต้น แต่ละเรื่องให้รายละเอียดเกี่ยวกับตำนาน, ประวัติการก่อสร้าง ความศักดิ์สิทธิ์และความสำคัญอื่น ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบันที่น่าสนใจและควรรู้ ระบุวัน เวลา ที่มีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นไว้อย่างชัดเจน เป็นหนังสือที่ให้ข้อมูลรายละเอียดแก่ผู้สนใจศึกษา ค้นคว้าอย่างดียิ่ง

พร พานิชอักษร และคนอื่น ๆ คุณแม่ที่รัก โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ ม.ป.ป 131 หน้า

เป็นหนังสือสำหรับผู้หญิงโดยเฉพาะ รวบรวมเรื่องเกี่ยวกับ ธรรมชาติของผู้หญิง ตลอดจนข้อปฏิบัติในสภาวะต่าง ๆ ของร่างกายที่เปลี่ยนไปตามธรรมชาติ ตั้งแต่วัยรุ่นไปจนถึงการมีบุตรคนแรก เริ่มเรื่องตั้งแต่การแต่งงาน การหลับนอนกับสามี การตั้งครรภ์ การปฏิบัติตัวในระหว่างตั้งครรภ์ การเตรียมตัวเป็นคุณแม่ที่ดี การคลอด การปฏิบัติตัวหลังคลอด และการบริหารร่างกาย เป็นต้น รายละเอียดในแต่ละเรื่องมีคุณค่าความรู้มาก ไม่เฉพาะแต่คุณแม่เท่านั้น ผู้หญิงทั่วไปก็อ่านได้ เพราะสาระประโยชน์จากหนังสือนี้เป็นเสมือนทรัพย์สินสมบัติที่ผู้หญิงพึงมี ประจำกายคน

พรธิดา คำนุไสภณ ถวายรู้ลูบ้าน พิมพ์ครั้งที่ 4 สุภาพ 2525, 327 หน้า

เป็นหนังสือที่จะช่วยแก้ปัญหาการบ้าน การเรียน ให้แก่พ่อแม่แม่เรือนทั้งหลายได้อย่างดี เรื่องต่าง ๆ ภายในเล่มแบ่งเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้ การครัว ครัวงาม เครื่องใช้ เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ ดินไม้ ดอกไม้ อาหาร เครื่องดื่ม และเบ็ดเตล็ด ทุกหัวข้อ มีรายละเอียดแยกแยะออกไปอีกมากมาย จนกล่าวได้ว่าครอบคลุมทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบ้าน และสมาชิกในบ้าน มีหนังสือนี้เพียงเล่มเดียว งานหนักก็กลายเป็นงานเบา งานยากก็กลายเป็นงานง่าย เหมาะที่จะใช้เป็นคู่มือพ่อแม่แม่เรือนทุกคนจริง ๆ

ภาสกร จุฑะพุทธิ พระพุทธรูปและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ภาสกร 2524, 3 เล่ม

เป็นหนังสือรวบรวมประวัติ ความเป็นมาของพระพุทธรูป และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในจังหวัดต่าง ๆ ของประเทศไทยทั่วทุกภาคที่คนยกย่องนับถือ และรำลึกกันสืบต่อมาถึงอิทธิพลและความศักดิ์สิทธิ์ของท่าน ผู้ที่ได้อ่านหนังสือนี้จะได้รับความเพลิดเพลินมาก มีจิตใจสงบและเป็นสุข เพราะเหตุที่ว่า เนื้อหาภายในเล่มสามารถน้อมนำจิตใจให้ไพเราะระ ละเอียดถี่ถ้วนได้ เป็นการศึกษาค้นคว้าโดยไม่ต้องลงแรงมาก เพราะหนังสือจะค่อย ๆ ทำลายกิเลสอย่างช้า ๆ โดยไม่รู้ตัว คนที่ไม่ได้อ่านเพียงแค่เปิดดูรูปภาพก็เพลิดเพลินและสงบจิตใจได้อย่างดี

หนังสือที่ดีอย่างนี้ไม่ควรพลาด

มะลิ ชดช้อย (แปล) กำเนิดกุมาร ธนบรรณ 2525, 158 หน้า

เป็นหนังสือรวบรวมความรู้เกี่ยวกับการกำเนิดทารก โดยกล่าวบรรยายละเอียดและเป็นวิชาการในเรื่องระบบสัมพันธ์ การปฏิสนธิ การผสมรวมตัวกันของเชื้อจากพ่อกับแม่ของแม่ การเจริญเติบโตของเด็กในครรภ์แต่ละเดือน การปฏิบัติตนของผู้เป็นมารดาในระหว่างมีครรภ์ การเตรียมตัวคลอด การคลอด และภาวะหลังจากคลอดแล้ว

ทุกเรื่องให้ความรู้ลึกซึ้งเหมาะสมสำหรับผู้เป็นแม่ควรจะรู้ไว้ ภาพประกอบมีทั้งสีและขาวดำสวยงามชัดเจนดีมาก แม้เนื้อเรื่องอ่านค่อนข้างยาก แต่จะดูเฉพาะภาพประกอบก็ได้ประโยชน์

ไมตรี สิมพิทาธิ ผู้ขึ้นพันเกาะ หนอง 2525, 152 หน้า

เป็นเรื่องที่ผู้เขียนเขียนเป็นจดหมายเล่าเรื่องเกี่ยวกับประเทศฟิลิปปินส์ ส่งมาให้ลูกซึ่งอยู่เมืองไทยได้อ่าน ผู้เขียนเก็บรายละเอียดเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ สภาพบ้านเมือง อาหารการกิน ลักษณะนิสัย และธรรมชาติแวดล้อม เล่าได้อย่างสนุกสนาน และยังได้เปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างฟิลิปปินส์กับไทยทุกระยะ เช่น นิสัยในการทำงาน คล้าย ๆ กัน คือ มาทำงานสายและรีบกลับก่อน เป็นนักดื่มไม่ว่าจะดีใจหรือเสียใจ ส่วนความเป็นเอกราชของไทยกับฟิลิปปินส์แตกต่างกัน เป็นต้น อ่านเรื่องนี้แล้วทำให้รู้จักชาวฟิลิปปินส์และประเทศฟิลิปปินส์ดีขึ้น

খন লেখিক คุณเปรมยุคนิ่งเมือง อาทิตย์ 2525, 158 หน้า

พ่อเพิ่มพี่ชายแม่พลอย เขียนจดหมายถึงน้องเขย ชื่อพ่อ เปรมซึ่งกำลังดำรงตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรี จดหมายของพ่อเพิ่มเล่าความเดือดร้อนของประชาชนในด้านต่าง ๆ เช่น
ด้านสุขภาพ-อนามัย ความปลอดภัย ความยากจน ความเหลื่อมล้ำทางฐานะ การคอร์รัปชัน และ
ปัญหาอื่น ๆ นอกจากนั้นก็ได้แสดงความห่วงใยต่อสถานการณ์บ้านเมืองในฐานะประชาชนคนหนึ่ง
และได้เสนอแนะทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้พ่อเปรมนำไปคิดด้วย จดหมายของพ่อเพิ่มแต่ละฉบับ
จะทำให้ผู้อ่านติดตามเหตุการณ์บ้านเมืองได้อย่างต่อเนื่อง และมองเห็นสถานการณ์โดยกว้างขวาง
วดี กัณฑ์ศ หล่อพระ องค์การคำคุณสุภา 2521, 58 หน้า

เป็นหนังสือที่มุ่งให้ผู้อ่านทราบกรรมวิธีการหล่อพระพุทธรูปแบบโบราณของเมืองไทย
ตลอดจนรู้จักวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการหล่อพระ รวมทั้งงานจากแต่งพระ ซึ่งเป็นงานละเอียดและประณีต
มาก ผู้อ่านจะได้ตระหนักถึงความยุ่งยาก ซับซ้อนในการหล่อพระแต่ละองค์เพื่อให้ชาวพุทธได้นำมา
บูชากัน และใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ หนังสือเล่มนี้อ่านง่ายใช้เวลาอ่านไม่นานก็จบเล่ม แต่
มีคุณค่าในด้านที่สามารถถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมจากบรรพบุรุษมาถึงลูกหลานได้ ตราบนานเท่านาน
วณิดา สติदानนท์ เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชชนนี ในโอกาสที่ครบ ๖๐ พรรษา

ที่ทรงเจริญพระชนมายุ ๘๐ พรรษา วันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2523 กรมศิลปากร 2523, 27 หน้า

27 หน้า

เปิดคำประพันธ์ร้อยกรอง กลอนสุภาพ แต่งเฉลิมพระเกียรติพระราชชนนีที่ทรงกระทำ
พระราชกรณียกิจวันสูงส่งแกปวงชนชาวไทย ด้วยความตั้งแต่มื่อทรงประสูติและลำดับเหตุการณ์
เรื่อยไป เช่น เรื่องการศึกษา ครอบครัว จนกระทั่งถึงเหตุการณ์ปัจจุบัน ใช้คำสั้น ๆ ง่าย ๆ
มาเรียบเรียงเป็นคำกลอนที่ให้อารมณ์และรสไพเราะอย่างประทับใจ ผู้ชอบอ่านคำประพันธ์ร้อยกรอง
ไม่ควรมองว่า ส่วนผู้ที่ไม่เคยอ่านก็น่าทดลองอ่านเล่มนี้

วัชรพันธุ์ จันทระจร (ผู้แปล) พหุคิษะ หนุณยูนี คีนิคส์ 2525, 120 หน้า

เป็นหนังสือที่น่าสนใจมาก ให้ความรู้เกี่ยวกับการเจริญเติบโตของเด็กขณะอยู่ในครรภ์ มารดา โดยเขียนให้อ่านง่ายทำนองอ่านเล่น ไม่ใช่คำศัพท์ ผู้เขียนดำเนินเรื่องโดยใช้เด็กในครรภ์ เป็นแกนเรื่อง พาผู้อ่านท่องเที่ยวไปในท้องเล็ก ๆ ของเขา ที่พักอาศัยอยู่ 9 เดือนก่อนออกมา ดูโลก หนังสือเล่มนี้อ่านเพลิน อ่านสนุก อ่านแล้วได้ความรู้ ภาพการ์ตูนน่ารักไม่ควรพลาด จริง ๆ

วาริ อัมไพวรรณ และคนอื่น ๆ เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาครบ 50 พรรษา วันที่ 12 สิงหาคม 2525

อักษรปัลลิต 2525, 112 หน้า

ประมวลภาพพระฉายาลักษณ์และพระราชกรณียกิจของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ อย่างละเอียด มีพระราชประวัติตั้งแต่สมัยทรงพระเยาว์ วันที่ทรงหมั้น เสด็จนิวัติสู่ราชอาณาจักรไทย และพระราชพิธีราชาภิเษกสมรส เมื่อปี พ.ศ. 2493 และตอนท้ายจบลงด้วยพระราชกรณียกิจ

นับเป็นหนังสือที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับพระองค์ท่านอย่างดี

วิทยา นาควัชรระ ชุดชีวิตอันดับ 1-4 โรงพิมพ์อักษรไทย 2525, 4 เล่ม

ชีวิตย่อมมีทั้งความสุขและทุกข์ เมื่อเกิด เป็นมนุษย์จึงควรรู้จักธรรมชาติของชีวิตและแง่มุมต่าง ๆ ไว้เป็นแนวทางสำหรับตนเองบ้าง ซึ่งเรื่องเกี่ยวกับชีวิตในแง่มุมต่าง ๆ ได้รวบรวมไว้ อย่างละเอียด ในหนังสือ 4 เล่มนี้แล้ว เล่ม 1 ชื่อคุยกับเรื่องชีวิต เล่ม 2 ชื่อมองชีวิต เล่ม 3 ชื่อรู้จักชีวิต และเล่ม 4 ชื่อชีวิต แต่ละเล่มมีเรื่องต่าง ๆ กันไป เป็นเรื่องขนาดสั้นเขียนจากประสบการณ์จริง สอดแทรกความรู้สึก ความคิดเห็นของผู้เขียน ซึ่งเป็นจิตแพทย์ลงไปด้วย อ่านง่ายได้ประโยชน์ คือ สามารถเพิ่มเติมส่วนที่ขาดหายไปในชีวิต ขณะเดียวกันส่วนที่เกินก็ปรับใช้ให้เกิดความพอดี

วิบูลย์ ลิ้มสุวรรณ จิตรกรรมไทย องค์การก้ำจุรสุภา 2523, 56 หน้า

จิตรกรรมไทย คือ ภาพวาดวัน เป็นศิลปกรรมที่มีคุณค่าของไทย และมีความเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา หนังสือเล่มนี้รวบรวมภาพจิตรกรรมไทยที่พบภายในโบสถ์ วิหาร ตามสถานที่ต่าง ๆ รวบรวมไว้มากมาย ผู้อ่านจะได้ทั้งความเพลิดเพลิน ความรู้และความเบิกบานใจในความสวยงามและความละเอียดอ่อนของงานจิตรกรรมไทย

ศรีกระจำจ (นายแฝง) แนวทางการชีวิต โอเดียนสโตร์ 2523, 2 เล่ม

"แนวทางการชีวิต" มีจุดมุ่งหมายเพื่อชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติตัว เพื่อให้รอดพ้นจากสภาวะทางเศรษฐกิจ และสภาพสังคมในปัจจุบันที่ผลักดันให้ประชาชนพบความยากจน ตกงาน เป็นเหยื่อของโรคภัยไข้เจ็บ พบปัญหาชีวิตต่าง ๆ นานา หนังสือนี้แบ่งเนื้อหาสาระออกเป็น 3 หัวข้อเรื่อง ได้แก่ เรื่องของเงิน, เรื่องของงาน และเรื่องของการรักษาตัว ทั้ง 3 หัวข้อมีรายละเอียดที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านอย่างยิ่ง ประโยชน์สูงสุดที่จะได้รับ คือ กำลังใจที่จะต่อสู้อุปสรรคในชีวิต

กรีนครินทร์วิโรฒ บางเขน, มหาวิทยาลัย ฉันอยากเป็นนักเขียน ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2520, 123 หน้า

เป็นหนังสือที่รวบรวมผลงานของนักศึกษา นำจัดพิมพ์รวมเล่มทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง สำหรับร้อยแก้วนั้นประกอบด้วยเรื่องสั้น 5 เรื่อง ซึ่งจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อศึกษาแนวทางการเขียนเรื่องสั้นก็ได้ ส่วนร้อยกรองประกอบด้วยเรื่อง พระอภัยมณี ซึ่งฉ้อเลี่ย พระอภัยมณี และยังมีกลอนสั้นอื่น ๆ อีกหลายบท แดมท้ายด้วยความรู้เกี่ยวกับการเริ่มต้นงานเขียนหนังสือ ผู้สนใจอยากจะเป็นนักเขียนไม่ควรพลาดหนังสือเล่มนี้ แต่คนอื่น ๆ ก็อ่านได้ประโยชน์ไม่แพ้กัน

ศิลปากร, กรม กระทรวงศึกษาธิการ ประวัตินักเขียนไทย เล่ม 1 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม โรงพิมพ์
การศาสนา 2524, 314 หน้า

ปัจจุบันนี้ทั่วโลกยอมรับว่า วรรณกรรม เป็นทรัพย์สินทางปัญญา เพราะ เป็นเสมือนเครื่องบันทึก
และสะท้อนภาพของสังคมในลักษณะและยุคสมัยต่าง ๆ ให้ปรากฏออกมาได้ ผู้สร้างผลงานด้าน วรรณกรรม
จึงเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างปัญญา ซึ่งปัจจุบันบุคคลกลุ่มนี้มีมากมายทั่วโลก เฉพาะในประเทศไทย
ของเรานั้นหนังสือ ประวัตินักเขียนไทย ได้รวบรวมไว้จำนวนมากที่สุด โดยรวบรวมประวัติ
การเขียน ผลงานของนักเขียนแต่ละคน ผลงานดีเด่นที่ได้รับรางวัล ชีวิตการทำงาน ครอบครัว
งานอดิเรก เป็นต้น อ่านหนังสือนี้แล้วทำให้รู้จักนักเขียนดีขึ้น และยังจะช่วยให้สามารถศึกษาแนวทาง
ในการเขียนแต่ละแนวของนักเขียนแต่ละคนได้อย่างดีอีกด้วย

ศิริ วรนิธินันท์ อะไรเอ่ย และมาทนายปรีศนา กันเถอะ พงษ์วิทย์ 2525, 2 เล่ม

รวบรวมปรีศนาคำทายมากกว่า 500 ขัณฑ์ เพื่อให้ทายเล่นกันในหมู่เพื่อนฝูงยามพักผ่อน
หรือเดินทางท่องเที่ยว ท้ายปรีศนาบอกคำเฉลยไว้เสร็จสรรพ นอกจากการทายปรีศนาอะไรเอ่ย
ยังรวบรวมการเล่นของไทยสมัยก่อนด้วย เช่น จีรีข้าวสาร งูกินหาง แมงมุม เป็นต้น

หนังสือเล่มนี้เหมาะสำหรับขำว้าง

สมัย สัชฌาการ (ผู้แปล) บ้านปลอดภัย อ. อธิติพล 2525, 19 หน้า

เป็นหนังสือสารคดีที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุในบ้าน รวมทั้งอุบัติเหตุอันอาจ
เกิดขึ้นในโรงงานอุตสาหกรรมหรือสถานที่อื่น ๆ เช่น การป้องกันอุบัติเหตุจากไฟ การใช้เครื่องใช้
การใช้ถุงพลาสติก เป็นต้น

สามสี (นามแฝง) คู่มือคนรักหมา กราฟิเคอาร์ต ม.ป.ป. 230 หน้า

สุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงที่นิยมกันมาก เพราะเป็นสัตว์สี่เท้าที่จงรักภักดีต่อเจ้าของ และเข้าถึง
จิตใจเจ้าของมากกว่าสัตว์เลี้ยงประเภทอื่น ผู้ชอบเลี้ยงสุนัขจะได้ประโยชน์อย่างยิ่ง ในการอ่าน
หนังสือ คู่มือคนรักหมา เล่มนี้ ส่วนแรกของหนังสือ เป็นเรื่องว่าด้วยการเลี้ยงดู การฝึกหัด
ส่วนหลังเป็นการแนะนำให้รู้จักสุนัขพันธุ์ต่าง ๆ ของโลกที่นิยมเลี้ยงกันกว่า 100 พันธุ์ พร้อมด้วย
ภาพประกอบที่สวยงาม น่าดู เช่น พันธุ์ฟูตเดิล, พันธุ์ปักกิ่ง, พันธุ์เกรทเดน เป็นต้น

สมิต หีนนาค ภาพอธิบายสุภาสิตไทย คำพังเพย สำนวนไทย พจนานุกรมสุภาสิต อักษรวิธาน

ม.ป.ป. ๘๔ หน้า

รวบรวมสุภาสิตและคำพังเพยของไทยมากมาย แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนแรกเป็นภาพประกอบคำพังเพยและสุภาสิต เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น ส่วนตอนที่สองเป็นการรวบรวมคำพังเพยสุภาสิตและสำนวนไทยต่าง ๆ ที่มีใช้อยู่ในเมืองไทย พร้อมคำแปลและความหมาย โดยจัดเรียงตามลำดับอักษร ก-ฮ การแบ่งเป็นหมวดหมู่ทำให้ค้นหาง่าย

หนังสือเล่มนี้ จะอ่านเพลิน ๆ ยามว่าง หรือใช้ค้นคว้าหาความรู้เรื่องคำพังเพย สำนวนไทย ก็ได้ประโยชน์ดีเหมือนกัน

สุมิตร เหมสกล เกร็ดประวัติชีวิต ร.ท. วีระยุทธ ดิษยะศริน พระคู่หมั้น โรงพิมพ์จงเจริญรุ่งเรือง
2524, 261 หน้า

เรืออากาศโท วีระยุทธ ดิษยะศริน นักบินพญาสาวิทย์คนสุดท้าย เป็นพระคู่หมั้นของเจ้าฟ้าหญิงจุฬาราชวงศ์สฤษดิ์ลักษณ์ มีประวัติชีวิตที่น่าสนใจ ทั้งในด้านชีวิตส่วนตัวและชีวิตครอบครัว เขาประสบความสำเร็จในชีวิต ก็ด้วยความสามารถและคุณสมบัติซึ่งสะสมไว้จน เป็นลักษณะนิสัยตลอดช่วงชีวิตที่ผ่านมา ตั้งแต่เล็กจนโต ผู้อ่านสามารถรู้จักเขาอย่างละเอียดได้จากการอ่านสารคดี เรื่องนี้

สุมิตร เหมสกล คนไทยตัวอย่าง นวลนิธิดารน้ำใจ 2521, 243 หน้า

เรื่องราวของการทำดีและการทำชั่วมิให้เห็นอยู่เสมอ ๆ แต่เรื่องราวของความชั่วมักจดจำง่ายกว่าความดี จึงทำให้เกิดความรู้สึกเหมือนกับว่า ในปัจจุบันเต็มไปด้วยความชั่วร้ายต่าง ๆ นานา ๆ อันที่จริงทุกวันนี้ยังมีคนดีอยู่มาก ดังเช่นที่นวลนิธิดารน้ำใจได้คัดเลือกและมอบรางวัลให้แก่ผู้กระทำความดีมีประโยชน์ต่อส่วนรวม 6 ท่าน ตลอดจนนำชีวประวัติและผลงานออกเผยแพร่เพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่คนไทยอื่น ๆ คนไทยตัวอย่าง 6 ท่าน นั้นได้แก่ อาจารย์ลาวัลย์ หนองจันทร์ นายแพทย์ปรีชา ถิสวัสดิ์ นายเต้า ๗ ลำปาง นายแพทย์บุญยงค์ วงศ์รักมิตร นายประพันธ์ กองหาโคตร ๘ และ พล.ต.อาทิตย์ กำลังเอก

หนังสือเล่มนี้มีคุณค่าสมควรที่คนไทยจะอ่าน ซึ่งจะช่วยให้เสริมกำลังใจให้ประกอบความดียิ่งขึ้น อันอาจช่วยแก้ไขวิกฤตสังคมได้บ้าง

สุทธิลักษณ์ อำพันวงศ์ พระภูมิเจ้าที่ องค์การคำคุณสุภา 2522, 54 หน้า

การจัดตั้งศาลพระภูมิ เป็นประเพณีอย่างหนึ่งของไทย ซึ่งมีมาแต่โบราณ ทำให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำบ้านมีที่สิงสถิตและช่วยคุ้มครองทุกคนในบ้านให้อยู่เย็น เป็นสุข แคล้วคลาดและมีโชคจากสารคดี เรื่องนี้ให้ความรู้ทุกด้านเกี่ยวกับพระภูมิเจ้าที่ นอกจากนี้กล่าวถึงพิธีการตั้งศาลตามลำดับขั้นและมีภาพประกอบศาลพระภูมิแบบต่าง ๆ สวยงามแปลกตาน่าดู

สุทธิลักษณ์ อำพันวงศ์ แมวไทย องค์การคำคุณสุภา 2520, 56 หน้า

แมวไทยเป็นสัตว์เลี้ยงที่น่ารักน่าเอ็นดู เป็นที่นิยมกันทั่วโลก สารคดีเรื่องนี้เล่าเรื่องแมวไทยไว้ทุกด้าน ตั้งแต่ประวัติความเป็นมา ประเภทแมวไทยในตำราดุริยคุณแมวไทย นิยายแมวไทย การเลี้ยงแมวไทยโดยละเอียด การจำหน่ายส่งไปต่างประเทศ ประโยชน์ของแมว และสุขภาพข้อคิดต่าง ๆ ที่น่าสนใจ มีรูปภาพแมวที่สวยงามแสดงไว้อย่างดี ทำให้ชวนอ่านมากขึ้น

อุฬาร เมืองจันทร์ ลองได้ 3,000 ไมล์ ด้วยรถยนต์ อักษรปริทัศน์ ม.ป.ป. 180 หน้า

หนังสือสารคดีท่องเที่ยวเรื่องนี้ เล่าถึงการเดินทางด้วยรถยนต์ จากกรุงเทพฯ ไปสู่จุดหมายปลายทาง คือ สิงคโปร์ เป็นระยะทาง 3,000 ไมล์ ใช้เวลาในการเดินทาง 11 วัน 10 คืน ด้วยเงินเพียง 2,000 บาท ผู้ร่วมการเดินทางมี 3 คน ด้วยกัน จึงสนิทสนมคุ้นเคยกันดี ดังนั้นเมื่อรถแล่นผ่านสถานที่แห่งใดก็สนทนากันอย่างออกรส และแทรกความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของที่แห่งนั้น ๆ เช่น ดินแดนพันท้ายนรสิงห์ นิยายคาบองจำลอง ชุมพรทาง 300 โค้ง, เก็นดิง ไฮแลนด์ ยอดเขาม่อนคาสโน เป็นต้น นักท่องเที่ยวใช้เป็นคู่มือการเดินทางได้ เพราะทุกช่วงการเดินทางในครั้งนี้ จดเวลา ระยะทาง ร้านอาหาร สถานที่พักแรม สภาพถนน และอื่น ๆ ไว้ดีมาก

'ลองได้ 3,000 ไมล์ ด้วยรถยนต์' เป็นสารคดีท่องเที่ยวที่ไม่ซ้ำแบบใคร มีความแปลกใหม่ที่น่าจะได้อ่านกัน